

[டாக்டர் மு கருணாநிதி] [1990 ஏப்ரல் 9]

அவ்வேறுபாடுகளும் அச்சொல்லமைப்பின் மூலமாகக் கொண்ட பிற சொல்லமைப்புகளும் சேர்ந்து, இம்மாதிலத்திற்கு வெளியிலே உள்ள இடம் எதிலிருந்தேனும் உள்ளாட்சிப் பகுதி ஒன்றில் பயன்படுத்துவதற்காகவோ விற்பனை செய்வதற்காகவோ அப்பகுதிக்கு கொண்டு வரப்படும் இயக்கூர்திகள் நுழைவு என்று பொருள்படும் என்று விளக்கம் இருக்கிறது.

10.45 மணி

7. மானியக் கோரிக்கைகள் 1990-91—விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்
—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிருவாகம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிருவாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 27,68,13,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. யூ.கே. வெள்ளங்கிளி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தேங்கிக் கிடக்கும் வழக்குகளை விரைவாக முடிக்கவும், மேலும் கூடுதல் நீதிபதிகளை நியமிப்பது சம்பந்தமாக விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிருவாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 27,68,13,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்சி மாவட்ட நீதிமன்றத்தின் வளாகத்தில் வழக்கறிஞர் சங்கத்துக்கு கட்டிடம் கட்டுவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 13—நீதி நிருவாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 27,68,13,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

“மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 16,28,17,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

திருமதி பாப்பா உமாநாத் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆயுள் சிறைக் கைதிகளின் குழந்தைகளுக்கான நலன்களை கவனிக்க ஏற்பாடு செய்வது பற்றியும், ஆயுள் கைதிகளை 10 ஆண்டுகள் முடிந்ததும் விடுதலை செய்வது பற்றி நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்தும் விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 16,28,17,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை சிறைச்சாலை, வேலூர் சிறைச்சாலை, திருச்சி சிறைச்சாலை, மதுரை சிறைச்சாலைகளில் 11 மார்ச் 90 முதல் 15 மார்ச் 90 வரை காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் மீது நடத்தப்பட்ட முறை குறித்து விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 16,28,17,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன் விவாதத் திற்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்னுரையாக ஏதேனும் கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கை எண் 13-ம் மானியக் கோரிக்கை எண் 14-ம் அவையின் முன் வைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிற்கான குறிப்புகளும் கொடுக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. அவற்றை அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் ஏற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.* அந்தக் குறிப்புகளில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வார்கள் என நம்புகிறேன். முன்னுரையாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வது விவாதத்திற்குப் பயன்படும் என்று கருதுகிறேன்.

* 171—265-ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா] [1990 ஏப்ரல் 9]

காவல் துறை வழக்கைத் தொடருகிறது. வழக்கு மன்றங்கள் அவற்றை விசாரிக்கின்றன. நியாயம் வழங்கப்படுகின்றது. சிறைகள் வழக்குமன்ற ஆணைகளை நிறைவேற்றுகின்றது. சமுதாயம் குற்றம் செய்கின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்றது. குற்றம் புரிபவர்கள் எந்தச் சூழ்நிலையால் குற்றம் புரிகிறார்கள் என்பதை இன்றைக்குப் புலர் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அப்படித் தண்டனை பெறுபவர்களைத் திருத்தக் கூடிய அளவிற்குச் சமுதாயம் பங்கு கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் உணர வேண்டும். அந்த வகையில் நீதி விரைவாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அரசாங்கத்திடம் வலியுறுத்தப்படுகிறது. இந்தச் சிறைச்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு மாற்றங்களை நம்முடைய அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு செய்திருக்கிறது.

மணிமேகலையில் ஒரு குறிப்பு. அந்தக் குறிப்பைச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்குமென நான் நினைக்கிறேன். மணிமேகலையில் சிறைக்கோட்டம் அறக்கோட்டம் ஆகிய காதையில் சொல்லியதுபோல

“கறுவோரில்லா சிறையோர் கோட்டம்
அறவோர்க்கு ஆக்கினன் அரசாள் வேந்தன்”.

என்ற வகையில் அருள் உள்ளம் கொண்டு அறவோர் சாலைகளை உண்டாக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டதனால் தான் சிறைக் கோட்டங்கள் அறக் கோட்டங்களாக மாற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பணியாற்றி வருகிறது. எனவே இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது கருத்துக்களைச் சொல்லிய பிறகு நான் என்னுடைய பதிலுரையைத் தருவதாகச் சொல்லி அமைகின்றேன்.

10-50 மணி.

*திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மானியக் கோரிக்கை எண் 13 நீதி நிர்வாகம் மற்றும் மானியக் கோரிக்கை எண் 14 சிறைச்சாலைகள் என்ற இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைப்பதற்கு வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாகச் சொல்லுகிற நேரத்திலே மிக அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குற்றவாளிகள் பிறப்பது கிடையாது. சமுதாயம் தான் உருவாக்குகிறது என்ற கருத்தின் அடிப்படை

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

யிலே சூழ்நிலைகள் தான் குற்றவாளிகளை உருவாக்குகின்றன. அப்படிப்பட்ட அந்தக் குற்றவாளிகளை திருத்துவதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளை காண்பதற்காகத்தான் சிறைச்சாலைகளும் சட்டங்களும் கோர்ட்டுகளும் அதே நேரத்தில் காவல் துறையினரும் இருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

நான் இன்றைக்குச் சொல்ல விரும்புவதெல்லாம் சட்டங்களை மக்கள் மதிக்க வேண்டும். அரசியல் சட்டத்திலே போடப் பட்டிருக்கிற பல்வேறு ஷரத்துக்களையும் அதோடு மட்டும் அல்லாமல் அவ்வப்போது இயற்றப்படுகின்ற பல்வேறு சட்டங்களையும் மக்கள் மதிக்க வேண்டும். கடைபிடிக்க வேண்டுமென்று அரசே எதிர்பார்க்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு உயர்நீதிமன்றங்கள் உச்ச நீதிமன்றம் மற்றும் உள்ள நீதிமன்றங்கள் பல்வேறு உத்தரவுகளையும் தீர்ப்புகளையும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்ப்புகளை மக்கள் மதிக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிற நாம் அரசு அதை எந்த அளவுக்கு மதிக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சமீபத்திலே கூட நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் சுமார் 460-க்கும் மேற்பட்ட contempt of Court என்று சொல்லப்படுகிற வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த 460 கேஸ்களில் மிக அதிகமாக 400-க்கும் மேற்பட்ட அந்த வழக்குகள் அரசினுடைய நிர்வாகத்திற்கு எதிராக அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாகம் சரியான முறையிலே அந்த உத்தரவுகளை செயல்படுத்தவில்லை என்ற காரணத்திற்காக போடப் பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு உயர்நீதிமன்றங்களுடைய தீர்ப்புகளை மதிக்காத ஒரு சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது என்பதை நான் மிக வேதனையோடு சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

மக்களிடம் நாம் எதிர் பார்க்கிறோம், அவர்கள் கோர்ட்டுகளுடைய தீர்ப்புகளை மதித்து நடக்க வேண்டும் என்று. ஆனால் அரசே அந்த தவறை செய்தால் யாரை நாம் கேட்பது என்ற முறையில் தான் இருந்துக் கொண்டு வருகிறது. அதோடு மட்டும் அல்லாமல் இன்றைக்கு பல்வேறு அரசு அதிகாரிகள் செய்கின்ற முறைகேடுகளை எல்லாம் கூட கோர்ட் அதனுடைய தீர்ப்பிலே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. ஆனால் அதன் மீது அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கிறதா என்று சொன்னால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அவர்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள். அதை பரிசீலனை செய்வதற்குக் கூட சரியான

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்] [1990 ஏப்ரல் 9]

முறையிலே அரசாங்கத்தில் அமைப்புகள் இல்லை என்ற நிலைமை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை எல்லாம் அரசாங்கம் நல்ல முறையிலே பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். கோர்ட்டை அரசு மதித்தால்தான் நாட்டு மக்களும் மதிப்பார்கள் என்ற முறையிலே அதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் சென்ற ஆண்டு நான் அறிந்த வகையிலே சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலே ரிட் மனுக்கள் என்ற வகையில் சுமார் 12 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட ரிட் மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நான் ஏன் இதை சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னால் அந்த அளவுக்கு இதற்கு முன்பு ரிட் மனுக்கள் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை என்பதையும் அரசாங்கம் போடிகிம் உத்தரவுகளை மற்றவர்கள் எல்லாம் எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அந்த அளவுக்கு தவறான உத்தரவுகள் போடப்படுகின்றன என்பதையும் — எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்த 12 ஆயிரம் ரிட் மனுக்களும் சரியானவை என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அந்த அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கின்றன என்று சொன்னால் அந்த உத்தரவுகளிலே பல்வேறு தவறுகள் இருக்கின்றன என்பது தெரிகிறது. இது போன்று பல்வேறு ரிட் மனுக்கள் வருவதை தவிர்க்கின்ற அளவிலே அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லை என்று சொன்னால் இந்த நிலைமையானது அதிகமாகிக் கொண்டே வந்தால் ஹைகோர்ட்டானது அரசாங்கத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கின்ற அளவுக்கு தனியாக செயல்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இன்றைக்குள்ள சூழ்நிலையில் ஏற்கனவே நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். நீதிமன்றங்கள் மக்களை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். நீதியானது மக்களுக்கு மிக எளிதான முறையிலே கிடைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய ஒரு பிரிவானது மதுரையிலே துவங்க வேண்டும் என்று ஐஸ்டன் ஐஸ்லந்த்சிங் அவர்கள் தலைமையில் ஏற்கெனவே ஒரு குழுவை அமைத்து அவர்கள் பரிந்துரை செய்து இருக்கிறார்கள். அந்தப் பரிந்துரையை ஏற்கனவே அரசாங்கமும் மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி இருக்கிறது. அதை வலியுறுத்துகின்ற அளவுக்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். வலியுறுத்துவது மட்டும் அல்லாமல்—இன்றைக்கு அதற்கான பதிவை உயர்நீதிமன்றத்திலிருந்து அனுப்பவில்லை என்று குறை சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் குறையைப் போக்குகின்ற அளவிலே உடனடியாக அந்த பதிவை பெற்று அனுப்பி, மதுரையில் உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய ஒரு பெஞ்சை அமைத்தால் நீதியானது விரைவான முறையிலே மக்களுக்கு சென்று அடைகின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

இன்றைக்கு உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய நீதிபதிகளின் பதவிகளில் 25-இல் 23 நிரப்பப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் 2 நிரப்பப்பட வேண்டிய குழ்நிலையில் இருக்கிறது. நான் அறிந்த வகையிலே மேலும் 7 புதிய உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நியமிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி அந்த பதவிகளை 32 ஆக உயர்த்தினாலும் அங்கு தேங்கியிருக்கிற வழக்குகள் மிக மிக அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக இந்த 32 நீதிபதிகளால் மட்டும் முடியாது என்ற நிலைமை இருப்பதன் காரணமாக, தேங்கியிருக்கிற வழக்குகளை தீர்ப்பதற்காக மேலும் அதிகமான நீதிபதிகளை நியமிக்க வேண்டும் என்று மாநில அரசே வற்புறுத்த வேண்டும். அப்படி இல்லை என்று சொன்னாலும், ஏற்கனவே ரிடையர்டு ஆகி இருக்கின்ற ஹைகோர்ட் நீதிபதிகள் அல்லது மற்ற நீதிபதிகளைக் கொண்டு ஒரு குழுவை அமைத்து, பல ஆண்டுகளாக தீர்க்க முடியாமல் இருக்கின்ற வழக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய முழு முயற்சியை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் அறிந்திருக்கின்ற வகையிலே, இன்றைக்கு ஜனவரி மாதம் முடிய ஹைகோர்ட்டில் மட்டும், சூட்களாக 1,15,000 வழக்குகள் தேங்கியிருக்கின்றன. மற்றும் பல்வேறு வகையான வழக்குகள் சுமார் 95,000 தேங்கி இருக்கின்றன. இந்த அளவிற்கு, வழக்குகள் பல ஆண்டுகள் தேங்கி இருக்கின்றன என்று சொன்னால், மக்களுக்கு நீதியானது மறுக்கப்படுகிறது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். "Justice delayed is Justice denied" என்று சொல்வார்கள். மக்களுக்கு நாம் இந்த அளவிற்கு காலம் தாழ்த்தி நீதியைத் தந்தால், அது

10-55 மணி

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதோடு ஒன்றைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். "Justice delayed is Justice denied" என்பதுடன் "Justice hurried is Justice hurried" என்று கூட சொல்வார்கள்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், நான் வேகமாக முடிக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. காலம் காலமாக 1975 ஆம் ஆண்டு 1980 ஆம் ஆண்டு, பல்வேறு கால கட்டங்களில் இது போன்ற வழக்குகள் இருக்கின்றன. அவைகளையாவது முடிப்பதற்கு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். வேகமாக முடிந்த ஒரு வழக்கை நான் இப்போது சுட்டிக் காட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், இன்றைக்கு ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக நாட்டிலே அதைப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மிக வேகமாக அந்த வழக்கை—மற்ற வழக்குகளைப் பற்றிக் கூட வேகத்தைக் காட்ட வில்லை—ஆனால் இந்த வழக்கிலே மாறுபட்ட

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

கருத்துக்கள் இருக்கின்ற சூழ்நிலையில், ஒரே கருத்தாக இருந்தாலும் பூர்வாயில்லை—மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் மற்றவர்களுடைய கருத்துக்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல், அதைப் பற்றி சிந்திக்காமல், உடனடியாக புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தாக்கப்பட்ட அந்த காரினுடைய வழக்கானது மிக வேகமாக முடிந்திருக்கிறது. அதைத் தான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வேகமாக முடித்தால் தவறு என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த குறிப்புதான் அதிலே வருகிறது என்பதை நான் சட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதோடு மட்டுமல்ல; இன்றைக்கு உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய ஒரு பிரிவை, நம்முடைய தமிழக அரசும் உருவாக்க வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்திலே தீர்மானம் இயற்றப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையிலே, இன்றைக்கு மத்தியிலே ஆளுகின்ற அரசை, நம்முடைய தமிழக அரசு வற்புறுத்தி உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய ஒரு பிரிவை உருவாக்குவதற்கு வழி வகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மோட்டார் வெஹிகிள்ஸ் ஆக்ட்-டினே இன்றைக்கு புதிதாக இன்றைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தின்படி, 140-வது செக்ஷனிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவனுக்கு விபத்து நடந்து இருக்கிற சூழ்நிலையில், அவன் இறந்து விட்டாலோ, அல்லது அவனுக்கு காயம் ஏற்பட்டு விட்டாலோ, அனுக்கு உதவிப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உதவிப் பணத்திற்காக வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்ட 15 தினங்களுக்குள்ளாகவே, ஓரளவிற்கு இறந்தவருக்கு ரூ. 25,000 கொடுக்கப்பட வேண்டும். கை, கால் முறிந்தவர்களுக்கு ரூ. 12,500 உடனடியாகக் கொடுத்து, மிதிவெய்திர்ப்புகள் வந்தப் பிறகு வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதன் நோக்கமே என்னவென்று சொன்னால் பசி திசுக்கப்பட்டவர்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் கிடைக்க வேண்டுமென்ற முறையில்தான், அந்தச் சட்டமானது இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மேலும் பாதிக்கின்ற சூழ்நிலையில்தான், இன்றைக்கு ஒரு உத்தரவின் மூலமாக அரசாங்கம் ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்னவென்றால், திர்ப்புகள் வந்த பிறகு,—ஆகஸ்ட்டின் கேஸ்களில் திர்ப்புகள் வந்த பிறகு, அதற்காக கொடுக்கப்படுகிற நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையை, அரசாங்கத்தினுடைய போக்குவரத்துக் கழகங்களிலே, 3 ஆண்டுகளுக்கு டெபாசித் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பணம்—அவர்களால் வாங்கப்படக்கூடிய அந்தப் பணத்தை டெபாசித் செய்வதற்கு அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணான முறையில் நாம் அந்தச் சட்டத்தை இயற்றி இருக்கிறோம். அதற்கான உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம் என்றுதான்

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

சொல்ல வேண்டும். அரசியல் சட்டத்திலும் சரி, மோட்டார் வெஹிகிள்ஸ் ஆக்ட்-டிலும் சரி அவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக நிவாரணம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். யார் தவறு செய்தது என்று பார்க்க கூடாது. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு அவர் இறந்துவிட்டால், அவருடைய குழம்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும், கை, கால் முறிந்தவர்களுக்கும், அவர்களுக்கும், உடனடியாக உதவிப் பணத்தை வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அந்த நிலைமை தற்போது மாறி, வழக்குகள் முடிந்து வழக்குகள் முடிவதற்கு ஆண்டுகள் ஆகலாம் : 5 ஆண்டுகள் முடிந்த பிறகு, அந்தப் பணத்தை 3 ஆண்டுகளுக்கு டெபாசிட் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், The very purpose of the Act has been defeated என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அந்த அளவிற்கு அந்தச் சட்டத்தையே நாம் மீறமுடியாத அளவிற்கு அது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா : ஒரு விளக்கத்தைச் சொன்னால் உதவியாக இருக்கும் என்பதற்காக சொல்ல விரும்புகிறேன். (Motor Accident claims Tribunal) அதிலே பெறக் கூடிய தொகையை அரசாங்கத்தினுடைய போக்குவரத்துக் கழகங்களில் அல்ல ; அந்தந்த நீதிபதி விரும்பினால், அந்தந்தப் பகுதியிலேயுள்ள பாங்குகளிலே, அவர்கள் உசிதம் போல் டெபாசிட் செய்யலாம் என்று அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதுபோல், அந்தத் தொகையை 3 ஆண்டு காலத்திற்கு டெபாசிட் செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு உத்தரவு இப்போது இருக்கிறது. அந்த உத்தரவை மாற்றுவதற்கு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சருடன் கலந்தாலோசித்து, சட்டத் துறையின் மூலமாக ஒரு ஆணை பிறப்பித்தோம். அப்படி டெபாசிட் செய்வதைப் பொறுத்த வரையில், அடல்ட் மெம்பராக இருந்தால், பணத்தைக் கொடுத்து விடலாம். மைனராக இருந்தால் மைனருக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பவருக்கு அதைச் சேர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்தோம். ஆனால், துரதிருஷ்டவசமாக அந்த ஆணை, சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே போய் தடை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. யாரோ ஒருவர் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு கொண்டு போய், அது அங்கே தடையாக இருக்கிற காரணத்தால்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிற நல்ல கருத்தினை எங்களால் நிறைவேற்றமுடியவில்லை என்பதைத்தான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11-00 மணி

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு அமைச்சருக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால் ஜீவாதார அடிப்படையிலே, நம்முடைய அரசியல்

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

அடிப்படைச் சட்டத்திலே வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த உரிமையை பறிக்கின்ற அளவுக்கு உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கின்றது. இன்றைக்கு உச்ச நீதிமன்றத்திலே நிலுவையாக இருந்தாலும், அதை விரைவாக முடித்து, அந்தக் குடும்பங்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கின்ற அளவிற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வழக்கறிஞர்களுடைய நிலைமைகளை நான் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல்வேறு வழக்கறிஞர் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள், ஜூனியர் வழக்கறிஞர்களும் சரி, பல சீனியர் வழக்கறிஞர்களும் சரி, இன்றைக்கு வருமானம் இல்லாத நிலையில் இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய அளவிற்கு பண உதவிகள் கிடைக்காத நிலைமை இருந்து கொண்டு வருகின்றது. ஆகவே, வழக்கு மன்றத்திலே அவர்கள் பதிவு செய்துவிட்ட பிறகு உடனடியாக அவர்களுக்கு நாம் ஒரு நிவாரணத் தொகையாக—மாதம் ரூபாய் 500 அளவில் இன்றைக்கு டாக்டர்கள் பயிற்சி முடித்து வெளியே வருகின்றவர்களுக்கு எப்படிநிவாரணம் கொடுக்கின்றோமோ, அதுபோல வழக்கறிஞர் பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, அவர்கள் பதிவு செய்து 3 ஆண்டுகளுக்கு நிவாரணப் பணமாக நாம் 500 ரூபாயினைக் கொடுக்க முன் வந்தால்தான் அந்த வழக்கறிஞர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் காலிலே நிற்க வழிவகை இருக்கும்.

இல்லையெனில், பணக்கார வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், நல்ல வசதி படைத்தவர்கள்தான், அந்த வழக்குத் தொழிலிலே முன்னேறமுடியும். அவர்களால் மேலும் 5 ஆண்டுக்காலம் அல்ல 10 ஆண்டுக்காலம் கூட எந்தவிதமான வருமானமும் இல்லாமல் தங்களுடைய திறமையை வளர்த்துக்கொள்ள வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் ஏழை வழக்கறிஞர்கள் தங்களுடைய திறமையை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்கு இதுபோன்ற நிவாரணத் தொகையை அரசாங்கம் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு வழக்கறிஞர்கள் வெல்பேர் பண்டு என்ற ஒன்றை 1987-ஆம் ஆண்டு துவக்கியிருக்கின்றோம். அதற்கான் உத்தரவுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது செயல்படுகின்றதா என்றால், இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். அந்த வழக்கறிஞர்களுடைய அந்த நிவாரண—வெல்பேர் பண்டுக்கு நாம் செலுத்தவேண்டிய பணம், அரசாங்கம் எதுவும் செலுத்தவில்லையென்றாலும், வழக்கு நடத்துகிறவர்களே அதற்கான ஸ்டாம்புகளை ஒட்டினால் அதன்மூலம் சேர்கின்ற தொகையைக் கொண்டு அந்த வழக்கறிஞர்களுக்கு உதவிகளைச் செய்வதற்காக அந்தப் பண்டு உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால், இதுவரையில் அந்த ஸ்டாம்புகளுடைய டிசைன்கள் தயாரிக்கப்படவில்லை. அந்தச் சட்டம் 1987-ஆம் ஆண்டு போடப்பட்டும்

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

ஸ்டாம்பு ஒட்டுவதற்கு வேண்டிய டிசைன் தயாரிக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தால், அந்த உதவியானது, அந்த நிவாரணமானது அந்த வழக்கறிஞர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதையும் அரசாங்கம் விரைவிலே நிறைவேற்றி, வழக்கறிஞர்களுடைய நிலைமைகளை உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு 'ஃப்ரீ லீகல் எய்டு' -ஐ பொறுத்தவரையில் அதற்காக வழக்காடுகின்ற வழக்கறிஞர்களுக்கு நாம் 50 ரூபாய் ஊதியமாக நாளொன்றுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அது மிகவும் குறைவான அளவிலே இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) டிஸ்டிரிக்ட் லெவலிலே, 'ஃப்ரீ லீகல் எய்டு' வழக்கறிஞர்களுக்கு அந்த உதவிப் பணத்தை அதிகமான அளவுக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். நான் பார்த்தவரையில், இலவசச் சட்ட ஆலோசனை என்பது செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே ஓரளவிற்குச் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதைத் தாண்டி மற்ற மாவட்டங்களில் சரியான முறையில் செயல்படவில்லை என்றுதான் எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற குறிப்புகள் சொல்கின்றன. அதைப்பரவலாக்குகின்ற அளவிற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு குடும்ப வழக்குகள்.....

திரு. அ. இரகுமண்கான் : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் உகம்சந்த் அவர்கள் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய அறிக்கையை சரியாகப் படிக்காமல் பேசுகிறாரோ என்ற ஒரு ஐயப்பாடு எழுகிறது. சட்ட உதவி மையம் விழுப்புரத்திலேயும், அதைப் போலவே திருப்பூரிலேயும் இன்னும் சில இடங்களிலேயும் பல இலட்சம் ரூபாய் செலவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற குறிப்பு இருக்கிறது. ஆனால் தாங்களோ "என் மாவட்டத்தைத் தாண்டி எதுவுமே நடக்கவில்லை" என்ற ஒரு தவறான தகவலைத் தருகிறார்கள். தவறான தகவலைத் தருவதே 'அ.தி.மு.க.'-வே உன் வேலையா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நான் பேசியதைச் சரியாகக் கவனிக்கவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நான் சொன்னது, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திலே நல்ல முறையிலே செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றது. மற்றப் பகுதிகளில் சரியான முறையில் செயல்படவில்லை என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, இல்லையென்று சொல்லவில்லை. அவர்கள் உணரவில்லை. அவர்கள் கேட்கவில்லை. இதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய வேலையா என்று கூட நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு குடும்ப நீதிமன்றங்கள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவைகள்

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்] [1990 ஏப்ரல் 9]

நல்ல முறையில் செயல்பட்டால்தான் இருக்கின்ற பல்வேறு வழக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் ஏற்படும். இல்லை யெனில் வழக்குமன்றத்திலே பல்வேறு வழக்குகள் தேங்குகின்ற நிலைமைகள்தான் ஏற்படும். அதற்கு முக்கியத்துவம் தருகின்ற வகையில் அதற்கு மேலும் பல அதிகாரங்களை அரசாங்கம் வழங்கவேண்டும். அந்தக் குடும்ப வழக்கு மன்றத்திலே அவர்களே முடித்து அவர்களே டிகிரி பாஸ் செய்கின்ற அளவுக்கு அவர்களுக்கு உத்தரவுகளை அரசு வழங்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-05 மணி

மக்கள் நீதி மன்றங்களை நாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம். அதற்கு மேலும் பல அதிகாரங்களை வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லை என்று சொன்னால் நீதிமன்றங்களில் பல்வேறு வழக்குகள் ஆண்டு ஆண்டு காலமாக தேங்குகின்ற நிலைமை ஏற்படும். கிராமத்திலே முன்பெல்லாம் சொல்வார்கள் கிராம பஞ்சாயத்தின் மூலமாகத்தான் பல்வேறு வழக்குகள் தீர்க்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அதேபோன்ற ஒரு அமைப்பு தான் இந்த மக்கள்நீதிமன்றம். அதற்கு பழைய ரிடையர் ஆகியிருக்கின்ற நீதிபதிகளையும் மற்றும் கிராமத்தைச் சேர்ந்து இருக்கின்ற மற்றவர்களையும் அழைத்து அந்த நீதி மக்களுக்கு விரைவான முறையில் கிடைக்கின்ற வகையிலும், அவர்களே டிகிரி அளிக்கின்ற வகையிலும் ஏன் என்று சொன்னால் இங்கே முடிந்து விட்டாலும் மீண்டும் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தான் உத்தரவு போட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இவர்களே அந்த உத்தரவுகளைப் போடுகின்ற அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம், காமராஜர் மாவட்டம், பசும்பொன் முத்திராமலிங்க தேவர் மாவட்டம் போன்ற மாவட்டங்களில் நீதி மன்றங்களை உருவாக்க நீங்கள் குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதற்காக நான் பாராட்டை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திருவண்ணாமலையில் தனியாக ஒரு நீதிமன்றம் உருவாக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வட ஆற்காடு மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகப் பெரிய மாவட்டம், அப்படிப்பட்ட மாவட்டத்திலே அதை நீங்கள் உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர், அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர்களை நாம் நியமித்து இருக்கிறோம். எங்கள் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புவது நீங்கள் அப்படி நியமனம் செய்து இருக்கின்றவர்களுடைய தகுதிகளைச் சரி பார்க்கவேண்டும். ஏன் என்று

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

சொன்னால் இதுற்கு முன்பு இவர்கள் நீதிமன்றத்தில் எந்த அளவுக்கு உனியாக வாதாடி இருக்கிறார்கள் என்றால் எந்த ஒரு ஆம் அவர்கள் வாதாடியது இல்லை. 10 வழக்கறிஞர்களோடு சேர்ந்து இவர்களும் கையெழுத்து போட்டு இருப்பவர்களைத் தான் இன்றைக்கு இந்தப் பதவியில் பேர்ட்டப்பட்டு இருக்கிறார். ஆனால் அந்த பப்ளிக் பிராசிகுட்டர் கடந்த 2½ ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரையில் நீதிமன்றத்திற்கு வரவே இல்லை. ஆனால் திடீரென்று பப்ளிக் பிராசிகுட்டர் என்று போட்ட பிறகு அவரால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. அரசினுடைய பல்வேறு வழக்குகள் காவல் துறையால் போடப்பட்டிருக்கின்ற பல்வேறு வழக்குகள் இன்றைக்கு தோற்கின்ற நிலைமை தான் இருந்துகொண்டு இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பொதுவாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். பப்ளிக் பிராசிகுட்டர், அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகுட்டர்களை நியமிக்கும்போது அந்தந்த மாவட்டங்களில் இருக்கின்ற நீதிபதிகளை கலந்து ஆலோசித்து அதே நேரத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும் கலந்து ஆலோசித்து அவர்களுடைய ரெக்கமெண்டேஷன் பேரில்தான், அது மட்டுமல்லாமல் அவரைப் பற்றி சி. ஐ. டி. ரிப்போர்ட் வாங்கி அவர் நல்லவரா, எப்படிப்பட்டவர் என்ற விவரங்களை எல்லாம் வாங்கித்தான் நியமனம் செய்கிறோம். பொதுவாக எல்லா மாவட்டங்களிலும் பப்ளிக் பிராசிகுட்டர், அடிஷனல் பப்ளிக் பிராசிகுட்டர்களை நியமனம் செய்கின்றபோது இதுபோன்ற குறிப்புகளைப் பெற்று, பிறகு நீதிபதிகள் சிபாரிசு செய்கிறார். நீதிபதி ஒரு பெயரை அனுப்புவார். அந்தப் பெயரைத்தான் அரசு தேர்ந்தெடுத்து நியமிக்கிறதே தவிர குறைபாடுகள் உள்ளவரை நியமனம் செய்வதில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பப்ளிக் பிராசிகுட்டர்களை நியமிப்பதற்கு வேண்டிய அந்த நியதிகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். போடப்பட்ட ஒருவரைப் பற்றி—நான் பெயரை சொல்ல விரும்பவில்லை—குறைகளைச் சொல்கிறேன், வேண்டுமானால் நீங்கள் சரிபார்த்துக் கொள்ளலாம், சரியில்லை என்றால் நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன், ஆனாலும் அப்படி நான் அறிந்து இருக்கின்ற வகையில் மாவட்ட நீதிபதி பரிந்துரை செய்யவில்லை என்று தான் எனக்குச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அதையும் மீறி தான் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எது சரியாக இருந்தாலும் சரி அரசாங்கம் வழக்கறிஞர்களை நல்லமுறையில் போட்டால்தான், திறமையானவர்களைப் பேர்ட்டர் தான் அரசு போடுகின்ற பல்வேறு வழக்குகளுடைய தீர்ப்புகள் நல்ல முறையில் கிடைக்கும். இல்லை என்று சொன்னால் அரசு போடுகின்ற எல்லா வழக்குகளும் தோற்கின்ற

[திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்] [1990 ஏப்ரல் 9]

நிலைமை தான் ஏற்படும். அரசாங்கத்திற்கு கெட்டப் பெயர் தான், வரும் என்ற காரணத்தால் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு மட்டும் அல்லாமல் இன்றைக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறார் காவல் நிலையங்களில் இருக்கின்ற கோர்ட் வழக்குகளை கவனிப்பதற்கு தனியாக பிரிவுகளை ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது நல்லது தான். ஏன் என்று சொன்னால், இன்றைக்கு காவல் நிலையங்களில் உள்ள அந்த அதிகாரிகளுக்கு சட்டம் என்ன என்று தெரியாது. நாம் சொல்கிறோம், மக்கள் எல்லோரும் சட்டத்தை அறிந்து இருக்கவேண்டும். பிறந்த குழந்தைக்கு கூட இந்தியாவில் உள்ள சட்டத்தை அறிந்து இருக்கவேண்டும். என்று சொல்கிறோம். ஆனால் டோறுப்பில் காவல் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளுக்கு அந்தச் சட்டம் தெரியுமா என்று சொன்னால் இல்லை என்ற நிலைமை தான் இருக்கிறது. ஆகவே, பல்வேறு தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. அந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு காவல் துறையில் கூட நீங்கள் ஆலோசனை வழங்குவதற்கு வழக்கை எப்படி எல்லாம் தாக்கல் செய்ய வேண்டும், எந்த முறையில் அவைகள் இருக்க வேண்டும், இது வழக்கு மன்றத்திற்கு செல்லக்கூடிய வழக்கு தானா? இல்லையா, இதை இதோடு விட்டுவிடலாமா, என்ற குறிப்புகளைச் சொல்வதற்கு, ஆலோசனை சொல்வதற்கு (மனியடிக்கப் பெற்றது). நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு மதுரையில் பல்வேறு ரென்ட் கண்ட்ரோல் வழக்குகள் தேங்கியிருக்கின்றன. அவைகளை விரைவான முறையில் முடிப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-10 மணி

அதோடு சட்டக் கல்வியில் இன்றைக்கு 5 ஆண்டுக் கல்வியை நாம் புகுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் 5 ஆண்டுகாலம் வரையில் அவர்கள் எந்தவிதமான பட்டத்தையும் பெற முடியாத சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே மூன்று ஆண்டு முடித்துவிட்ட அந்த மாணவர்களுக்கு டிப்ளமோ போன்ற ஒரு பட்டத்தை வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு சிறைத் துறையைப் பொறுத்த வரையில் நான் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு சிறையிலே இருக்கிற காவலர்களுக்கு, காவல் துறையில் இருப்பவர்களுக்கு உண்டான சம்பளங்களை வழங்கவேண்டும். மேலும் அவர்கள்,

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்]

பல்வேறு குற்றங்களைச் செய்த கைதிகளோடு வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 'ரிஸ்க் அலவன்ஸ்' வழங்கவில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவைகளை வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். மேலும் அங்கே சுகாதார வசதி இல்லை என்ற குறைகள் இருக்கின்றன. மேலும் சிறைச்சாலைக்குச் செல்கிற அரசியல் கைதிகளைத் தாக்குகிற நிலைமைகள் இருந்து வருகின்றன. காங்கிரஸ் கட்சித் தொண்டர்கள் சென்ற மாதம் போராட்டம் நடத்திய நேரத்தில் அவர்கள் மீது நடைபெற்ற அந்தத் தாக்குதல்களை பற்றி எல்லாம் ஒரு உயர்மட்ட அதிகாரியைக் கொண்டு நீங்கள் விசாரணைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு திறந்தவெளி சிறைச்சாலையில் வசதிகளையும் அளவையும் அதிகமாக உருவாக்க வேண்டும். குற்றவாளிகள் பிறப்பது இல்லை, சமுதாயம்தான் அவர்களை உருவாக்குகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு நாம் நல்வாழ்வு உருகின்ற வகையில் வழிவகை செய்ய வேண்டும். திறந்தவெளி சிறைச்சாலையும் அந்த வகையில் அமைய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து முதல்நிலைக் குற்றவியல் நீதிமன்றங்களின் பல பதவிகள் காலியாக இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே நாங்கள் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் அன்றைக்குப் பேச முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. உடனடியாக அவர்களை நியமனம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய மதுராந்தகம் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே இருக்கின்ற நீதிமன்றங்களுக்குக் கட்டிட வசதி இல்லை. புதிதாக அங்கே முன்சீப் கோர்ட் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கு கட்டிட வசதியை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையில் என்னுடைய கருத்துக்களை வைக்க வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களுடைய 14-வது மானியக் கோரிக்கையின் மீது குறிப்பாகச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் மணிமேகலையிலிருந்த கருத்தை உரைநடையாகத் தொடக்கத்தில் சொல்லி சிறைக்கூடம் அறக்கூடமாக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை அரசாங்கத்தின் சார்பில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதை மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் ஆண்டுக்கணக்கில் சிறை போனவர்கள் இருக்கிறார்கள். நாட்கணக்கில் சிறை போனவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் சிறை வாழ்க்கை பற்றி

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு] [1990 ஏப்ரல் 9]

ஓரளவுக்குத் தெரிந்திருக்க முடியும். குறிப்பாக ஆண்டுக் கணக்கில் சிறை போனவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலேயும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலேயும் இருப்பவர்கள். அவர்கள் இந்த மன்றத்திலேயே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மற்றவர்களை விட சிறை விதிகளைப் பற்றியும், கடந்த காலத்தில் சிறைச் சாலைகளின் நிர்வாக முறைகளைப் பற்றியும் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் சுமார் 30 ஆண்டுக் காலத்தில் ஏறத்தாழ 5 ஆண்டுக் காலம் சிறையிலேயே நான் இருந்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு ஆட்சிக் காலத்திலும் சிறை நிர்வாகம் பற்றி நான் நன்கு உணர்ந்தவன். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் சிறை நிர்வாகம் எப்படி இருந்தது, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்ற ஆட்சிக் காலத்தில் சிறை நிர்வாகம் எப்படி இருந்தது, திராவிட முன்னேற்ற ஆட்சிக் காலத்தில் சிறை நிர்வாகம் எப்படி இருந்தது என்று இவைகளைப் பற்றி எல்லாம் நான் நன்கு தெரிந்தவன் என்ற முறையில் சில வரவேற்புகளையும், சில கோரிக்கைகளையும் அமைச்சர் முன்பாக நான் வைக்க விரும்புகிறேன். சிறையிலே பெரிய மாற்றம் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் சம்பந்தத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்பு ஐ.ஜி. என்ற பெரிய அதிகாரிக்குக் கீழே ஒரே ஒரு டி.ஐ.ஜி. தான் இருந்தார். இன்றைக்குக் கலைஞர் ஆட்சி வந்ததற்குப் பிறகு மதுரை, திருச்சி, கோவை, சென்னை என்கிற 4 மையங்களையும் தனித் தனியாகப் பிரித்து, 4 டி.ஐ.ஜி.க்களை நியமித்து இருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இப்படிப் போட்டிருப்பதால் என்ன இலாபம் என்று சிலபேர் கேட்கலாம். முன்பெல்லாம் பரோல் விடுமுறை கேட்க வேண்டும் என்றால் ஐ.ஜி.-க்கு விண்ணப்பம் தரவேண்டும். அல்லது அமைச்சருக்குத்தான் விண்ணப்பம் தரவேண்டும். ஐ.ஜி.யும் அமைச்சரைக் கலந்துதான் ஒருவருக்கு பரோல் கொடுக்க முடியும். இன்றைக்கு ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய டி.ஐ.ஜி.-க்களே பரோல் கொடுக்கலாம் என்ற, அந்த கடுமையான விதியைத் தளர்த்தியிருப்பது, சிறைவாழ் நண்பர்களுக்கு பெரிதும் மன அமைதியையும், மனத் திருப்தியும் அளிக்கின்றது. இதற்காக நாம் கலைஞர் ஆட்சியைப் பாராட்ட வேண்டும். அதோடு பரோல் கொடுப்பதிலே கூட இன்னும் ஒரு தளர்ச்சி சாதகமாக அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

11-15 மணி

கொலைக்குற்றம் புரிந்து நீண்டகாலம் சிறைவாசம் இருப்பவர்கள் தொடர்ந்து 5 ஆண்டுக் காலம் இருந்தால்தான் பரோல் கொடுக்கலாம் என்கின்ற விதி வெள்ளைக்காரன் காலத்திலேயிருந்து தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை கலைஞர் ஆட்சி இப்போது மாற்றி 3 ஆண்டுக் காலம் இருந்தால் போதும்,

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு]

3 ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பின் அவர்களுக்குப் பரோல் கொடுக்கலாம் என்ற விதியையும் உருவாக்கி இருப்பது சிறைச்சாலையிலே இருக்கக்கூடிய நண்பர்களுக்கு பெரிதும் உதவியாக இன்றைக்கு அமைந்திருக்கிறது. தகுதியுடைய சிறைவாழ் நண்பர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் 15 நாட்கள் பரோல் கொடுக்கின்ற ஒரு உரிமையையும், அதிகாரத்தையும் பிராந்தியத்திலே உள்ள டி.ஐ.ஜி.களுக்கு அரசாங்கம் வழங்கி இருப்பதும் மேற்கொண்டு கிடைத்திருக்கக்கூடிய நன்மை என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காண்பித்து இந்த சிறை மானியக் கோரிக்கையில் தமிழக அரசின் கொள்கையை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கோரிக்கை என்ற முறையில் சிறைச்சாலையிலே இருக்கக்கூடிய நண்பர்களுக்கு சம்பளத்தைப் பொறுத்தவரையில் கான்ஸ்டேபிள் சம்பளம் தான் வார்டர்களுக்குத் தரப்படுகிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் அந்த ஹெட் வார்டர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு வெளியிலே இருக்கக்கூடிய போலீஸ் கான்ஸ்டேபிளுக்கு, போலீஸ் ஹெட் கான்ஸ்டேபிளுக்குள்ள சம்பளம் தரப்படவில்லை என்ற மன வருத்தம் இருக்கிறது. அதை நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் விரைவிலே நிறைவு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரிஸ்க் அலவன்ஸ், இந்த ரிஸ்க் அலவன்ஸ் என்றால் யாராவது ஒரு போலீஸ்காரர் திருடனைப் பிடிக்கின்றபேர்து போலீஸ்காரருக்கு காயம் ஏற்பட்டு, உயிர்ச்சேதம் ஏற்படுமானால் வெளியிலே உள்ள போலீஸ் இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அந்த ரிஸ்க் அலவன்ஸ் தரப்படுகின்றது, அந்த ரிஸ்க் சிறைச்சாலையில் பணியில் இருக்கக்கூடிய வார்டர்களுக்கும் இருப்பதால் அதைத் தரவேண்டும் என்ற எண்ணமும் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் சிறைச்சாலையில் அனைவரும் நிரபராதிகள் அல்ல. கொடிய குற்றங்கள் செய்தவர்கள்கூட உள்ளே வந்திருக்கின்றார்கள். அவர்களோடு அவர்கள் ஆண்டு முழுவதும் இரவும் பகலும் பழக்கக்கூடிய சிறை வார்டர்கள் உயிர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படலாம், கை, கால் முறியலாம், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ரிஸ்க் அலவன்ஸ் கான்ஸ்டேபிளுக்கு, போலீஸ் துறையிலே இருப்பவர்களுக்கு தரப்படுவது போல சிறையிலே இருக்கக்கூடிய அங்குடனியாற்றக் கூடிய வார்டர்களுக்கும், அதே பெரிய அதிகாரிகளுக்கும் நம்முடைய அரசாங்கம் வழங்க வேண்டும் என்று நான் அவர்கள் சார்பிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து காவல் துறையிலே பணியாற்றக்கூடியவர்களுக்கு உணவு மற்றும் தானியங்கள் சலுகை விலையிலே தரப்படுகிறது. அதேபோன்று சலுகை விலையில் 24 மணி நேரமும் பணியிலே இருக்கக்கூடிய சிறை வார்டர்களுக்கும் வழங்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் வைக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு] [1990 ஏப்ரல் 9]

அடுத்து சிறைப் பற்றி சிறையிலே இருக்கக்கூடிய கட்டடங்களைப் பற்றி நீங்கள் சிந்திக்கவேண்டும். சிறைச்சாலைகள் நீண்டகாலமாக பழுதுபார்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் வசதிகளே இல்லாமல் சிறைச்சாலை இருப்பதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட சிறைச்சாலைகளை நவீனப்படுத்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நான் கேள்வி பட்டவரையில் மத்திய சர்க்கார் ஏதோ மானியம் கொடுப்பதாகவும் அதை நாம் எந்த வகையிலே பயன்படுத்துகிறோம் என்பதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வட இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய தலைவர்கள் தென் இந்தியாவிற்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். வட இந்தியாவிலே வேறு விதமாக கொடிய குற்றங்கள் செய்யக்கூடிய தலைவர்களைக்கூட தென் இந்தியாவிற்குத் தான் அனுப்புகிறார்கள். அப்படி அனுப்பப்பட்டு உள்ளவர்களுக்கு சலுகைகள் தரவேண்டும்.....

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வட இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய கொடிய குற்றங்கள் செய்யக்கூடிய தலைவர்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார்கள். ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் கொடிய குற்றங்களை சாட்டி அனுப்புகிறார்களே தவிர அவர்கள் கொடிய குற்றங்கள் செய்தவர்கள் என்று நிரூபிக்கப்பட்டு அனுப்பப்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காபட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வட இந்தியாவிலே இருந்தாலும் சரி, மற்ற இந்தியாவிலே இருந்தாலும் சரி, பாதுகாப்பு கருதி இங்கே அனுப்புகிறார்கள். எனவே தமிழ்நாடு ஒரு பாதுகாப்பான இடம் என்று கருதி அனுப்பப்படுகிறார்கள். பாதுகாப்பு கைதி என்று வைத்துக்கொள்ளலாம்.

11-20 மணி

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாதுகாப்பு கைதி என்று திருத்திக் கொள்ளலாம். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு போதிய வசதி தென்னிந்திய சிறையில் இப்போது இல்லை என்பதை நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட வசதிகளை உருவாக்கக் கூடிய வகையில் சென்னை, கோவை அதைப்போலவே மதுரை போன்ற இடங்களில் இருக்கின்ற சிறைச்சாலைகளில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு]

அடுத்து ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகள் பற்றி உச்ச நீதி மன்றத்தில் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. கொலைக் குற்றவாளிகள் 14 ஆண்டுகள் சிறையில் இருக்க வேண்டும். வித்தவுட் லீவ் ஆர் வித்தவுட் பரோல். 14 ஆண்டுகள் முழுமையாக சிறையில் இருந்தால் தான் விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கிற ஒரு தீர்ப்பை வைத்து மாநில அரசுகள் அனைத்தும், இப்படி அவைவரும் 14 ஆண்டுகள் சிறையில் இருக்க வேண்டுமென்று வைத்திருக்கின்ற நிபந்தனையை தயவுசெய்து தளர்த்த வேண்டும். ஒன்றை நான் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். 302 செக்ஸ்கீழ் வருகிற கொலை மட்டுமல்ல கொலை, கொலைகளில் பல உண்டு. சடன் புரவோக்கேசன் என்கிற அடிப்படையில் மனைவியை அவமானப்படுத்துவது, தங்கையை அவமானப்படுத்துவது, தாயை அவமானப்படுத்துவது போன்ற நிலைமைகள் ஏற்படுகின்ற போது செய்தப்படுகின்ற கொலைகள் எல்லாம் வெறும் 302 செக்ஸன். ஆனால் 302-ஓடு நகைக்காக கொலை செய்தல், கற்பழித்துக் கொலை செய்தல், கிணற்றிலே தள்ளி கொலை செய்தல், இப்படிப்பட்ட கொலைகள் எல்லாம் பயங்கரமான கொலைகளுக்கு எல்லாம் 14 ஆண்டுகள் இருக்கலாம். ஆனால் மானத்திற்காக கொலை செய்வது, வித்தவுட் மோட்டிவ், முன் விரோதம் இல்லாமல் கொலை செய்வது போன்றவற்றுக்கு எல்லாம் அருள்கூர்ந்து 10 ஆண்டுகளுக்குள் விடுதலை செய்வதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அதற்காக இருக்கின்ற ஆலோசனைக் குழுவை உடனே கூட்டி இதற்குரிய ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, சிறையில் தண்ணீர் வசதி இல்லை. காவிரி தண்ணீர் திருச்சி சிறைச்சாலைக்கு போகிறது. பாலாற்று தண்ணீர் வேலூருக்கு செல்கிறது. அதுபோல மதுரையிலே வைகை நதி ஓரத்திலே இருக்கின்ற சிறைச்சாலைக்கு தண்ணீர் வசதி இல்லை. எந்த பிளாக்கிலும் தண்ணீர்வசதி இல்லை. இந்த குழ்நிலையை மாற்றி எப்படி திருச்சிக்கு காவிரி ஆற்றிலிருந்து தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, எப்படி பாலாற்றிலிருந்து வேலூர் சிறைச்சாலைக்கு தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அப்படியே மதுரையில் வைகை நதி ஓரம் இருக்கின்ற சிறைச்சாலைக்கும் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சம்பளத்தைப் பொறுத்தவரையில், டி.ஐ.ஜி-க்களுக்கு சரியாக சம்பளம் தரப்படவில்லை என்று கேள்விப்பட்டேன். 4 டி.ஐ.ஜி.க்கள் இருக்கிறார்கள். வெளியே போலீஸ் டி.ஐ.ஜி.க்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம் இவர்களுக்கு சம்பளம் தரப்படவில்லை என்று போலீஸ் துறை

[திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு]

[1990 ஏப்ரல் 9]

மூலம் கேள்விப்பட்டேன். மொத்தத்தில் இந்த 4 பேருக்கும் சமமாக இந்த உயர்வைக் கொடுப்பதன் வாயிலாக 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்குள் தான் மாதம் ஒன்றுக்கு செலவாகும். ஆகவே, இந்த 4 டி.ஐ.ஜி. க்களுக்கும், காவல் துறை டி.ஐ.ஜி. க்களுக்கு வழங்கப்படும் சம்பளத்தை வழங்கி இவர்களுடைய மனக் குறையைப் போக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்து, ஒன்றை நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கவனத்திற்கு மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் மூலமாக கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அருமை நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மு. க. ஸ்டாலின் அவர்கள் சென்ற முறை பேசும் போது ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள். 1975-76-ல் மிசாவில் இருந்தபோது பல சிறைச்சாலைகளில் பலருக்கு சிறைச்சாலை கொடுமைகள் செய்யப்பட்டன. குறிப்பாக சென்னை சிறைச்சாலையில் கொடுமைகள் ஏற்பட்டன. தி. மு. க. வின் கொள்கைப் பரப்புச் செயலாளர் திரு. சிட்டிபாபு அவர்கள் சிறைச்சாலையில் அடிபட்டு இறந்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மு. க. ஸ்டாலின் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டு, மரணவாயில் வரை சென்று திரும்பி வந்தார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆற்காடு வீராசாமி அவர்களுடைய காது செவிடு ஆனது. அதைப் போலவே எத்தனையோ பேர்கள் அடிபட்டு, தாக்கப்பட்டு, ரத்தக்காயம் அடைந்தார்கள். அது குறித்து விகாரிக்க வேண்டுமென்று பின்னர் வந்த அரசு இஸ்மாயில் கமிஷனைப் போட்டது. நீதிபதி என்பதுடன்கூட இஸ்மாயில் அவர்கள் சிறந்த இலக்கியவாதி. எல்லாவற்றையும் சிந்தித்து முடிவெடுக்கக்கூடியவர் அவர். அவருடைய தீர்ப்பு என்ன ஆயிற்று? அந்தத் தீர்ப்பை அமுல்படுத்தாமல் இருப்பதற்கு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி ஸ்டே வாங்கியிருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். அந்த ஸ்டேயை விரைவில் நீக்கி, அதனை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் மூலமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அமைச்சரவையிலே கூட நான் பார்க்கிறேன். நம் முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கண்ணப்பன், மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கோ. சி. மணி, மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம், மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. துரைமுருகன், மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. வீரபாண்டி ஆறுமுகம், மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் ஆட்சி மன்றச் செயலாளர் மாண்புமிகு திரு. கணேசன், அருமைத் தோழர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மு. க. ஸ்டாலின் இவர்கள் எல்லாம் அந்த ஒராண்டுக் காலத்தில் மிகவும் நசிந்து போனவர்கள். அவர்களின் சார்பிலே, நானும் மிசா கைதி என்ற முறையிலே

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு . எஸ். எஸ். தென்னரசு]

11-25 மணி

மிக விரைவிலே அந்தத் தீர்ப்பை நான் இங்கே எதிர்பார்க்குகிறேன். அந்தத் தீர்ப்பை அமல்படுத்தினால்தான் பிற்காலத்தில் இப்படி ஒரு கொடுமை நடக்காது என்று சிறைக்குச் செல்பவர்கள் உணர முடியும். சிறைச்சாலைகளைப் பற்றி பொதுவாக நான் தெரிந்து கொண்ட விஷயம் ஒன்று உண்டு. நான் நிறைய புத்தகங்கள் படிப்பவன். பலருக்குத் தெரியும். பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் காலத்திலிருந்து கலைஞர் அவர்களின் காலம் வரை சிறையில் அரசியல்வாதிகள் அடங்கி நடந்தால் தான் தியாகிகளாக வர முடியுமே தவிர அடங்கி நடக்காமல் அடம் பிடித்தவர்கள் தியாகிகளாக வந்ததாகச் சரித்திரம் இல்லை. சிறை மேன்யுவல் என்பது சிறந்த புத்தகம். அதை யார் வேண்டுமானாலும் பார்க்கலாம். சிறை மேன்யுவலில் உள்ளதைத் தான் சிறை அதிகாரிகள் கொடுக்க முடியும். சிறை மேன்யுவலில் இல்லாத இட்டிலியையோ, சிறை மேன்யுவலில் இல்லாத போர்ன்விட்டாவையோ சிறை அதிகாரி தர முடியாது. சிறை மேன்யுவல்படி கொடுக்காத சிறை அதிகாரியை எதிர்த்துப் பேசுவதற்கோ, தர்ணா இருப்பதற்கோ, உண்ணாவிரதம் இருப்பதற்கோ கைதிகளுக்கு உரிமை உண்டு. எந்த நேரத்திலும் சிறை மேன்யுவலை சிறை அதிகாரிகள் காண்பிக்கத் தயாராக இருப்பார்கள். எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் தொப்பி வைத்து, 3 மாத காலம் வரிசையில் நின்றதை நான் பார்க்கிறேன். பேராசிரியர் தொப்பி வைத்து வரிசையில் நின்றதை நான் பார்க்கிறேன். அதைப் போல எல்லோரும் சிறை விதிகளுக்கு உட்பட்டு தொப்பியை வைத்து, அரைக்கால் சட்டை போட்டு, செவ்வாய்க்கிழமை வரிசையில் நின்று, குறை இருந்தால் சூப்பரிண்டென்ட்ஸ் அவர்களிடம் சொல்லித் தான் குறைகளை நிவர்த்தித்துக் கொள்ளலாமே தவிர, எனக்கு இட்டிலி கொடு என்றோ, காப்பி கொடு என்றோ, சரியான காப்பித் தூள் கொடு என்றோ கேட்கக் கூடிய விவகாரம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக வரலாற்றிலே நடந்தது கிடையாது. ஆகவே, சிறைச்சாலைக்குச் செல்லும் நண்பர்கள் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நேரு அவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், நேதாஜி அவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கூட்ட நெரிசலில் தான் அவைகள் நடந்திருக்கின்றன. கலைஞர் அவர்களைக் கூட விமான நிலையத்திற்குள்ளே போகக் கூடாது என்று ஒரு டி.ஐ.ஜி. கையைப் பிடித்து வெளியே தள்ளினார். அவரை வேலையை விட்டு இப்போது போகச் சொல்லிவிடவில்லை. அவருக்கு அருமையான இடம், இப்போது டி.ஐ.ஜி. யாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, சிறைக்குப் போகக் கூடியவர்கள் தியாகம் செய்ய வேண்டும்.

[1990 ஏப்ரல் 9]

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய அருமைத் தலைவர், கர்ம வீரர் காமராஜ் அவர்களைக் கூட ஒரு கமிஷனர் ஆஃப் போலீஸ் விமான நிலையத்திற்குள்ளே செல்ல அனுமதிக்கவில்லை. அவரையும் வேலையை விட்டு காங்கிரஸ் கட்சி வெளியே அனுப்பிவிடவில்லை.

திரு. எஸ். எஸ். நென்னரசு : அவரைப் போக விடாமல் தடுத்தது பார்த்தசாரதி ஐயங்கார் என்று எங்களுக்குத் தெரியும். அவரை வேலையை விட்டு காமராஜர் அவர்கள் நீக்கவில்லை என்பதால் காமராஜர் அவர்கள் பெருந்தன்மை உள்ளவர் என்பது அவருக்கு முன்னால் எங்களுக்குத் தெரியும். எங்களுக்கு இதைக் கவனப்படுத்த அவசியமில்லை. நான் குறிப்பிட்டது, யாரையும் முதலமைச்சர் அவர்கள் பழி வாங்கவில்லை. அப்படி முதலமைச்சர் காமராஜ் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, காமராஜர் அவர்கள் சிறைச் சாலையில் அடங்கி நடந்தார்கள் என்பதையாவது ஒப்புக் கொண்டாக வேண்டும். வேலூர் சிறைச்சாலையில் முத்து ராமலிங்கத் தேவர் இருந்த அறை, வேலூர் சிறைச்சாலையில் இராஜகோபாலாச்சாரி இருந்த அறை, வேலூர் சிறைச்சாலையில் பிரகாசம் இருந்த அறை, வேலூர் சிறைச்சாலையில் அறிஞர் அண்ணா இருந்த அறை என்று தனித்தனியாக போர்டுகள் மாட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் நம்முடைய நண்பர்கள் சிறையில் எத்தனை ஆயிரம் பேர் இருந்தாலும் சரி, அதை சகித்துக்கொள்ள வேண்டும். 1961-லே நான் பேராசிரியர் தலைமையிலே சிறைக்குப் போனபோது 5,000 பேர் ஒரே நேரத்திலே போனோம். அங்கே சட்டி கிடையாது. உடனே மண்பாண்டக் கடைக்குச் சென்று, மண் சட்டி வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். மண் சட்டிகளை 15 நாட்கள் வைத்திருந்தோம். அதற்குப் பிறகு பேராசிரியர் அவர்களையும், என்னையும், மதுரை முத்து அவர்களையும் திருச்சி சிறைச்சாலைக்கு மாற்றினார்கள். அங்கே கலைஞர் அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர் தொப்பி வைத்துக் கொண்டு, அவரைக் கால் சட்டை போட்டுக் கொண்டு, பேட்மின்டன் விளை யாடிய காட்சி இன்னும் என்னுடைய மனதிலே இருக்கிறது. அரசியல்வாதி என்கின்ற முறையிலே சொல்கிறேன். சிறையிலே அடம் பிடித்து, தகராறு செய்து, எழுதிக் கொடுத்து விட்டு வெளியே கூட வந்து விடலாம். ஆனால் சிறைச் சாலைக் கதவுகள் திறந்திருந்தாலும், நாங்கள் வெளியே வர மாட்டோம். தட்டைத் தூக்கி எறிவது, தட்டிலே கடிதம் எழுதி அனுப்புவது—இதெல்லாம் நம்முடைய ஷேக்ஸ்பியர் கதையிலே வரலாமே தவிர, தியாகிகளுடைய கதையிலே வராது என்று கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 9]

திரு. குமரி அனந்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் கிளாசிபிகேஷன். ஜெயில் மாண்புமிகு வலில் என்ன இருக்கிறதோ அது தரப்பட வேண்டும், அது இல்லை என்றால் கேட்கலாமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் அல்லவா? முதல் நாள் கொடுக்கின்ற உணவிலே, நல்ல உணவாக இல்லாமல், புழு நெளியும் உணவாக இருக்கும் போது, அதை உண்ண மாட்டோம் என்று அவர்கள் திருப்பிக் கொடுத்தாலும், அதையே மறுநாள் காலையிலே வேறு ஒரு வகையிலே திருப்பி அவர்களுக்கே பரிமாறுகிற நிலை வருகிறபோது, பல இடங்களிலே இது நியாயம்தானா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு நாள் முழுக்க ஒன்றுமே கொடுக்காமல் இருந்த நேரத்திலே அவர்கள் கேட்டு இருக்கிறார்களே தவிர, உண்பதற்கு என்று அவர்கள் அங்கே போகவில்லை. ஆனால் உரிமைகள் சில நேரங்களிலே நிலை நாட்டப்பட வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் நியாயம் கேட்டு இருக்கிறார்கள்.

11-30 மணி

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதித்பாப்கா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பார்த்தசாரதி அய்யங்காரைப் பற்றி சொன்னதினாலே ஒரு திருத்தம் சொல்ல விரும்புகிறேன். தவறு ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். பார்த்தசாரதி அய்யங்கார் புல்லிக்கு மாற்றப் பட்டார். ஐ.ஜி. (ஆர்.பி.எஃப்.) ஆக மாற்றப்பட்டார்கள். அவருடைய ஜூனியருக்குத் தான் ஐ.ஜி. ஆகப் புரமோஷன் கொடுத்தார்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : நிச்சயமாக அவர் இருக்கும்போது அப்படி நடைபெறவில்லை. அவராகவே வாலன்ட்ரியாக (he sought transfer and went there).

திரு. அ. இராமான்கான் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, பார்த்தசாரதி அய்யங்கார் தானே விரும்பிச் சென்றதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிறார். அப்படியானால் அவர் கோப்புகளிலே தானே விரும்பிக் கடிதம் எழுதி இருக்கிறாரா? முதலமைச்சரிடத்தில் நாள் இருக்க வில்லை : நான் டெல்லிக்குப் போக வேண்டும் : என்னை மாறுதல் செய்யுங்கள் என்று எழுதி இருக்கிறாரா?

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : It is a known fact. எல்லோரும் அறிந்த ஒன்று.

[1990 ஏப்ரல் 9]

திரு. குமரி அனந்தன் : காமராசரைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு பேருமே பெருந்தன்மையை ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். அவர் பழி வாங்குகிற உணர்ச்சியற்றவர் என்பதற்காக, அவரை எதிர்த்து முதலமைச்சர் பதவிக்குப் போட்டியிட்டவரைக் கூட தன்னுடைய அமைச்சரவையிலே சேர்த்துக் கொண்ட பெருந்தன்மை காமராசருக்கு உண்டு என்பது நமக்குத் தெரியும்.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : இப்போது நடைபெறுவது காமராசருடைய பெருந்தன்மை பற்றி அல்ல. சிறை வாழ்க்கையைப் பற்றி நாம் பேசுகிறோம். சிறை வாழ்க்கையைப் பற்றி நாம் பேசுகிறபோது காமராசர் எவ்வளவு அடக்கமாக, ஒடுக்கமாக அடங்கி நடந்தார் என்பது தான் பிரச்சினையே தவிர அவருடைய கடந்த கால வாழ்க்கையைப் பற்றி அல்ல. பார்த்தசாரதி அய்யங்கார் மறுத்தது, அவரைப் போக விடாமல் உள்ளே தடுத்தது, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் என்று இவர் தான் சொன்னது, இங்கே அமைச்சருக்கு மட்டும் தான் இடம் உண்டு, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவருக்கு இடம் இல்லை என்று சொன்னது எல்லாம் பத்திரிகையிலே, வாழ்க்கை வரலாற்றிலே வந்து இருக்கிறது. நான் அவைகளைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிடவில்லை. சிறைச்சாலையிலே நாம் தகுதிக்கு மேலே உள்ளே போய்விட்ட பிறகு, அதிகமாகப் போய்விட்ட பிறகு—நம்முடைய கல்யாண வீடுகளில் ஆயிரம் பேருக்குச் சமைத்தால், 2 ஆயிரம் பேர் வந்து விட்டால் எவ்வளவு சிரமம் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்—நாலு ஆயிரம் பேர் வருவார்கள் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்து இருக்கமாட்டார்கள். கல்யாண வீடுகளில் நடைபெறக்கூடிய சிறு குறைகளைப் போல இவைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர, உடனே மறியல் செய்வது, கதவை உடைப்பது, சன்னலை உடைப்பது என்பது எல்லாம்.....

திரு. குமரி அனந்தன் : காங்கிரஸ் கட்சி என்று சொல்கின்ற இயக்கத்தின் மீது, சில குறைகளை, பழிகளைச் சொல்கிற காரணத்தினாலே சொல்கிறேன். நானும் பாலையங்கோட்டைச் சிறையிலே இருந்தேன். காபியிலே பல்லி மிதந்தால் அதைக் குடிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்களா? அதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டாம் என்று சொல்கிறீர்களா?

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : நான் காங்கிரஸ் கட்சி என்று எதுவும் சொல்லவில்லை. நீங்களாக உங்களை எடுத்துக் கொள்கிறீர்கள். காங்கிரஸ் கட்சி என்று நான் எந்த இடத்திலும் குறிப்பிடவில்லை.

1990 ஏப்ரல் 9]

*மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரசு ஆட்சி தமிழகத்திலே நடந்து கொண்டிருந்தபோது இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் நாங்கள் கலந்து கொண்டோம். அப்போது சோளக் கஞ்சி தருவார்கள். கோதுமை, சோளம் போட்டு கஞ்சி தருவார்கள். அதிலே, புழு எல்லாம் நெளியும். இன்னும் சொல்லப்போனால் அந்தக் கைதிகள், கைதி உடையிலே தான் இருக்க வேண்டும் என்று அப்போது எல்லாம் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட சிரமமான நிலையிலே கூட நாங்கள் எல்லாம் சிறைச் சாலையிலே ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் சென்றபோது அண்ணாவினுடைய கருத்தை ஏற்று நாங்கள் எல்லாம் அமைதியாகத் தான் இருந்தோமே தவிர, ஆர்ப்பாட்டம் எதுவும் செய்யவில்லை.

*மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வாதம் வெவ்வேறு கருத்துகளை எடுத்து வைக்கிற காரணத்தால் இன்றைய அரசு சோளக் கஞ்சியிலே புழு நெளியும் கொள்கையை ஏற்று இருப்பதாக யாரும் கருதிவிடக்கூடாது. சிறைச்சாலையிலே வழங்குகிற உணவும் கூட உண்ணத்தக்க உணவாக இருக்க வேண்டும் என்பது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை. கூடுமானவரையில் தகுந்த முறையில் செய்வதற்குத் தான் இந்த அரசு ஆசைப்படுகிறது.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடைசியாக ஒன்று, சிறை வார்டர்களுக்கு, எல்லாச் சிறைகளிலும் ஒரே நேரம்தான் வழங்கப்பட வேண்டும். ஏதோ சேலம் சிறைச் சாலையிலே மட்டும் 8 மணி நேரம் வேலை செய்வதாகவும், மற்ற சிறைச்சாலைகளிலே அதைவிட அதிக வேலை நேரம் வேலை செய்வதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். அப்படி சேலம் சிறைச்சாலையில் 8 மணி நேரம் வேலைதான் என்றால், எல்லாச் சிறைச்சாலைகளுக்கும் அதை நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு நான் இந்த அளவுக்கு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

11-35 மணி

திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிருவாகம், சிறைச் சாலைகள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற நான் விரும்புகிறேன்.

நீதி நிருவாகம் என்பது ஒரு அரசினுடைய தலையாய கடமை ஆகும். நீதியும், நெறிமுறையும் தவறிய அரசு நிலைத்ததாக வரலாறு கிடையாது. “ எதிலும் தமிழ், எங்கும் தமிழ் ”

[திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

என்று மக்கள் மத்தியிலே வாக்குகள் வாங்கி, வெற்றி பெற்று, ஆட்சிக்கு வந்த நீங்கள் தமிழகத்திலே—நீதிமன்றங்களிலே, தமிழிலே வழக்குகள் நடைபெறுவது பற்றியோ அல்லது வழக்கறிஞர்கள் தமிழிலே வர்தாடுவதற்குரிய வகைகள் பற்றியோ என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்பது குறித்து இந்தக் குறிப்பிலே எங்கே புரட்டிப் பார்த்தாலும் இல்லை என்றுதான் என்னால் சொல்லிக் கொள்ள முடியும்.

ஆனால், தமிழகத்திலே இருக்கின்ற நீதிமன்றங்களிலே நடைமுறைகள் தமிழிலேதான் இருக்க வேண்டுமென்று உங்களுடைய அரசு ஆணை பிறப்பித்ததாகக்கூட நீங்கள் கூறலாம் ஆனாலும்கூட, குற்றவியல் சம்பந்தப்பட்ட நடைமுறைகள், அதேபோன்று உரிமையியல் சம்பந்தப்பட்ட நடைமுறைகள் தமிழாக்கம் செய்யப்படாத காரணத்தினால், பொது மக்களுக்கும், வழக்கறிஞர்களுக்கும், நீதிபதிகளுக்கும் இது சிரமமாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக்கொள்வதோடு, சட்டங்கள் தமிழாக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குற்றவியல் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் குறைந்தது ஆறு மாத காலத்திற்குள்ளும், அதேபோன்று உரிமையியல் சம்பந்தப்பட்ட வழக்குகள் குறைந்தது இரண்டு வருட காலத்திற்குள்ளும் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று தமிழகத்திலுள்ள எல்லா நீதிமன்றங்களுக்கும் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வழக்குகளெல்லாம் முடிவடையாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் நீதிமன்றங்களிலே நீதிபதிகள் இல்லை என்ற குறை இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆகவே நீதிபதிகள் இல்லாத நீதி மன்றங்களில் உடனடியாக நீதிபதிகளை நியமிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோன்று, வழக்கறிஞர்களைப் பொறுத்தமட்டில், இப்பொழுது பெரும்பான்மையான வழக்கறிஞர்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே, குறைந்தபட்ச வருமானம் கிடைக்கின்ற வகையிலே வழக்கறிஞர்களுக்கு அரசு சலுகைகளை வழங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்பட்ட நேரத்தில், பசும்பொன் தேவர் திருமகன் மாவட்டம், காமராஜர் மாவட்டம் ஆகிய மாவட்டங்களுக்கெல்லாம் கோடை விடுமுறை காலத்திற்குப் பின்பு மாவட்ட செஷன்ஸ் கோர்ட்டிகள் அமைக்கப்படும் என்று ஆணை பிறப்பித்துள்ளீர்கள். ஆனால் சிதம்பரனார் மாவட்டம் மட்டும் புறக்

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு எஸ். டேனியல்ராஜ்]

கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிதம்பரனார் மாவட்டத்திலே, தூத்துக் குடியிலே மாவட்ட செஷன்ஸ் கோர்ட் ஆரம்பிப்பதற்குக் கட்டிடங்களெல்லாம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் கடந்த ஒரு மாத காலமாக.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்க பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினருக்காகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தூத்துக்குடி புறக் கணிக்கப்படவில்லை. அங்கேயும் மாவட்ட நீதிமன்றம் வெக் கேஷனுக்குப் பிறகு தொடங்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ் : நான் அமைச்சரவர்களுக்கு இந்த நேரத்திலே நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

தூத்துக்குடியிலே சட்டக் கல்லூரி ஒன்றை ஆரம்பிக்க அரசு முன் வர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரயில் மறியல் போராட்டத்தின்போது கைது செய்யப் பட்டு, சிறைச்சாலையிலே அடைக்கப்பட்டவர்களை உங்களுடைய ஆட்சி விடுதலை செய்திருக்கிறது. ஆனால், பிப்ரவரி 12 ஆம் தேதி உண்ணாவிரதப் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டு சிறைச்சாலை களுக்குச் சென்றவர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகளை இது வரையிலே நீங்கள் வாபஸ் பெறவில்லை. ஆகவே, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர்கள் மீதும், தொண்டர்கள் மீதும் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் மீதும் போடப்பட்ட வழக்குகளை உடனடியாக வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று, இரயில் மறியல் போராட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கியவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள். ஆனால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் விடுதலை செய்வதற்கு ஆணை பிறப்பித்தீர்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் தான் -நாங்கள்தான் முதல் குற்றவாளிகள். முதல் குற்றவாளியை நீங்கள் விடுதலை செய்துவிட்டு, இரயில் மறியல் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்டு சிறைச்சாலைக்குச் சென்ற காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தொண்டர்களை மட்டும் நீங்கள் விடுதலை செய்யாமல் இருப்பது என்ன நியாயம் என்பதை நான் கேட்கின்ற நேரத்திலே, நாங்களெல்லாம் கருதுகிறோம் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர்களையும், தொண்டர்களையும் பிரித்தாளுகின்ற சூழ்ச்சிதான் காரணமோ என்று கூட நாங்கள் சந்தேகப்படுகிறோம்.

திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் நீங்கள் விடுதலை செய்கின்ற நேரத்திலே, நாங்கள் வெளியே வர மாட்டோம் என்று மறுத்த நேரத்தில் பலவந்தமாக எங்களைச் சிறைச்சாலையிலே இருக்கின்ற ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளை வைத்து வெளியேற்றினீர்கள். சென்னையிலே இருக்கின்ற மத்திய சிறைச்சாலையிலே வெளியே வர மாட்டோம் என்று சொன்ன பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அன்னை மரகதம் சந்திரசேகர் அவர்களையும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. அன்பரசு அவர்களையும் வெளியேற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காக, விளக்குகளையெல்லாம் அணைத்து இருட்டடிப்பு செய்து ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளை வைத்து, மிருகத்தனமாகப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. அன்பரசு அவர்களையும் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தொண்டர்களையும் தாக்கியதை நீங்கள் எல்லாம் இந்த நேரத்திலே.....

11-40 மணி

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். கோர்ட் உத்தரவின்படி தானே உள்ளே போகிறீர்கள்? அப்போது மட்டும் கோர்ட்டிற்குப் பணிந்து உள்ளே போகிறீர்கள். கோர்ட் உத்தரவு தான் உங்களை விடுதலை செய்கிறது. உள்ளே போகிறபோது கோர்ட்டிற்குப் பணிந்து போகிற நீங்கள், வெளியே போகலாம் என்று கோர்ட் சொல்கிறபோது ஏன் போக முடியாது என்று சொல்கிறீர்கள்? அதற்கு விளக்கம் தேவை.

* திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, கோர்ட் உத்தரவால் வெளியே போகச் சொல்லவில்லை. It is an executive order. நிர்வாக உத்தரவு என்பதை உயர்நீதிமன்றம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மக்களவை உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டது நிர்வாக உத்தரவின் காரணமாகத்தான் என்ற வாதத்தை உயர்நீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே தான் நாங்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டோம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவர் அவர்களே, எக்கியூட்டிவ் ஆர்டர் போட்டாலும் கூட, அந்த ஆர்டரைக் கூட, கோர்ட்டில் காண்பித்து, கோர்ட் ஆர்டருக்குப் பிறகு தான் போக முடியும். By executive order you cannot be released you will be released on the orders of court. அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன். அதை விளக்கவேண்டுமே தவிர, இதிலே டெக்னிக்கலாக ஆர்கியூமென்ட் பண்ணக் கூடாது. நீங்கள் போகவே மாட்டேன் என்றால் நாங்கள் என்ன பண்ண முடியும்

1990 ஏப்ரல் 9]

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவர் அவர்களே, எக்சிகியூட்டிவ் ஆர்ட்ராக் இருந்தாலும் நீதிமன்ற ஆர்டர் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். சட்டமன்றத்திலே கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், பாராளுமன்றத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும், விடுதலை செய்கிறோம் என்று சொன்னால், கைதாகி வந்திருப்பவர்களில் எத்தனையோ பேர் யூனியன் சேர்மனாக இருப்பார்கள். பஞ்சாயத்து தலைவர்களாக இருப்பார்கள். சாதாரண குடிமகனாக இருப்பார்கள். இருந்தாலும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு சில கடமைகள் இருப்பதைப் போல, குடிமகனுக்கும் சில கடமைகள் இருக்கின்றன. சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்ற வகையில் அரசே முதலில் எல்லோருக்கும் விடுதலை என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் எல்லோருக்கும் தண்டனை என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். நீதிமன்றத்தில் போய் நிறுத்துகிற போது கூட அப்படித்தான் செய்திருக்க வேண்டும். பேதம் பார்த்து இருக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர்குமரி அனந்தன் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அவர்களுக்கு நான் விளக்கம் சொல்ல விரும்பவில்லை. எக்சிகியூட்டிவ் ஆர்டர் மூலமாக ஒருவரை சிறையில் அடைக்க முடியாது. ஜூடிஷியல், எக்சிகியூட்டிவ் என்ற இரண்டும் செப்பரேஷனாகி ரொம்ப நாளாயிற்று. எக்சிகியூட்டிவ் ஆர்டரைப் போட்டாலும் அந்த ஆர்டர் கோர்ட்டிற்குப் போய் அதற்கு வேண்டிய உத்தரவைப் போட்டால் தான் ஜெயிலுக்கு அனுப்ப முடியும். அப்படித்தான் விடுதலை செய்வதும். அரசாங்கம் சில காரணங்களைச் சொல்லி உத்தரவைப் போட்டாலும் கூட, அந்த எக்சிகியூட்டிவ் ஆர்டரைக் கொண்டு போய்— If produced before the Magistrate— அந்த மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்னால் ரிமாண்ட் செய்தாலும், அந்த மாஜிஸ்ட்ரேட் ஒரு உத்தரவைப் போடுவார்கள். அந்த உத்தரவைக் கொண்டு வந்த பிறகு தான் உங்களை விடுவார்களே தவிர, வேறு காரணத்தால் விட முடியாது. எக்சிகியூட்டிவிற்கு அந்த அதிகாரம் இப்போது கிடையாது. (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு உறுப்பினர்குமரி அனந்தன் அவர்கள் கேட்ட கேள்வி நல்ல கேள்வி தான். அதைத்தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே விளக்கி இருக்கிறார்கள். எல்லோரையும் விடுதலை செய்யலாம் என்று நாங்கள் இருந்த நேரத்தில் தான் மாண்புமிகு சிதம்பரம் அவர்கள் ரிட் பெட்டிஷன் ஒன்றைப் போட்டு விட்டார்கள். அந்த ரிட் பெட்டிஷனில் முடிவு வருகிற வரைக்கும் நம்மால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்ற விளக்கத்தைத் தான் நான் சொன்னேன். அந்தக் காரணத்தைத் தவிர வேறு காரணம் கிடையாது. அதைத் தான் நாங்கள் செய்திருக்கிறோம்.

[1990 ஏப்ரல் 9]

திரு. அ. இரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். இங்கே சிறைச்சாலையில் இருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களை உனித்து விடுதலை செய்து மற்றவர்களை விடுதலை செய்யச் செய்து தந்திரமா என்று கூட சொன்னார்கள். நம்முடைய முன்னாள் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் தேர்தலுக்கு முன்பாக, தீவிரவாதிகள் பஞ்சாபிலே அத்தனைபேரும் சிறையிலிருந்து, குற்றவாளிகள் என்று வழக்கு இருந்த நேரத்தில் கூட, மான் அவர்களை மட்டும் தனித்து விடுதலை செய்தார்கள். மற்றவர்கள் எல்லோரையும் விடுதலை செய்திருக்கலாம். அதுவும் பிரித்தானாகிற தந்திரமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவர் அவர்களே, அது பிரித்தானாகிற தந்திரம் என்று சொல்ல மாட்டேன். இருக்கிற நியதியின்படி எந்தக் குற்றமானாலும், ஒரே குற்றத்தைச் செய்ததற்கு மானும் மற்றவர்களும்—ஒரே குற்றத்தைச் செய்தார்கள் என்பதற்கு பல குற்றங்களைச் செய்ததற்கான எத்தனையோ செக்ஷன்களில் வழக்கு போடப்பட்டது என்பது வாதத்திற்கு உரியது. இங்கே ஒரே குற்றத்தைச் செய்தவர்கள் நாங்கள். அதுதான் பிரச்சினை.

திரு. அ. இரகுமான்கான் : தலைவர் அவர்களே, மான் அவர்களை மட்டும்—எல்லோர் மீதும் அதே செக்ஷன் தான், அதே அதே குற்றச்சாட்டு தான், அதே சிறைதான், மான் அவர்களை மட்டும் விடுதலை செய்ததற்குக் காரணம் என்ன?

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவர் அவர்களே, மான் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இருக்கிற வேறுபாடுகள் போலவே, இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், தொண்டர்களுக்கும் இல்லை. அதுவும், இதுவும் ஒப்பிட முடியாத காரியம்.

*திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, இங்கே எக்சிகியூட்டிவ் ஆர்டர், நிர்வாக உத்தரவாத இருந்தாலும், மீண்டும் ரிமாண்டிங் மாஜிஸ்ட்ரேட்டிடத்தில் போய் அவர் நீதி உத்தரவாகப் போட்டால் தான் வெளியே வர முடியும் என்று சொன்னார்கள்.

11-45 மணி

எக்சிகியூட்டிவ் ஆர்டரிலே என்ன போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், மக்களவை உறுப்பினர்களும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், அந்த அவைகள் கூட்டப்பட்டு இருக்கிற காரணத்தால், அவர்கள் அதிலே கலந்துகொள்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கிற வகையிலே அவர்கள்

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்]

விடுதலை செய்யப்படவேண்டும் என்பது எக்சிகியூட்டிவ் ஆர்டர், ஆனால், இவர்கள், போலீசார் கோர்ட்டிலே போய் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், They are no longer required for investigation என்று.

அவர்கள் விசாரணைக்குத் தேவையில்லை, இந்த எம்.பிகள், எம்.எல்.ஏக்கள் மீண்டும் விசாரணைக்குத் தேவையில்லாத காரணத்தால் உடனடியாக இவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லி, Remanding Magistrate அதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லி, உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். That has been commented upon by the High Court of Judicature.

திரு. அ. இரகுமன்கான் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் சொல்கின்ற விளக்கத்திற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆனால் மிசாக் கொடுமை நடந்தபோது, எங்களுடைய தலைவர்களுடைய, பேராசிரியர் இவர்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டு, தொண்டர்களை மட்டும் உள்ளே சிறையிலே அடைத்தீர்களே, அந்த அணுகுமுறைக்கு என்ன பெயர்?

திரு. குமரி அனந்தன் : இப்போது உங்கள் ஆட்சியிலேயும் மிசா இருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள், ஒத்துக்கொள்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் 'ஹேபியஸ் கார்பஸ்' பற்றிச் சொன்னார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டிலே அப்பீலில் இருப்பதாலே, அதிகமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. பூரா ஜட்ஜ் மென்டையும் நான் வைத்திருக்கிறேன். ரிட் பெட்டிசன் நெ. 2895/1990. அது வந்து சண்டே கோர்ட் மாதிரி, ஞாயிற்றுக் கிழமை எடுத்து, திங்கட்கிழமை, செவ்வாய்க்கிழமை விசாரித்து உத்தரவிட்டு இருக்கிறார்கள். அதிலே சொல்லப்படுவது, இந்த ஜூடிசியல் மேஜிஸ்ட்ரேட் செய்த ரிமான்ட் ஆர்டர் சரியில்லை; ஜூடிசியல் ஆக்ட்.

It is not an Executive Order that is in question. The question is the Judicial Act done by the Magistrate. ஜூடிசியல் மாஜிஸ்ட்ரேட் சட்டத்தைச் சரியாகப் பின்பற்றவில்லை என்ற காரணத்தைச் சொல்லித்தான் நீதி வழங்கியிருக்கிறார்களே தவிர, வேறு அல்ல. எனவேதான் அதிலே ஒன்றும் முக்கியமான பிரச்சினை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. டெக்னிக்கலாகத்தான் இருக்கிறது.

[1990 ஏப்ரல் 9]

திரு. ஆர். சிங்காரம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த டி. ஆர். பாலு, எம். பி. அவர்களையும், மு. க. ஸ்டாலின், சட்டமன்ற உறுப்பினர் அவர்களையும், ரயில் மறியல் செய்த அவர்களைக் கைது செய்து, அன்றே விடுதலை செய்தார்கள், 143, 188 செக்சன் போட்டு, விடுதலை செய்தார்கள். அதே நிலையில் ஏன் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களை மட்டும் விடுதலை செய்யாமல் அவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் 143, 188 போட்டு, 7(1)ஏ செக்சனும் போட்டு, கைது செய்து உள்ளே அடைத்தீர்கள். இது என்ன நியாயம்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக்பாட்சா : அது என்ன நியாயம் என்று கேட்டால், நாங்கள் சொன்னால் நீங்கள் போகமாட்டீர்கள். எக்சிகியூட்டிவ் ஆர்டர், கோர்ட் ஆர்டரைக் காண்பித்தாலும் பேரக மாட்டீர்கள். அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்வது? (குறுக்கீடு).

திரு. அ. இரகுமான்கான் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் சிங்காரம் அவர்கள் கேட்டார்கள். டி. ஆர். பாலு அவர்களையும், மு. க. ஸ்டாலின் அவர்களையும் உடனே விட்டு விட்டீர்களே என்று. நம் முடைய இலக்கியச் செல்வர் காலையிலே உண்ணாவிரதம் இருந்து கைது செய்யப்பட்டு, மாலையிலே அந்த ஆட்சியிலே விடுவிக்கப்பட்டபோது கூட மகிழ்ச்சி அடைந்தாரே தவிர, தவறான நடைமுறை என்று சொல்லவில்லை. இப்போது மாறி விட்டாரா அந்தக் கொள்கையிலிருந்து. நிறம் மாறிய பூவாகுமரி அனந்தன் அவர்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : நான் நிறம் மாறிய பூவாகவும் மாற மாட்டேன், தரம் மாறிய மனிதனாகவும் நான் மாறமாட்டேன்; அதிலே உங்களுக்கு ஐயமே வேண்டியதில்லை. (குறுக்கீடு). காலையிலே என்னைக் கைது செய்து, மாலையிலே விட்டது ஒரு அரசாட்சியிலே அல்ல. பல அரசாட்சியிலே நடந்திருக்கிறது. உங்கள் அரசாட்சியிலும் நடந்திருக்கிறது.

திரு. அ.லே. சுப்பிரமணியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் ஸ்டாலின் அவர்களையும் டி. ஆர். பாலு அவர்களையும் காலையிலே கைது செய்து மாலையிலே விட்டது உண்மை. ரயில் மறியல் போராட்டம். ஆனால் ஒன்று, அவர்கள் ஆட்சியிலே (குறுக்கீடு) மறுநாள் விட்டார்கள். அவர்கள் ஆளும் கட்சியினுடைய அங்கமாக இருந்தவர்கள். எந்தத் தகராறும் நடக்கவில்லை. ஆனால் காங்கிரஸ் போராட்டம் 2-ஆம் தேதி என்று சொல்லிவிட்டு, 11 ஆம் தேதி திருச்செந்

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியன்]

தூரில் ரயில் கொளுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, அதற்காக பாதுகாப்புத் தேடி அவர்களை அடைப்பதில் என்ன தவறு என்று கேட்க விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு).

திரு. அ. இரகுமான்கான் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே உறுப்பினர் ஏ. எல். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்ன திலே ஒரு தவறு, திருத்தப்பட வேண்டும். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சி நடத்திய போராட்டத்தில் தொண்டர்களை உள்ளே வைக்காமல் வெளியே விட்டது தவறு என்று ஏதோ ஒரு உத்தரவு, எக்சிகியூட்டிவ் உத்தரவோ, அல்லது ஜூடிசியல் உத்தரவோ மதிப்பிற்குரிய பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். (குறுக்கீடு). சொல்லவில்லை என்றால் சரி. இப்போதுதான் சொன்னீர்கள். ஆனால் சிங்காரம் அவர்கள் எங்களை ஏன் உள்ளே அனுப்பினார்கள். ஸ்டாலினை வெளியே விடவில்லையா, எங்களை மட்டும் ஏன் உள்ளுக்குள்ளே அனுப்பினார்கள் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். இதிலே காங்கிரஸ் கட்சியிடைய கருத்து என்ன? போராட்டத்திலே உள்ளே இருப்பது என்பது உங்களுடைய கருத்தா? அல்லது வெளியே உடனே விடவேண்டும் என்பது உங்களுடைய கருத்தா?

11-50 மணி

திரு. குமரி அனந்தன் : போராட்டத்தில் உள்ளே இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் கருத்து. ஆனால் தலைவர்களையும், தொண்டர்களையும் வேறுபடுத்துகின்ற, பிரித்து ஆளுகின்ற சூழ்ச்சியை அனுமதிக்க முடியாது என்பதும் கருத்து.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : உறுப்பினர் சிங்காரம் அவர்கள் தி.மு.க. போராட்டம் நடத்தியபோது ஸ்டாலின் அவர்களையும், மற்ற தலைவர்களையும், எல்லோரையும் விட்டு விட்டார்களே, எங்களை ஏன் விடவில்லை என்று கேட்கிறார்களே, அது எந்தக் கருத்து?

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்கு நடந்தபோது இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்ட நேரத்தில், அட்வகேட் ஜெனரல் அரசாங்கத்தினுடைய தரப்பிலே ஆஜரான அட்வகேட் ஜெனரல் என்ன சொன்னார் என்றால் அவர்கள் டி. ஆர். பாலுவும், மற்றவர்களும் ஜாமீனிலேதான் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள் என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே இதில் கருத்து வேறுபாட்டிற்கு எந்த இடமும் கிடையாது.

[1990 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: நீங்களே ஜாமீனில் வருவது பற்றி எங்களுக்கு எந்த ஆட்சேபனையும் கிடையாது. ஆனால் உறுப்பினர் சிங்காரம் கேட்பது அவர்களை விடுதலை பண்ணினீர்கள். எங்களை ஏன் பண்ணவில்லை என்று கேட்டார்கள். உங்களை நாங்கள் விடுதலை பண்ணவேண்டுமென்று கேட்கிறீர்களா, அல்லது உள்ளேயே வைத்திருக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறீர்களா? (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏதோ Documentary evidence இருப்பதாகச் சொன்னீர்களே, அதைக் கொடுங்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : I got the order, Can I read what I said in the beginning.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிரச்சினை ரொம்ப நேரமாக விவாதிக்கப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. தயவு செய்து வேறு பிரச்சினைக்குச் சென்றால், நேரமும், அவகாசமும் கிடைக்கும் என நினைக்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்).

திரு. அ. இரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஸ்டாலின் அவர்களோடும், டி. ஆர். பாலு அவர்களோடும் அன்றைக்கு அந்த மறியல் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்களில் நானும் ஒருவன். எனவே அந்தத் தகவலை என்னால் சரியாகச் சொல்ல முடியும். அந்த அடிப்படையில் சொல்கிறேன். நாங்கள் ஜாமீனில் வரவில்லை. நாங்கள் இரவு முழுவதும், லாக்-அப்பில், ஜெடிகியல் ரிமாண்டில் தான் இருந்தோம். அடுத்து இன்னொன்றையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லியதைப்போல் அட்வகேட் ஜெனரல் சொல்லவில்லை. கோர்ட்டில் அந்த வழக்கின்போது இருந்த கணபதி அவர்கள் சாட்சாத் இங்கே இருக்கிறார். நம்முடைய பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தவறானத் தகவலைக் சொல்வார்களேயானால், உரிமைப் பிரச்சினை கொண்டு வருவேன் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : கோர்ட்டில் நேரடியாக அட்வகேட் ஜெனரல் எழுந்து அவர்கள் வெளியே வந்தது நாங்கள் ஜாமீன் கொடுத்ததின் பேரில்தான் வெளியே விடப்பட்டார்கள் என்று அட்வகேட் ஜெனரலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது கோர்ட்டிலே இருந்த அத்தனை பேருக்கும் தெரியும். நானும் முழுக்க முழுக்க அந்த விசாரணை நடந்து கொண்டிருந்த நேரத்திலே கோர்ட்டிலேதான் இருந்தேன்.

1990 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : Copy application போட்டு யாராவது ஒருவர் கொண்டு வாருங்கள்.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, விசாரணை நடந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் மூப்பனார் அவர்களும் திண்டிவனம் ராமமூர்த்தி, பழைய அமைச்சர் அருணாசலம் அவர்களும் தான் நீதிமன்றத்திலே இருந்தார்கள். இந்த பிரச்சினையிலே உயர்நீதிமன்ற அட்வகேட் ஜெனரல் அவர்கள் இந்த மாதிரி கருத்துப் படி அங்கே எந்தவிதமான செய்தியும் சொல்லவில்லை. இங்கே வேண்டுமென்றே திசை திருப்பவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் ஏதோ தி.மு.க. தலைவர் மீதும், தொண்டர்கள் மீதும் களங்கம் கற்பிக்கவேண்டுமென்ற விதத்தில் ஜாமீனில் விடப்பட்டதாக இங்கே சொல்லப்படுகிறது. என்றைக்குமே நாங்கள் ஜாமீனில் வருவதில்லை.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீண்ட நேரமாக இந்த ஒரு பிரச்சினை மீது ஒழுங்குப் பிரச்சினை என்ற பெயரிலே நீண்ட விவாதம் நடைபெறுகிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக தங்களுடைய நிலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். சகோதரர் மு.க. ஸ்டாலின் அவர்களை மையமாக வைத்து காலையில் பிடித்து மாலையில் விட்டு விட்டார்களே என்று சொன்னதன் வாயிலாக மு.க. ஸ்டாலினைப் போல் காலையில் பிடித்து மாலையில் விட்டு விடுவார்கள் என்று நம்பிக் கொண்டிருந் து இந்தப் போராட்டத்தில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருப்பார்கள் என்று நன்றாகத் தெரிகிறது. எனவே இந்தப் பிரச்சினைையை நீட்டிக்க வேண்டிய அவசியம் தேவையில்லை. (குறுக்கீடுகள்).

11-55 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். உங்கள் துணைத் தலைவர் பேச இருக்கிறார். அவர் பேச இருக்கும் போது ஏன் குறுக்கீடுகிறீர்கள்? அந்த ஒரு கட்டுப்பாடு கூட உங்களுக்கு இல்லை என்றால் அப்புறம் என்ன சொல்வது?

திரு. குமரி அனந்தன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது நண்பர் ஸ்டாலின் அவர்கள் வெளியே இருப்பதிலே எங்களுக்கும் மகிழ்ச்சி தான். அவர் உள்ளே இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் ஆசைப்படவில்லை. அவர் இளைஞர் நான் என்ன கேட்கிறேன், அதே நாள் மக்களுக்கு என்று மக்களுக்கு உதவுவதற்கு என்று கடை திறந்து வைத்திருக்கிற ஒரு பகுதியிலே நின்ற நாள் கைது செய்யப்படுகிறேன். மக்கள் ஏறிப் போகிற ரெயிலையே தடுக்கிறவர்களும் கைது செய்யப்படுகிறார்கள். ஆனால் அப்படி மக்களுக்கு வேண்டிய சேவை

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1990 ஏப்ரல் 9]

செய்து கொண்டிருக்கிற மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய ரயிலை குறுக்கே நின்று தடுப்பவர்கள் எந்த வகையிலே இந்த அரசாங்கத் தால் நடத்தப்பட்டார்கள்? அதே நேரத்திலே தேவக்கோட்டையிலே நமது தோழர்கள் அந்த ரயிலை தடுத்து நிறுத்தியபோது எப்படி காயப்படுத்துகிற வகையிலே ரயில் ஓட்டப்பட்டது என்பதை நினைவிலே வைத்தால் போதும். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 20 மணித் துளிகள் ஆகிவிட்டன, இந்த Point of order லேயே. உங்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லை என்றால் என்னால் அவையை நடத்த முடியாது. தயவு செய்து உட்காருங்கள். திரு. வீரையன் அவர்கள்.

திரு. கோ. வீரையன் : நான் கேட்க விரும்புவது, அரசாங்கத் திடமிருந்து ஒரு விளக்கம் தெரிந்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே கிட்டத்தட்ட நீண்ட நேரமாக ஒரு அரசியல் ரீதியாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற போராட்டத்தில் ஒரு மறியலில் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் இருப்பவர்களை விடுதலை செய்வது சம்பந்தமாக நீண்ட நேரமாக சர்ச்சை நடைபெறுகிறது. அதிலே நிர்வாக ரீதியானது அதாவது நீதித்துறை ரீதியானது என்று சட்ட நுணுக்கத்திற்குள்ளே புகுந்து இரண்டு தரப்பினர்களும் இங்கே திறமைகளை காட்டுகிறார்கள். நான் தெரிந்துக் கொள்ள விரும்புவது, ஒரு போராட்டத்தில் அப்படி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும்போது அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று நீதித்துறையின் அல்லது நிர்வாகத்துறையின் சட்ட நுணுக்க நடவடிக்கை மூலமாக விடுதலை செய்யப்படுகிறார்களா அல்லது அரசியல் ரீதியாக முடிவு எடுக்கப்பட்டு அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டுமா. அரசு எந்த முறையை கையாள் இருக்கிறது. ஏனென்றால் கடந்த கால நடைமுறைகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். கடந்த கால நடைமுறைகளை அப்படியே இந்த அரசு கடை பிடிக்க விரும்புகிறதா அல்லது மாறுதல் செய்ய விரும்புகிறதா இந்த அரசியல் ரீதியாக கைது செய்யப்படுபவர்களை அரசியல் ரீதியாக முடிவு எடுத்து விடுதலை செய்யப்படுகிறார்களா அல்லது சட்ட நுணுக்கங்கள் மூலமாக விடுதலை செய்யப்படுகிறதா என்று அரசிடமிருந்து நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. வீரையன் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினை இங்கே எழுந்ததை ஒட்டி ஒரு கொள்கை விளக்கமே தர வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே ஒன்றும் பெரிய கொள்கை இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. எந்த ஒரு போராட்டமாக இருந்தாலும் காவல் துறை அந்தப் போராட்டத்தை ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வருவதற்குத்தான் அணுகுகிறது.

1990 ஏப்ரல் 9] [டாக்டர் க. அன்பழகன்]

அந்தப் போராட்டம் ஒரு கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்துவிடக் கூடிய சூழ்நிலை இயல்பாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் உடனே விடுதலை செய்யப்படுகிறார்கள். போராட்டம் தொடரும் என்ற எண்ணம் இருந்தால் உடனே விடுதலை செய்யப்படுவதில்லை. இது காவல் துறை அவர்களுடைய கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காக மேற்கொள்ளுகிற ஒரு முறை (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கேட்டதற்கு உங்கள் துணைத் தலைவர் பதில் சொல்லிவிட்டார். திரு. டேனியல் ராஜ் தொடர்ந்து பேசட்டும்.

திரு. எஸ். டேனியல் ராஜ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியின் செயல் முறைப் போராட்டத்தை அறிவிக்கும்போது காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தொண்டர்களும் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர்களும் ஜாமீனில் கூட வெளியே வர மாட்டோம் என்ற உறுதியை கொடுத்ததன் அடிப்படையிலே தான் நாங்கள் எல்லாம் உள்ளே சென்றோம். ஆகவே ஏதோ சிறைச்சாலைக்கு பயந்து காங்கிரஸ்காரர்கள் வெளியே வருவதற்கு துடித்தார்கள் என்றெல்லாம் பேசுவதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே இப்படி ஒரு நிலையிலே (குறுக்கீடு) எங்களுடைய கருத்துக்கள் அவை. காங்கிரஸ் கட்சியைச் பொறுத்த மட்டில் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடியவர்கள் நாங்கள். வெள்ளைக்காரனை எதிர்த்துப் போராடி பல ஆண்டுக் காலமாகச் சிறைச்சாலையை அனுபவித்தவர்கள், ஆகவே எங்களைப் பார்த்து... (குறுக்கீடு)

12-00 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : காங்கிரஸ்காரர்கள் பயந்து வெளியே வர விரும்பினார்கள் என்று சொல்வது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கம் அல்ல. கட்சியினுடைய நோக்கமும் அல்ல. உள்ளே இருப்பதை விரும்பாமல், சிலபேர் வெளியே வர விரும்பினார்கள், அது பயத்தின் காரணமாக அல்ல, அவர்களுக்கு இயல்பாக உள்ள உணர்வு காரணமாக. இன்னும் சொல்லப்போனால், காங்கிரஸ் கட்சி வெள்ளைக் காரனை எதிர்த்து, நீண்டக்காலம் போராடியது, சிறைச்சாலைகளிலே இருந்தது என்ற வரலாற்றுப் பெருமையையும் நான் உணர்வேன் ; அதிலே என்னுடைய பாட்டன்மார்களுக்கும் பங்குண்டு. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சி போராட்டத்தை அறிவித்தது, உண்மை, நல்ல பாரம்பரியம் அதற்குண்டு, உண்மை. இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், போராட்டத்தை அறிவித்த உடனேயே, கையோடு இன்னொரு... அறிக்கையும் வெளியிட்டது

[திரு. என். கணபதி]

[1990 ஏப்ரல் 9]

இருந்தது. எங்களை உள்ளே அடைக்கக்கூடாது. எங்களை வெளியே விட்டு விடவேண்டும் என்ற ஒரு அறிக்கையும் வந்தது. அந்த அறிக்கைக்கு பதில் அறிக்கையை நானும் தந்தேன், கொடுத்த பிறகு, நீதிபதியை சனிக்கிழமை அன்று பார்த்து, எங்களை எப்படியாவது வெளியே விட்டுவிட வேண்டுமென்று அவர் வீட்டிலேயே போய் பார்த்து, வழக்கைத் துவக்கி, ஞாயிற்றுக் கிழமையும் நடத்தி, திங்கட்கிழமையும் நடத்தி, இரண்டு மூன்று நாட்கள் கழித்து, எப்படியாவது வெளியே விட்டு விட வேண்டுமென்று வாதாடி, போராடி, வெளியே வந்தீர்கள். அது ஒரு மறுக்கமுடியாத உண்மை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : சட்டப்படி நீங்கள் செய்தது தவறு என்றோ, அல்லது நீதிக்குப் புறம்பானது என்றோ நான் சொல்ல வில்லை. வாதாடுவது, எங்களை விட்டுவிடவேண்டுமென்று கெஞ்சுவதாக ஆகாது. நீங்கள் சட்டம் படித்தவர்கள் ; ஆகையினாலேதான், நான் உங்களுக்குப் பணிவோடு—படிக்காதவன் நான்—ஆனாலும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நீதிமன்றத்திலே ஒன்றை வாதாடுவது என்பதும், நியாயத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு போராடுவது என்பதும் வேறு ; கெஞ்சுவது என்பதும் வேறு ; கெஞ்சுவது கொஞ்சமும் இங்கே இல்லை என்பதையும், அஞ்சுவதும் எங்களுக்குக் கிடையாது என்பதையும் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். டேவியஸ்ராஜ் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஜனநாயக நெறிமுறையை பாதிக்கின்ற வகையிலே, சென்னை, வேலூர், மத்தியச் சிறையிலே நடைபெற்ற வன்முறை சம்பவங்களுக்கு விரிவான முறையிலே நீங்கள் நீதி விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்றும், அதற்காக ஒரு உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியின் தலைமையிலே ஒரு நீதி விசாரணை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடந்த 6 மாத காலத்திற்கு முன்பாக எங்களுடைய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர்திரு. வாழப்பாடி ராமமூர்த்தி அவர்கள் மீது, கிரிமினல் வழக்கு தொடர்வோம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிக்கையிலே அறிவிப்பு சொன்னதை, நாங்கள் பத்திரிக்கையின் வாயிலாகப் பார்த்தோம். ஆனால் 6 மாத காலமாக அமைதியாக இருந்துவிட்டு, ரயில்வே மறியல் போராட்டம் மார்ச் மாதம் 10-ஆம் தேதி என்று அறிவித்தவுடன், மார்ச் மாதம் 8-ஆம் தேதி இரவே, மதுரையிலே அவர் இருந்த இடத்திற்குச் சென்று, அவரைக் கைது செய்தது, போராட்டத்தைப் பிசுபிசுக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், தொண்டர்களை மிரட்டுவதற்காகவும் தான் இந்த நடவடிக்கை என்று மக்கள் மத்தியிலே பேசப்பட்டது.

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ்]

ஓடமும் ஒரு நாள் வண்டியிலேறும் ; அதேபோன்று, வண்டியும் ஒரு நாள் ஓடத்திலே ஏறும் என்பதை நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : “ வண்டியும் ஒரு நாள் ஓடத்திலே ஏறும் ; ஓடமும் ஒரு நாள் வண்டியிலே ஏறும் ” என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஒரு நாள் அல்ல ; எந்த நாளும் அப்படித்தான் மாறிமாறி ஏறும்.

திரு. எஸ். டேனியல்ராஜ் : அதேபோன்று நியாயங்கள் தோற்றது கிடையாது ; சரித்திரங்கள் வென்றது கிடையாது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சிறைச்சாலையிலே, ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளாக, தண்டனை காலம் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளுக்கு, 14 ஆண்டுக் காலம் என்று இருந்து வருகிறது. அதை 10 ஆண்டுகளாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு, காவலர்கள்—பணி செய்கின்ற காவலர்கள், அவர்களுக்கு பணி செய்கின்ற நேரத்தை, 8 மணி நேரமாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று, கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே, நீதிநிர்வாக மானியக் கோரிக்கையின்போது, எங்களுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பினார். கோவை மத்திய சிறையிலே ரூ. 8 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட எக்ஸைஸ் வரி ஊழல் நடைபெற்றது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதிலே ஊழல் செய்த காண்டிராக்டர் திரு. கண்கராஜ் ரெட்டியாரின் மீது ஏதேனும் கிரிமினல் நடவடிக்கையை அரசு எடுத்துள்ளதா ? அவர் செய்த ஊழலை, சென்னை உயர் நீதிமன்றத்திலே, சிறைச்சாலைத் துறையினரால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது, அப்படியும் கூட அவர் மீது எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்காமல், அவருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்ற காண்டிராக்டை நிறுத்தாமல், இதுவரையில், கோவை சிறைச்சாலையில் இருந்து வருகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிவிட்டு, உடனடியாக அவர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசு முன்வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டேனியல்ராஜ் அவர்கள் சொன்ன குற்றச்சாட்டுக்கு ஏற்கனவே பதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போன்ற தவறு நடைபெறவில்லை என்று விளக்கத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. அ. இரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம்: சிறைகள் நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை இந்த மாமன்றத்தில் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கிறது.

[திரு. அ. இரகுமான்கான்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

12-05 மணி

குறிப்பாக, இங்கே நீண்ட நேரம் சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சினை யாகப் பேசப்பட்ட ஒன்றை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். தியாகச் சுடர்களான நம்முடைய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் சிறைச் சாலைக்குச் சென்றது குறித்து ஒரு விவாதமே நடைபெற்றது அவர்கள் ரிமாண்ட் செய்யப்பட்டது சரிதானா என்ற விவாதம் நடைபெற்றது. 15-3-1980 அன்று 'பாரத பந்த்' என்று எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அன்றைக்கு அகில இந்திய அளவிலே தமிழகம் உட்பட மிகப் பெரிய 'பந்த்'-ஐ நடத்தி பல பேர் கைதுசெய்யப்பட்டோம். அப்படி கைது செய்யப்பட்டு சிறையிலே அடைக்கப்பட்ட நேரத்திலே இப்படி எங்களை ரிமாண்ட் செய்தது சரிதானா என்று வழக்கறிஞர் ராதா கிருஷ்ணன் அவர்கள் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலே ஒரு ரிட் மனு போட்டார். அந்த ரிட் மனுவிலே நீதிபதி சிவசுப்பிர மணியம் அவர்கள், இன்றைக்கு இந்த வழக்கிலே தீர்ப்புச் சொன்னாரே, அவர்களே—அது கவர்னர் ஆட்சி நடந்த காலம் —அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், 'முன்னெச்சரிக்கையின் காரணமாக' போலீஸ் கைது செய்து, அவர்கள் ஜாமீனில் போக மறுத்தால் அவர்களை ரிமாண்டில் வைப்பதில் தவறில்லை என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

இதை நான் எதற்கு சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்று சொன்னால், கவர்னர் ஆட்சிக்குப் பிறகு தீர்ப்புகளிலே கூட மாற்றங்கள் இருக்கலாம். நான் இல்லையென்று சொல்லவில்லை. இதை மட்டும் சொல்லவில்லை. இன்னொன்றையும் இங்கே தெரிவிக்க நான் விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி அவர்கள் லீவிலே போய் விட்டார்கள். எனவே நீதிபதி நயினார் சுந்தரம் அவர்கள் உத்தரவிட்டார்கள். அவர்கள் நம்முடைய மரியாதைக்குரிய சிதம்பரம் மற்றும்முள்ள உறுப்பினர்கள் சிறையிலேயிருந்து அனுப்பியதையே ரிட் மனுவாகப் பரிசீலனை செய்து இந்த ரிமாண்ட் சட்டவிரோதமானது, கூடாத ஒன்று என்று ரிட் மனு கொடுக்கப்பட்ட நேரத்திலே ஒரு ரிட் பெஞ்ச்—'பெஞ்ச்' துவக்கப்பட்டு நீதிபதிகள் இதை விசாரிக்கலாம் என்று நயினார் சுந்தரம் அவர்கள் உத்தரவு போட்டது, தேதியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், 12--3--1990 12ஆம் தேதி. விசாரணை நடத்த நீதிபதி உத்தரவு போட்ட தேதி 12ஆம் தேதி. ஆனால் விசாரணை நடைபெற்றது. 11ஆம் தேதி. இவர்களை மறியலிலே கைது செய்தது 10ஆம் தேதி. இவர்கள் ரிமாண்ட் செய்யப்பட்டது 10½ மணி. நான் கேட்க விரும்புகின்ற சந்தேகங்கள், மற்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியவேண்டிய விஷயங்கள், சிறையிலே இருக்கக்கூடிய இவர்கள் ரிட் மனுவாகப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று தந்தி கொடுத்திருந்தால், அதில் முத்திரை இல்லை. நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு. அ. இரகுமான்கான்]

இரண்டாவது, 10½ மணிக்கு மேலே எப்படிப் போய்ச் சேர்ந்தது, எந்தவிதமாகப் போய்ச் சேர்ந்தது? விளக்கம் தேவை. முன்றாவது, 12-ஆம் தேதி நீதிபதி உத்தரவு போட, 11-ஆம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை நீதிபதியின் வீட்டிலே அந்த விசாரணை எப்படி நடந்தது? கவர்னர் ஆட்சியிலே ரிமாண்ட் செய்யப்பட்டது சரிதான், சட்டவிரோதம் இல்லை என்று தீர்ப்பு எப்படி மாற்றப்பட்டது? நான் இதற்கு மேல் போக விரும்பவில்லை. நீதி தேவன் மயக்கம் காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே இருந்திருக்கலாம். நீதி தேவன் மயக்கம் மற்ற ஆட்சிகளிலே இருந்து இருக்கலாம். ஆனால் எங்கள் கழகத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் நடத்துகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே என்றைக்கும் நீதி தேவன் மயக்கம் கிடையாது, கிடையாது என்பதை வலியுறுத்துவதற்காகத் தான் இதை இங்கே நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். (குறுக்கீடு) திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசட்டும். ஆனால் நேரம் தயவுசெய்து தாருங்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் வழக்குப் போட்டதைப் பற்றிச் சொன்னார். வழக்கு 10ஆம் தேதி நாங்கள் கைது செய்யப்பட்டவுடனே அன்று மாலையில் கைப்பட சிதம்பரம் அவர்கள் எழுதி அவர் தன்னைச் சந்திக்க வந்தவர்களிடத்திலே கொடுத்து தந்தியாகக் கொடுக்கச் சொல்லியிருந்தார்கள். ஞாயிற்றுக்கிழமை விசாரிப்பதிலே எந்தவிதமான தவறும் கிடையாது. பல முன்னுதாரணங்கள் இருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல. அவர் சொல்வதைப் போல, ஏதோ தவறு நடைபெற்றதாகச் சொன்னது, முன் எச்சரிக்கை நடவடிக்கையிலே கைது செய்யப்பட்டவர்களை உள்ளே வைப்பதில் தவறில்லை என்று நீதிபதி சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தன்னுடைய தீர்ப்பிலே சொன்னதாகச் சொன்னார்கள். முன் எச்சரிக்கை—முன் எச்சரிக்கை நடவடிக்கையாகக் கைது செய்யப்பட்டவர்களை இன்ன காலம் வரை அவர்கள் குற்றம் இழைக்க வழியிருக்கிறது, வகையிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிற நேரத்தில் அவர்களை ரிமாண்டிலே வைக்கலாம். அதை நாங்கள் கேள்வி கேட்கவில்லை.

சாதாரணமாக ஒரு குற்றம் இழைப்பவர் அல்லது தவறு செய்வதாக அரசாங்கம் கருதிய நபரை மாஜிஸ்திரேட் முன்னாலே நிறுத்தும்போது, arrest; production, remand, then comes bail. We were arrested on the 10th. When we were arrested on the 10th, we have to be necessarily produced before a remanding Magistrate. ரிமாண்டிங் மாஜிஸ்திரேட் தன்னுடைய இயந்திரத்தையிலே அதற்குத் தீர்ப்பு வழங்காமல் போலீசார் 15 நாட்கள் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டவுடனே, அதே 15 நாட்களை

[திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம்] [1990 ஏப்ரல் 9]

அவர் கொடுக்காமல், எதற்காக 15 நாட்கள், அவர்கள் மீது விசாரணை நடத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா, விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்றாலும் கூட இவர்கள் உள்ளே இருக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்பதை ஆய்ந்து பிறகே தீர்ப்பளிக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய வாதத்தினுடைய முக்கியமான பகுதி. அதைத் தான் இந்த உயர்நீதிமன்றம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதை ஜஸ்டிஸ் சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களும் சரி, ராமலிங்கம் அவர்களும் சரி மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கைது செய்யப்பட்டவர்கள் அத்தனை பேரையும் உடனடியாக 15 நாட்கள் உள்ளே வைக்கவேண்டும் என்று இயந்திரகதியில் நீதிபதிகள், மேஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் தங்களுடைய ஜுடிசியல் மைண்டை தங்களுடைய எண்ணத்தை கொஞ்சம் கூட ஆய்வை அதிலே செலுத்தாமல் அவர்கள் ரிமாண்டு செய்வது தவறு, ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்று என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இங்கே தான் இருக்கிறது என்று நினைக்காதீர்கள் டெல்லியிலே பல ஆண்டு காலமாக காலையில் கைது செய்யப்பட்டால் போராட்டங்களில், மாலையில் விடுதலைச் செய்யப்படுவார்கள். அதே நிலைமை கேரளாவில் இருக்கிறது; அதே நிலைமை.... (மணியடிக்கப்பெற்றது).

12-10 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள் போதும்.

திரு. அ. இராமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிடுகிறபோது பிரிவெண்டிவ் ஆக அரஸ்ட் செய்யப்பட்டவர்களுக்குத் தான் அந்த தீர்ப்பு பொருந்தும் என்று சொன்னார்கள். சார்ஜ் சீட் போடாத நிலையில், எப்.ஐ.ஆர். மட்டும் போட்ட நிலையில் ஜாமீனில் போகலாம் என்ற நிலை இருந்தும் கூட ஜாமீனில் போக மறுக்கிற போது சட்டத்தின் முன்னால் உள்ள அமைப்பில் அவர்களை ஒன்று போலீஸ் கஸ்டடியில் அல்லது ஜுடிசியல் கஸ்டடியில் இரண்டில் ஒன்றை தீர்மானிக்க வேண்டிய நிலையில் தான் நீதிபதிகள் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியிலும், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலும் இந்த முறை பின்பற்றப்பட்டது. அதைக் காட்டிலும் நான் கேட்கக்கூடிய முக்கியமான கேள்வி நீதிபதி போட்ட உத்தரவு வேறு தேதி, அந்த வழக்கு விசாரணை ஞாயிற்றுக் கிழமை கிரிமினல் வழக்கு நடைபெற்றது வேறு தேதி. நான் இதற்கு மேல் இந்தப் பிரச்சினையில் போக விரும்பவில்லை. இந்த மன்றத்தின் மூலம் மக்களுக்கு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு. அ. இரகுமான்கான்]

அதைப் போலவே Criminal Rules-ஐ மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக வாசித்துக் காட்டுகிறேன். Criminal Rules of Practice என்பதில் தெளிவாக இருக்கிறது. Rule 3. Judicial work on Sunday. Sunday shall be deemed a diase non and no cases shall be heard and Judicial, act formally announced or done on a Sunday save in cases of absolute urgency. இதற்கு absolute urgency-க்கு ஒன்றும் இடம் இல்லை. ஏன் என்றால் செக்கிழுத்த சிதம்பரங்கள் நிரம்பிய காங்கிரஸில் இன்றைக்குச் சிறையை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்ற urgency இப்போது இருக்கிற சிதம்பரங்களுக்கு அவசியம் இல்லை. ஆகவே 'சன்டே' என்ற வார்த்தைக்கு என்ன பொருள். அன்றைக்கு holiday வில் Judicial activities நடக்கக்கூடாது என்று தெளிவாக இருக்கிறது. அதற்கு மேல் விவாதத்தை.....

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒருவர் சனிக் கிழமை இரவு 10 மணிக்கு, 12 மணிக்கு கைது செய்யப்பட்டால்...

Thiru A. Rahmankhan : I am not yielding.

Thiru S. R. Balasubramaniam : It is a public interest litigation.

Thiru A. Rahmankhan : Everything is done according to law.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு போகிறது. உங்கள் வாதத் திறமையை அங்கே போய் காட்டினால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. இரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே சென்னை உயர்நீதி மன்றம் என்று தான் நம்முடைய Madras High Court அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஆந்திராவில் Andhra Pradesh High Court, கேரளாவில் Kerala High Court என்றும், கர்நாடகாவில் Karnataka High Court என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. சென்னைக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்தவர் அண்ணா, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில். ஆக நம்முடைய நீதி மன்றம் தமிழ்நாடு உயர் நீதி மன்றம் என்று அழைக்கப்படவேண்டும். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் இருப்பவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று கேள்விப்படுகிறேன். அருள்கூர்ந்து அதை அவர்கள் மறு பரிசீலனைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்னை உயர் நீதிமன்றத்திற்கு இங்கே தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றம் என்ற

[திரு. அ. இரகுமான்கான்] [1990 ஏப்ரல் 9]

பெயர் மாற்றம் செய்கின்ற அதிகாரம் கூட மாநில அரசுக்கு கிடையாது. அது மத்திய அரசுக்கு இருக்கிறது. ஆனாலும் நீதிமன்றங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தக் கருத்தை மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தின் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே இன்னும் ஒன்றை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

*பேராகிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முன்பு இது தொடர்பான ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டபோது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சென்னை என்பதும் தமிழ் பெயர் தான் என்று அதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து விட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இப்போது அந்தக் கேள்வியை மீண்டும் எழுப்புகிறார்கள். இது சமூகத்தின் கருத்தா, அல்லது ஆட்சியின் ஒட்டுமொத்தமான கருத்தா என்பதை அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. இரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதிமன்றத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் இந்த அரசு அதை ஏற்றுக்கொள்வதில் ஒன்றும் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இன்றைக்கு இன்னும் ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையை இங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புவது, உயர் நீதிமன்றத்தில் உள்ள நீதிபதிகள் தமிழ் அறிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பிரான்ஸ் நாட்டில் உள்ள நீதிமன்றம் பிரான்ஸ் மொழியில் நடக்கிறது. ஜெர்மன் நாட்டினுடைய நீதிமன்றம் ஜெர்மன் மொழியில் நடக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டு நீதிமன்றம் ஜப்பான் மொழியில் நடக்கின்றது; ஆங்காங்கே உள்ளவர்கள் அந்தந்த தாய் மொழியைத் தெரிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று நீதிபதிகளை மாற்றம் செய்கிற வழக்கில் கூட நீதிபதி குப்தா அவர்கள் தன்னுடைய தீர்ப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'லோக்கல் லாங்வேஜ் தெரிந்தவர்கள் நீதிபதியாக இருந்தால்தான், மாநில மக்களின் மொழி தெரிந்தவர்களாக இருந்தால்தான் மாநில மக்களின் பண்பாடுகளையும், பழக்கவழக்கங்களையும் புரிந்துகொண்டவர்களாக சரியான தீர்ப்பு வழங்க முடியும்' என்று தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த மாற்றம் ஏற்பட வேண்டுமென்ற என்னுடைய விருப்பத்தை இங்கே நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

12-15 மணி

அதைப்போலவே சுப்ரீம் கோர்ட் என்கிற உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய பென்ச் இங்கே சென்னைக்கு வர வேண்டும். Delhi is far away from Tamil Nadu. தமிழ்நாட்டிலிருந்து டெல்லி தூரத்தில் இருக்கிற காரணத்தால் வழக்குகளுக்காக பயணம்

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு. அ. இரகுமான்கான்]

செல்வது சிரமம், பணச் செலவு. ஆகவே அதனுடைய ஆயம் சென்னையில் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, எல்லா ஏற்பாடுகளும் நடைபெற்று இங்கே இருக்கக்கூடிய சென்னை சட்டக் கல்லூரி இடத்தையும் அதற்காகத் தரலாம் என்று சொல்லி, நீதிபதிகளுக்கும், அதில் வேலை செய்பவர்களுக்கும் அதிலே இட ஒதுக்கீடு செய்யலாம் என்று சொல்லி இப்படி எல்லா ஏற்பாடுகளும் நடந்தும் கூட இன்னும் அது வெற்றி பெறாமல் இருக்கிறது. அது விரைவில் நடைபெற நிச்சயமாக இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு சட்ட அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் ஆயமும் மதுரைக்கு வரவேண்டும். ஜஸ்வந்த்சிங் கமிட்டி ரிப்போர்ட் டெல்லியில் கொடுக்கப்பட்டு ஆகிவிட்டது மத்திய சர்க்காருக்கு. அவர்களுக்கும் மாறுபாடு இல்லை. ஆனால் உயர்நீதிமன்றத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதில் என்ன கருத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. பாலிசி நோட்டிலே பேச்சுவார்த்தை நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டு இருக்கிறது. சட்ட அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீதிபதிகளோடு பேசினிரைவில் மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டினுடைய ஒரு ஆயத்தை மதுரையில் அமைக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வடநாட்டில் ஏராளமாக வந்துவிட்டன. பீகாரில் ஹைகோர்ட் ஒரு இடத்தில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ராஞ்சியிலேயும் அவர்களுக்கு ஒரு ஆயம் இருக்கிறது. உத்திர பிரதேசத்திலே அலகாபாத்திலே ஹைகோர்ட் இருக்கிறது என்று சொன்னால் லக்னோவிலும் அவர்களுக்கு ஒரு ஆயம் இருக்கிறது. ராஜஸ்தானில் ஜோத்பூரிலே பென்ச் இருக்கிறது என்று சொன்னால் ஜெய்ப்பூரிலேயும் அவர்களுக்கு ஆயம் இருக்கிறது. அதேபோல் மகாராஷ்டிராவிலே பம்பாய் ஹைகோர்ட் இருக்கிறது என்று சொன்னால் நாட்பூரிலே ஒரு ஆயம் இருக்கிறது. எனவே இவ்வாறு வட நாட்டிலே இது முக்கியமாகிவிட்டது. இங்கேயும் அது தொடர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்றை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. டேனியல்ராஜ் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது சொன்னார்கள். தமிழ் மொழிக்கு என்ன இந்த அரசு செய்துவிட்டது என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் தமிழாய் வாழ்பவர்கள் என்று எதிர்கட்சிகளாலேயே சொல்லப் பெற்றவர்கள். அதில் மாறுபட்ட கருத்து கிடையாது.

[திரு. அ. இரகுமான்கான்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் தமிழில் இருக்கவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டது. சிவில்-ஆக இருந்தாலும், கிரிமினல்-ஆக இருந்தாலும் தமிழில்தான் தீர்ப்பு வழங்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டு இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. Indian Evidence Act, Indian Penal Code, Criminal Procedure Code, Civil Procedure Code. இவைகள் எல்லாம் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அரசியல் சட்டமும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் தமிழில்தான் நீதித் துறையின் நடவடிக்கைகள் இருக்க வேண்டும் என்பதில் அக்கறை உடையவர்கள் நாங்கள். Ignorance of law is no excuse. என்று சொல்வார்கள். சட்டம் தெரியவில்லை என்று சொல்வது குற்றம். ஆனால் சட்டம் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் இருந்தால் சாதாரண மக்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? தாய்மொழியாகிய தமிழில் இருந்தால் தான் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இருக்கும்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. இரகுமான்கான் அவர்கள் தமிழிலே முழங்குகிறார்களே, அவருடைய தாய்மொழி என்ன என்று கேட்கிறேன்.

திரு. அ. இரகுமான்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இஸ்லாமானவன். இந்த மண்ணுக்குச் சொந்தக்காரன். இந்த மண்ணிலே பிறந்து, வளர்ந்து, இந்த மண்ணிலேயே சாக இருப்பவன். நாங்கள் இனத்தால் தமிழர்கள். மொழியால் தமிழர்கள், பண்பாட்டால் தமிழர்கள். ஆனால் மதத்தால் மற்றவர்கள் எப்படி கிறிஸ்தவர்களோ, இந்துக்களோ, இஸ்லாமியர்களோ அது போல் நான் மதத்தால் இஸ்லாமியன். ஆனால் தாய்மொழி தமிழ்தான்.

ஆக இன்னொன்றையும் நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கண்ணகி கூட தமிழ் தெரிந்த காரணத்தால்தான் நெடுஞ்செழியனோடு போராடி தப்பிச் செய்த நெடுஞ்செழியன்களை எல்லாம் திருத்த முடிந்தது. ஆகவே தமிழ் எதிலும் இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை உடைய எங்கள் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலேதான் லெக்சிகன், இன்னும் சொல்லப்போனால் சட்டச் சொற்களை எல்லாம் தமிழாக்குகிற காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இதிலே ஒரு வேடிக்கை என்ன வென்று கேட்டால் இங்கே குறைகளைச் சுட்டிக்காட்ட முடியும். இது சட்டச் சொல் அகராதி. லா லெக்சிகன் என்ற இது அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு.அ. இரகுமான்கான்]

கழக ஆட்சிக் காலத்தில் போடப்பட்டது. 'பேக்ட்ஸ்' என்ற வார்த்தைக்கு 'சங்கதி' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்படி பல சொற்கள் தவறாக இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் களைவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். நான் யாரையும் குறை சொல்லவில்லை.

12.20 மணி

பாரதியாருடைய சுய சரிதத்தைப் படிக்கின்றபோது கூட உறுப்பினர், மெம்பர் என்ற வார்த்தைக்கு பாரதியாராலே கடைசி வரைக்கும் முடிவெடுக்க முடியவில்லை. மிகப் பெரிய கவிதான். மிகப் பெரிய கவிஞர்தான். நாம் சொல்கின்ற அந்த உறுப்பினர், மெம்பர் என்ற வார்த்தைக்கு 'உறுப்பினர்' என்று சாதாரணமாகச் சொல்கிறேன். அது பாரதியாருக்கு கடைசி வரைக்கும் தெரியவில்லை. அவர் சுய புராணத்திலே எழுதுகிறார். தமிழ் தெரிந்தவர் இதை மொழி பெயர்த்தால் உங்களுக்கு கோடி புண்ணியம். மொழி பெயருங்கள். எனக்குத் தெரியவில்லை. என் முயற்சி தோல்வி அடைந்து விட்டது என்று சொல்கிறார். இதனாலே அவர் தமிழ் அறிவு குறைந்து விட்டது என்று பொருள் அல்ல. புரட்சி என்ற வார்த்தையை முதன் முதலாக பயன் படுத்தியவரே அவர்தான். இதை எதிராகச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால், இந்த சட்டச் சொற்கள் தவறாக அகராதியிலே பயன்படுத்தப்பட்டு இருப்பதைத் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ் மாத இதழ், நீதி திரட்டு என்று ஒரு பத்திரிகை மெட்ராஸ் ஹைக்கோர்ட்டிலே இருந்து வருகிறது. அதிலே நீதிபதிகள் பதிப்பாசிரியர்களாக இருக்கின்றார்கள். கடந்த காலத்திலே தமிழே தெரியாத பெல்லியப்பா அதனுடைய பதிப்பு ஆசிரியராக இருந்த சாதனை எல்லாம் நடைபெற்றிருக்கிறது. நான் அதற்குள்ளே போக விரும்பவில்லை.

அடுத்து, இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க நான் விரும்புகிறேன். நீதி மன்றங்களிலே வழக்குகள் தேக்கம் என்று சொன்னார்கள். காஞ்சிபுரத்து யானைக்கு வடகலை நாமம் போடுவதா, தென் கலை நாமம் போடுவதா? வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டு வரைக்கும் நடந்து பல ஆண்டுகள் நடந்து கடைசியிலே அந்த யானையே செத்துப் போய்விட்டதாக மரபு மரபாக சொல்கிறார்கள்.

அதேபோல பல வழக்குகள் தேக்கம் அடைகின்றன. பல பொய் வழக்குகள் போடப்பட்ட காரணத்தினாலேயே தேக்கம் அடைகிறது. உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இங்கே எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். பேராசிரியர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே போலவே

[திரு. அ. இரகுமங்கன்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

தொண்டர்களாகிய நாங்கள் இருக்கிறோம். எங்கள் மீதெல்லாம் இந்திரா அம்மாலை கொலை செய்ய முயற்சித்ததாக பொய் வழக்கு. இப்போது நாங்கள் எல்லாம் கூட பெயிலில் தான் இருக்கிறோம். ஜாமீனிஸ்தான் இருக்கிறோம். 2 வருட கடுங்காவல். வழக்கு தேவைதானா? இந்திரா அம்மாலை கொலை செய்ய முயற்சித்த வழக்கு. அந்த அம்மாவும்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தவறான தகவலை தருகிறார். என்னை பேராசிரியரை எல்லாம் அந்த வழக்கிலே விடுதலை செய்து விட்டார்கள். இவர் விடுதலை செய்ய மறுக்கிறார்.

திரு. அ. இரகுமங்கன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதலிலே அந்த வழக்கிலே தலைவர் அவர்களையும் பேராசிரியர் அவர்களையும் போட்டு அவர்கள் தான் சதித் திட்டம் தீட்டினார்கள் என்று சொல்லி, பின்னர் நிரபராதி என்று அறிவித்து விட்டார்கள். ஆனால் மதுரைக்குப் போன என்னை.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஜே. சாதித்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வழக்கு அப்பீலில் இருக்கிறது. இரகுமங்கன் அப்பீல் செய்திருக்கிறார். எனவே அந்த வழக்குக்குள் போக வேண்டாம். ஏனென்றால் இப்போது அவர் ஆர்கியூ பண்ணி அது விவகாரமாகப் போகாமல் இருக்க வேண்டும். அதற்காக அவர்கள் இந்த வழக்கைவிட்டு விட்டு வேறு பிரச்சினைக்குப் போகவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. அ. இரகுமங்கன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போதே பல்வேறு வழக்குகள் பரிசீலனை செய்து, அவைகள் அப்பீலுக்கு போகாத நிலையிலே உங்கள் எல்லையிலே இருக்கின்றன. உதாரணமாக சொல்கிறேன். கென்னடி என்ற மாணவர் அணியினைச் சார்ந்த சகோதரர், தமிழ்தாசன் என்ற சகோதரர், வீரமோகன் என்ற சகோதரர், இந்தி ஆதிக்கத்தை எதிர்ப்பதன் அடையாளமாக டி.வி. நிலையத்தின் முன்னாலே அவர்களுடைய கருத்தை தெரிவிக்க அதிகாரத்திற்குட்பட்டு, சட்டத்திற்குட்பட்டு வெளிப்படுத்துகின்ற நேரத்திலே அங்கே பொருள்களை எல்லாம் உடைத்தார்கள். சேதம் விளைவித்தார்கள் என்று வழக்குப் போட்டு நீதிமன்றத்திலே வாரண்ட் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வழக்கு மாநில அரசின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட வழக்கு. அரசியல் சட்டத்தின் 161-வது பிரிவுக்கு உட்பட்டு நாமே திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். ஆதலால் அப்பீல் இல்லாத வழக்கு. இதை

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு. அ. இரகுமன்கான்]

அருள் கூர்ந்து நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது). ஜெயிலுக்கு வரவில்லையே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சிறைக்குப் போக வேண்டாம்.

திரு. அ. இரகுமன்கான் : ஆக இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக சைதாப் பேட்டை கோர்ட், ஜார்ஜ் டவுன் கோர்ட், எக்மோர் கோர்ட் இவைகளையெல்லாம் நீங்கள் சென்று பார்ப்பீர்கள் என்று சொன்னால் ஐதர் அலி காலத்து நிலவரங்கள் இன்னும் அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

நாங்கள் இப்போதுதான் வந்திருக்கிறோம் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு. Rome was not built in a day. ரோமாபுரி ஒரு நாளில் கட்டப்படவில்லை. அதை நான் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். பல இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் மானியத்தைக் குறைத்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகப்படுத்திக் கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. எனவே இந்தக் காரியங்கள் நடைபெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப் போலவே இன்னொன்றையும் இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிறைச்சாலையைப் பொறுத்தமட்டில், நீதிபதி இஸ்மாயில் அவர்கள் மிக வருத்தத்தோடு ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். அவர் சொல்கிறார். 1836-வது வருடத்தில் மெக்காலே ஒரு ஜெயில் கமிட்டி ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். 1919-20 ஆம் ஆண்டிலே இந்தியன் ஜெயில் கமிட்டி ரிப்போர்ட் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார் தமிழ்நாடு ஜெயில் ரிபார்ம் கமிட்டி ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1956ல் ஆல் இந்தியா ஜெயில் மேனிவல் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கிடையிலே இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட் தரப்பட்டிருக்கிறது. கடைசியாக நரசிம்மன் கமிஷன் ரிப்போர்ட் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நீதிபதி இஸ்மாயில் எழுதுகிறார்கள். தன்னுடைய இஸ்மாயில் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலே எழுதுகிறார்.

Looking at the recommendations of all these Committees more than 50 years, we are struck by the fact that although the correct perspective was provided so long ago not much has been done to transform it into a reality.

[திரு அ. இரகுமங்கன்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

12-25 மணி

50 ஆண்டுகளாக ரிப்போர்ட் தரப்பட்டிருக்கிறது. இதில் சொல்லப்பட்ட சிபாரிசுகள் நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறைப்படுத்துகின்ற நல்ல தொடக்கம் இப்போது இந்த அரசால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் மாநில சுயாட்சி எப்படி எல்லாம் அந்தக் காலத்தில் பறிக்கப்பட்டது என்பதற்கு ஓர் உதாரணம் சொல்கிறேன். கிரிமினல் புரேஜர் கோடைத் திருத்தி, 14 வருஷம் ஆயுள் கைதியாக இருந்தால் தரன் அவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும், அதற்கு முன்பு விடுதலை செய்யக் கூடாது என்ற நம்முடைய அதிகாரத்தை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டது. 433 ஏ. அதற்கு நான் சொல்ல விரும்புவது, 10 ஆண்டுக் காலம் இருந்தால் போதும். அவர்களை அட்வைசரி போர்டில் வைத்து விடுதலை செய்யலாம் என்ற கருத்தை, தி.மு.க. சர்க்கார், எங்கள் தலைவர் கலைஞர் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டு, 106 பேர் 14 வருஷத்திற்கு மேல் இருக்கிறார்கள், அவர்களை விடுதலை செய்வதற்கான முயற்சியில் இந்த அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய நன்றியை, ஜனநாயகவாதிகளின் சார்பாக, சிறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற அவர்களுடைய குடும்பத்தினரின் சார்பாக, இதில் ஈடுபட்ட கலைஞர் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சருக்கும், தி.மு.க. அரசுக்கும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல், இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இங்கே சிறைச்சாலைகளில் உள்ள குறைபாடுகள் பற்றி எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கழிப்பிட வசதி, குளியல் வசதி, அறை வசதி இவைகளை எல்லாம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, குறிப்பாக ஏதோ சிறைச்சாலைகளில் காங்கிரஸ்காரர்களை அடித்ததாகவும், உதைத்ததாகவும், வன்முறைச் சம்பவங்கள் நடைபெற்றதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தென்னரசு அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, எம்ஜென்சி நேரத்தில், அதை கேட்பவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உக்கம்சந்த் அவர்கள், ஏ.ஐ.டி.எம்.கே.யைச் சேர்ந்தவர். அந்தக் காலத்தில், எம்ஜென்சியிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மு.க. ஸ்டாலின், திரு. சிட்டிபாபு, திரு. ஆற்காடு வீராசாமி போன்றவர்களும் மற்றவர்களும் எவ்வளவு கொடுமைப் படுத்தப்பட்டார்கள். அவர்களைப்போல பலர் கொடுமைப் படுத்தப் பட்டிருக்கிறார்கள். கமிட்டியில் ரிப்போர்ட் கொடுத்து, காரணமானவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எம்ஜென்சி எக்ஸஸ் உண்மைதான் என்று இந்திரா காந்தி, சென்னை கடற்கரையில் ஒப்புக்கொண்டார்கள். இவ்வளவு நடந்த பிறகும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் பாதுகா

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. அ. இரகுமான்கான்]

காக்கப்பட்டார்கள். நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. நீதிக்குத் தலை வணங்குபவர்கள் தலை வணங்கவில்லை. இப்போது அது போன்று தவறு நடந்திருக்குமானால், எந்தக் குற்றமாக இருந்தாலும், அதைக் கண்டித்து, நடவடிக்கை எடுக்க எங்கள் மாண்புமிகு முதல்வர் தயாராக இருக்கிறார். ஆனால் பொய் மனைவியை அழைத்துக் கொண்டு, பொய் போராட்டம் செய்கின்றவர்கள் செய்கிற புகார் உண்மையாக இருக்கமுடியாது, என்று சொல்லி முடிக்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம் மற்றும் சிறைச்சாலை குறித்த மானியக் கோரிக்கைகள் குறித்து என்னுடைய கருத்துக்களை முன் வைக்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, On a point of clarification, மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகிற நேரத்தில் “பொய் புகார்” என்று சொன்னார்கள். இது சட்டசபையினுடைய மரபுக்கு உட்பட்டதுதான்? உண்மைக்கு மாறாக என்று சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிகழ்ச்சியில் ஓர் உறுப்பினர் சொல்வது பொய் என்று சொன்னால்தான் அது அன்பார்வி மென்டரி. “பொய்” என்ற வார்த்தையே சொல்லக்கூடாது என்பது அல்ல. அப்படியானால் திருக்குறளையே சொல்ல முடியாது.

“பொய்மையும் வாய்மை இடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின்” என்கிறது குறள்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஓர் அரசாங்கம் வலுவாக இருக்க வேண்டுமானால் சட்ட இலாகா, போலீஸ் இலாகா இரண்டு இலாக்காகவும் வலிமையாக இருந்தாக வேண்டும். அது கட்டாயம். காரணம் எல்லா துறைகளிலுமுள்ள கோப்புகளும் சட்ட ரீதியாக ஏதாவது ஒரு விவகாரத்தை அறிய வேண்டுமானால் சட்ட அமைச்சருக்கு அனுப்புவதுதான் எப்போதும் இருக்கும் பழக்கம். ஆகவே தான், சில நேரத்தில் சட்ட அமைச்சரின் பணி ஓர் அரசாங்கத்திலே முக்கியமான பணியாகும். ஆனால் இங்கே சட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது சாதாரண சாமானிய மக்களுக்கு இயற்றப்பட்ட சட்டங்கள் தெளிவாகப் பொய் சேருவது கிடையாது. நம் முடைய நாட்டில் கல்வி அறிவு 50 சதவீதத்திற்கும் கீழ் இருக்கின்ற காரணத்தால் புதிதாக உயற்படுத்தப்படுகின்ற எந்த சட்டங்

[திரு பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

களும் நாட்டு மக்களுக்கு முழுமையாகப் போய் சேர்வது கிடையாது. ஆகவே, சாதாரண மனிதனால் சட்டத்தோடு விளையாடவும் முடியவில்லை. ஒரு சாதாரண மனிதனால் சட்டத்தை எதிர்த்துப் போராட முடியவில்லை. சட்டத்தைச் சாதாரண மனிதன் எதிர்த்துப் போராடினால் அந்தச் சாதாரண சாமானிய மனிதனை சட்டம் உதைத்துவிடுவது வழக்கம்.

12-30 மணி

சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய பொருளாதாரச் சூழ்நிலையில் சட்டத்தை எதிர்ப் பவர்களுக்கு 1,000 ரூபாய்க்கு சட்டம் அவர்களை எட்டிப் பார்க்கிறது. 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு நகர்கிறது. 1 இலட்சம் ரூபாய் செலவழித்தால் அந்தச் சட்டத்தை நினைத்த இடத்திற்கு, போகும் இடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லலாம். கழுதைபோல வந்து கொண்டிருக்கும் அந்தச் சட்டத்தினால் இன்றைக்கு சாதாரண சாமானிய மக்கள் பாது காக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக இந்த மானியம் இந்த அவையின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சட்டத்தை இயற்றும் போது அது மக்களுக்குத் தெளிவாகப் போய்ச் சேருவதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். Ignorance of law is no excuse என்று ஒரு பழமொழி இருக்கிறது. எனவே, அவர்கள் பாது காப்பு பெறுவதற்கு சட்டத்தை சாதாரண மக்களுக்கு விளக்கியாக வேண்டும். நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் நிதித் துறை சுதந்திரமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்ற அளவுக்கு முழுமையான வரையறையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். Independence of the Judiciary—ஆனால் அவர்களுக்கு நிதி சுதந்திரமாகக் கிடைப்பது கிடையாது. நிதி வழங்குகிறவர்களுக்கு நிதி வழங்கும் இடம் சட்டமன்றம் தான். The Judiciary has no power of its own or of the purse. அவர்கள் கையிலே பணப் பையும் கிடையாது, அவர்கள் வெளியிடுகின்ற தீர்ப்புகளை அமுல்படுத்துவதும் அவர்கள் கையிலே கிடையாது. அவர்கள் நிதியை எதிர்நோக்கி, மானியத்தை இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தீர்ப்புகள் அமல்படுத்தப்படுவதற்கும் அவர்கள் நம்முடைய நிர்வாகத்தையே எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சில நேரங்களில் நிதித் துறைக்குத்தான் அதிகமான நிதிப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நீதிமன்றக் கட்டிட குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லும் போது, எனக்கு எழுந்த எண்ணமெல்லாம் இன்றைக்கு நீதித்துறையில் திரட்டப்படுகிற நிதியை, நிதித் துறைக்கே வழங்குவதற்கு முன்வருவார்களேயானால் உண்மையிலேயே எல்லாக் குறைபாடுகளும் வழக்குரைஞர்களுக்கும், நீதிபதிகளுக்கும் குறைந்துவிடும். அங்கே நீதிமன்றக் கட்டணங்களை வசூலிக்கும்போது, அதை நாம் மீண்டும் நிதித் துறைக்கே வழங்கினால், வரக்கூடிய தொகையை வழங்கினால் ஓரளவுக்குக் குறைபாடுகள் குறையலாம் ஒரு முறை ஒரு நீதிபதி அப்படிச் செய்ததாகச் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்திடம் பல்வேறு முறையீடுகள் அந்தக் காலத்தில் அவர்

[1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

சொல்லிச் சொல்லி, அந்த முறையீடுகள் ஏற்கப்படாத காரணத்தால், பணத்தை நீதி மன்றத்திலேயே கட்டி வழக்கைத் தொடருங்கள், நீதி மன்ற ஸ்டாம்பு பேப்பர் வாங்க வேண்டாமென்று அன்றைக்குச் சொன்னதாக என்னுடைய வழக்கறிஞர் நண்பர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் தெரிவிப்பது பாமர மக்கள் நம்பியிருக்கக்கூடிய நீதி மன்றத்திற்கு, நிதியை வழங்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையில் இது போன்ற கருத்துக்களை ஆணித்தரமாக எடுத்து வைத்தாக வேண்டும்.

இன்றைக்கு இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஒரு சர்ச்சையில், ஒரு விவாதத்தில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது, நான் இடையிலே குறுக்கிட வேண்டாம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். உடனே அதற்கு நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே எழுதப்பட்டிருக்கக்கூடிய பிரிவைத் தெரிந்துகொண்ட காரணத்தால், நான் அதை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகிறேன். அதாவது நீதிமன்ற நடவடிக்கை திறந்த நீதிமன்றங்களில்தான் வழங்கப்படவேண்டுமென்பதை நம்முடைய இந்திய அரசியல் சட்டம் 145-வது பிரிவு, உட்பிரிவு 4 தெளிவாகச் சொல்கிறது.

12-35 மணி

உச்ச நீதிமன்றத்துக்கே No Judgment shall be delivered by the Supreme Court save in open Court. உச்ச நீதிமன்றமே நீதிமன்றத்தில் தான் தீர்ப்பை வழங்க வேண்டும்; நீதிமன்றக் கட்டடத்தைத் தவிர வேறு எங்கும் தீர்ப்பை வழங்கக் கூடாது என்று நம்முடைய இந்திய அரசியல் சட்டம் 145 பிரிவு 4 உச்ச நீதிமன்றத்துக்கே தடை செய்கிறது. ஆனால் நாம் இன்றைக்குப் பார்ப்பது அங்கேயும் வீட்டிலே அவர்கள் மனுக்களை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். அது எந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிறதோ எனக்கு இன்றைக்கும் தெரியாது. ஆகவே இந்தக் கருத்தைச் சொல்ல வேண்டும் என்று எண்ணி இருந்தேன். ஆகவே அதைப் பார்த்தேன்; அதை இப்போது நான் சொல்வதற்கு ஒரு வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

அடுத்து, பாமர மக்கள் இன்றைக்குப் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். சில நேரங்களில் குற்றவாளிகள் பாமர மக்களைப் பாதித்து விடுகிறார்கள்; பாதிக்க முற்படுகிறார்கள். சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் தாங்கள் சம்பாதித்த பணத்தை மாதா மாதம் சீட்டுக் கம்பெனியில் கட்டுகிறார்கள். நேற்றுக்கூட பத்திரிகையில் பார்த்தேன். கணவன்மார்களுக்குத் தெரியாமல் வீட்டிலுள்ள பெண்கள் பணத்தைக் கட்டினார்கள்; ஏமாந்தார்கள் என்று பார்த்தேன். இப்படி மாதந்தோறும் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். இவற்றையெல்லாம் வரைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஒரு முழுமையான சட்டம் தேவை. காரணம் ஏமாற்றுகின்றவர்கள் போலீசாரின் கண்ணில் படாத காரணத்தினாலோ அல்லது சட்டம் இல்லாத குறையினாலோ அவர்கள் இன்றைக்குத்

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

தப்பித்துவிடுகிறார்கள்; பணத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு தப்பித்து விடுகின்றார்கள். 5 அல்லது 6 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சென்னை யில் உம்மிடியார் இப்படித்தான் சீட்டுக் கம்பெனியை நடத்தி சட்டமன்றத்தில் கூட அதுபற்றி விவாதத்திற்கு வந்து, சட்டமன்றம் தலையிடக் கூடாது; நிர்வாகம் தலையிடக் கூடாது என்று அன்றைக்குச் சொல்லப்பட்ட காரணத்தினாலே அந்தக் காலதாமதத்தைத் தனக்குச் சாதகமாக வைத்துக்கொண்டு உயர் நீதிமன்றத்திற்குப் போய் இன்சால்வன்சி கொடுத்துவிட்டு எல்லோரையும் ஏமாற்றி விட்டார்கள். அதனால் பாமர மக்கள் ஏமாந்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள். அதாவது விக்டிம்ஸ். மேலை நாடுகளில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கு சட்டம் இயற்றி இருக்கிறார்கள். நம் முடைய மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு அதுபற்றித் தெரியும் என்று எண்ணுகிறேன். இன்றைக்கு உலக நாடுகளில் கனடா, மேற்கு ஜெர்மனி, டென்மார்க், ஸ்வீடன் போன்ற நாடுகளில் இதுபோல் பாதிக்கப்படக் கூடிய மக்களுக்கு அரசாங்கம் நஷ்ட ஈடு தர வேண்டும் என்ற அளவுக்கு 'விக்டிம் கோர்ட்' உருவாக்கி இருக்கின்றார்கள். அப்படி இன்றைக்கு நாம் உருவாக்குவோமானால், அரசாங்கம் தன்னுடைய கையில் இருந்து பணத்தை விநியோகிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு அச்சத்தினால், காவல் துறை மூலமாகவோ இல்லாவிட்டால் அரசுத்துறை மூலமாகவோ இப்படி ஏமாற்றுகின்றவர்களை தண்டனைக்கு உள்ளாக்கி அவர்களிடமிருந்து உடமைகளைப் பறித்து ஏமாந்துபோகிற மக்களைக் காப்பாற்ற முடியும் என்பதற்காக இதை நான் இங்கே உங்களுக்கு முன்னால் வைக்கிறேன். இன்றைக்கு அது போன்ற சட்டத் திருத்தம் தேவை,

அதுமட்டுமல்லாமல், இன்றைக்கு நீதிமன்றங்களில் Contempt of Court அரசாங்கம்தான் அதிகமான அளவுக்கு அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகக்கூடிய நிலை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. தனி மனிதன் மீது இந்த வழக்கை அவர்கள் போடுவது கிடையாது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சுமார் 460 வழக்குகள் அப்படி போடப் பட்டதாகச் சொன்னார்கள். ஆகவே இனிமேல் இதுபோன்ற நிலை உருவாகாமல், அரசாங்கம் தனது துறையினரைக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். Vexatious litigation vexatious and frivolous litigation. சிலபேர் ஒருசில சமூக அமைப்புகளை உருவாக்கி முக்கியஸ்தர்கள் மீது, அமைச்சர்கள் மீது, பல பெரிய பணக்காரர்கள் மீது இப்படி தாங்களே வழக்குகளைப் போட்டு முறையிடக் கூடிய நிலை இருந்துகொண்டு இருக்கிறது. நான் இன்றைக்குச் சட்ட அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சொன்னேன். Vexatious Litigation Act-ஐ நீங்கள் இனிமேல் அமல்படுத்த வேண்டும். அதுபோன்ற வழக்குகளைப் போடக்கூடிய வழக்கறிஞர்கள் கூட நீதிமன்றத்தால் கண்டிக்கப்படலாம் என்று எழுதப்பட்டு

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த நிலையை நீங்கள் இனிமேல் சாதாரண மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கு, அரசாங்க நிறுவனங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு, அரசாங்க அதிகாரிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் தலைமை நீதிபதியோடு தொடர்புகொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் இங்கே உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசாங்க அதிகாரிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு இந்த சட்டத்தின் கீழ் தலைமை நீதிபதியோடு தொடர்பு கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் உங்களை இங்கே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-40 மணி

அடுத்து, ஜீவாதார உரிமைகள். நம்முடைய இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஜீவாதார உரிமைகள் முழுமையாக— இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய உரிமைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்றால் கிடையாது. Universal Declaration of Human Rights எழுதப்பட்ட ஜீவாதார உரிமைகள் நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் கிடையாது. ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு, ஐக்கிய நாட்டுச் சபையில், எப்படி நிறைவேற்றினார்களோ, ஹ்யூமன் ரைட்ஸ் முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும், சேர்க்கப்படாத பல்வேறு உரிமைகளை, வழங்கப்படாத பல்வேறு உரிமைகளை வழங்க வேண்டும் என்று நான் இங்கே உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தின்படி மத்திய, மாநில அரசுகள் தங்களுடைய உத்தரவுகளை ஜனாதிபதி மூலமாக, கவர்னர் மூலமாக இன்றைக்கு நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. அரசியல் சட்டம் பிரிவு 77, 166 இதற்கு வழி செய்கிறது. ஜனநாயகம் அங்கே தென்படவில்லை. ஜனநாயகத்தை நிலை நிறுத்த வேண்டுமேயானால், அதுபோன்ற உத்தரவுகள், அதுபோன்ற நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் அத்தனையும், அரசியல் வரலாற்றுக்கு இடங்கொடுத்த, அரசியலே பிறந்த கிரேக்க நாட்டில் பின்பற்றக் கூடிய அந்த முறையே இனிமேலாவது நம்முடைய இந்தியத் திருநாட்டில் பின்பற்ற வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

All orders should be issued in the name of the people of India; All orders by the Judicial Authority should be issued in the name of the people of India என்ற நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டும். அங்கே உள்ள அரசியல் சட்டம், அதை அங்கே, அவர்கள் அரசியல் வரலாற்றுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் என்ற காரணத்தினால் பின்பற்றுகிறார்கள். அதைப் பின்பற்றியாக வேண்டுமென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

அடுத்து, யாராவது குற்றம் செய்தால், ஐ.பி.சி.-யை மீறியதாகக் கருதுகிறோம். காரணம், ஐ.பி.சி.-யில் இ.பி.கோ.-வில் இந்தந்தக் குற்றங்கள், இதை இதைச் செய்தால் குற்றங்கள் என்பதை விவரித்து இருக்கின்றோம். அதற்குத் தண்டனையை வழங்குகின்றோம். ஆனால் இந்தந்த விவகாரங்கள், இந்தந்தக் காயங்கள், இதற்கு நஷ்டயீடு வழங்க வேண்டுமென்ற நிலை நம்முடைய நாட்டில் சட்டம் கிடையாது. இங்கே கன்கரண்ட் விஸ்டில் நம்முடைய கிரிமினல் சப்ஜெக்ட் இருக்கின்ற காரணத்தால் There should a Codification of injury, all injuries. ஒரு சட்டம் மாதிரி. காரணம், சில சிலில் உரிமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், அவற்றையெல்லாம் உருவாக்கவேண்டுமென்பதை இங்கே நான் மாண்புமிகு அமைச்சரிடத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி உருவாக்குவோமேயானால்தான், நாம் நஷ்டயீட்டைக் கோர முடியும். நஷ்டயீடு பெற்றால்தான் யாராவது எதிராளி. . .

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாண்டியன் அவர்கள் சட்டம் தெரிந்தவர்கள். இந்த, Civil wrongs, Torts, என்ற சட்டம் இருக்கிறதே, அது இருக்கும்பொழுது Codification of injuries என்றால் எனக்குப் புரியவில்லை. கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : அதாவது, Workmen's Compensation Act தனியாக வைத்திருக்கிறோம். Motor Vehicles Act தனியாக வைத்திருக்கிறோம். டிரைவர்களுக்கும் தான் நஷ்டயீடு வழங்குவதற்கு நம்முடைய சட்ட வழி இருக்கிறது. மற்ற இன்ஜூரிசுக்கு British Law of Torts-ஐத் தான் கையிலே வைத்திருக்கிறோம். சட்டக் கல்லூரிப் படிப்பு அது. அடுத்து Fatal Accidents Act இந்த மூன்றும் தான் வைத்திருக்கிறோம். ஒரு வீட்டுக்குப் பக்கத்திலே ஒருவர் Loud Speaker-ஐ வைத்து, சப்தம் போட்டுக்கொண்டிருந்தால் அதற்கு நஷ்டயீடு வாங்க வழி கிடையாது. ஒரு டாக்டர் ஸ்ட்ரைக்கிலே ஈடுபட்டார் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். பேஷன்ட்ஸ் எல்லாம் செத்துப் போய் விட்டார்கள். நஷ்டயீடு வாங்குவதற்கு இன்றைக்குத் தனிப்பட்ட சட்டம் இல்லை.

304 (a) எல்லாம் அதற்காகத்தான். கொண்டு வந்தார்கள். அது இன்றைக்குப் பல டாக்டர்களுக்குத் தெரியாது. நம்முடைய Motor Vehicles-க்காகக் கொண்டு வரவில்லை அது.

Motor Vehicles கொண்டு வந்தது 304, 304(a)-வே நம்முடைய சட்டம் வந்த பிறகு, பத்து வருஷங்கள் கழிந்த பிறகுதான் வந்து இருக்கிறது. அதை எழுத மறந்துவிட்டோம் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, 304(a)-இலே அதுமாதிரி

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

நஷ்டயீடு பெறுவதற்கு அது கொஞ்சம் வழிவகையாக இருக்கும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். There should a development of Indian Law of Torts in our State.

அடுத்து, நம்முடைய இ.பி.கோ.-வில் யாராக இருந்தாலும், தண்டனை வழங்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. யார் தப்பு செய்தாலும் நான் அண்ணா தி.மு.க., நான் காங்கிரஸ் என்றாலும் விட வேண்டுமென்றால் அதிலேயெல்லாம் விட முடியாது. தப்பு, யார் குற்றம் செய்கிறார்கள். இ.பி.கோ.-விலே 'whoever' என்று இருக்கிறது செக்ஷனிலே அதுதான். அதிலே போய், நாங்கள் இதற்காகத்தான் போய் பஸ்ஸை அடித்தோம் என்றால் முடியாது. பஸ்ஸை யார் அடித்தாலும் - சாதாரண மனிதன் பஸ்ஸிலே ஏன் திருடுகின்றான். Poverty, unemployment. சமுதாயச் சீர்கேட்டால் சிறைக்குச் செல்லக்கூடியவர்களுக்கு இந்தப் பாதுகாப்பு கிடையாது. அவர்களுக்கு அமைப்பு கிடையாது. சிறையிலே அமைப்பு இருக்கிறதா? சிறையிலே அவர்களுக்கு போராட உரிமை இருக்கிறதா? சிறையிலே கட்சி இருக்கிறதா? சிறையில் இருப்பவர்களுக்கு வாக்கு உரிமையே உண்டு. வி. ஆர். கிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள் ஒரு தீர்ப்பு சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

12-45 மணி

Fundamental rights are available to the prisoners. இதுவரையில் எத்தனை தேர்தலில் வாக்கு அளித்து இருக்கிறார்கள் எந்த சிறைச்சாலையில் வாக்குப் பெட்டி வைத்திருக்கிறோம்? நான் 2, 3 ஆண்டுக்காலமாக சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறேன். ஆனால் முடியவில்லை. ஆகவேதான் சிறையிலே இருப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கிற மன்றம் இந்த மன்றம். 14 ஆண்டுக்காலம் கட்டாயம் அவர்கள் சிறையில் இருக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய இந்திய நடைமுறைச் சட்டம் 433-ஏ சொல்கிறது. சென்ற ஆண்டு 14 ஆண்டுக்காலம் இருந்தவர்களை வெளியே விடலாம் என்று 107 பேர்களை விடுதலை செய்தோம். இன்றைக்கு இங்கே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்போது அம் பேக்கார் நூற்றாண்டு விழா வருகிறது. பாவேந்தர் பாரதி தாசன் நூற்றாண்டு விழா வருகிறது. இதைப் பயன்படுத்தி, அரசியல் சட்டம் 161-ஐயும் பயன்படுத்தி, 10 ஆண்டுகள் இருந்தவர்கள், 7 ஆண்டுகள், 8 ஆண்டுகள் இருந்தவர்களை நீங்கள் சிறையிலிருந்து ஏப்ரல் 14-ம் தேதி வெளியே விட வேண்டுமென்று வேண்டுகோளை இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம் அந்தத் தீர்ப்பில் 433-ஏ செல்லும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். மனுராம் கேஸ் — அவர் போட்ட வழக்கிலே; ஆகவே 161-ஐப் பயன்படுத்தி, சிறையில் இருக்கக்கூடியவர்களை வெளியே அனுப்பவேண்டும்.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

குறிப்பாக ஆயுள் கைதிகளை வெளியே அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் போலீஸ்காரர்களால் கைது செய்யப்பட்டு, சமுதாயத்தால் சீரழிக்கப்பட்டவர்கள் தான் இன்றைக்கு சிறையில் இருக்கிறார்கள். சமுதாயச் சீர்கேட்டால்தான் அவர்கள் அந்தக் குற்றத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இந்த சமுதாயம் வழிகாட்ட வேண்டும், இந்தச் சட்டமன்றம் வழிகாட்டவேண்டும். திட்டம் போட்டு அவர்கள் எல்லோரும் திருடவில்லை. நாம் எல்லோரும் அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்திருப்போமேயானால், வசிக்க வீடு கொடுத்திருப்போமேயானால், வேலை கொடுத்திருப்போமேயானால், சாப்பிட வழி வைத்திருப்போமேயானால், அவர்கள் இந்தத் தவறைச் செய்திருக்கமாட்டார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் ஏழை மக்களைப் பற்றித்தான் பேசுகிறீர்கள். முடித்து விடலாம்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இதைச் சொல்வதை வேறுவிதமாக எண்ண வேண்டாம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறபோது நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இங்கேயிருந்து அலிகேஷன் சொன்னால் தான் நீங்கள் மணியை ஒங்கி அடிக்கவேண்டும். சபாநாயகருடைய வேலை அதுதான். நான் ஆதரித்துச் சொல்கிறபோது, கருத்தைப் பேசுகிறபோது நீங்கள் அப்படிச் செய்யக் கூடாது. முதலமைச்சர் மீது அலிகேஷன் சொல்லும்போது தான் சபாநாயகர் பாதுகாக்க வேண்டும். அதற்குத்தான் கொஞ்சம் அதிகமாக அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இங்கே முதலமைச்சரும் சபாநாயகரும் சேராமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே, இந்த முடிவை நீங்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று என்னுடைய வேண்டுகோளை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் நியமனம் பற்றியது. இன்னும் ஏழு இடங்கள் காலியாக இருப்பதாக நேற்றைய தினம் உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி சொல்லியிருக்கிறார். இரண்டு பேர் ஓய்வு பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒன்பது பேர் பெயரை நீங்கள் அனுப்பிய பிறகு, அவர்கள் அதை மறுபரிசீலனை செய்வது நம்முடைய மக்களாட்சித் தத்துவத்திற்கே குறைபாடாகும். ஆகவே, உயர்நீதிமன்றத்தில் நியமிக்கப்பட வேண்டிய நீதிபதிகளுடைய பெயர்களை மத்திய அரசாங்கம் நியமனம் செய்து அனுப்ப வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை நீங்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பல்வேறு விவகாரங்களில் பல்வேறு தாக்குதலில் சிலபேர் இன்றைக்கு நம்முடைய பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்த நீதிபதி மீதே இன்றைக்கு இறங்கி இருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

ஒதுக்கீடு வேண்டுமென்று தீர்ப்பு வழங்கிய நீதிபதியை — அன்றைக்கு அவர்கள் எண்ணிய தாக்குதலை இன்றைக்கு இங்கே தாக்குவதற்கு முற்பட்டிருக்கிறார்கள். யாரும் விட்டுவிடாதீர்கள். நம்முடைய சமுதாயத்தில் வருங்கால மக்கள் மாடு மேய்க்கப் போய் விடக்கூடாது என்று தீர்ப்பு வழங்கிய நீதிபதியைத் தாக்குவதற்கு இன்றைக்கு ஒரு கும்பல் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கும் சிலபேர் துணை போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பதவிக்குப் போய் சேர முடியாத காரணத்தால். ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அவரைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவரைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு உண்டு. அந்த Willifcation campaign இங்கேதான் ஆரம்பித்து இருக்கிறது. டெல்லியில் அல்ல. வேறு மாநிலத்தில் அல்ல. ஆகவே இங்கேதான் அப்படிப்பட்டவர்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் அவரைப் பாதுகாக்கவேண்டும். அவரால் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாது. நம்மால் அங்கே சென்று இருக்கிறார். நாம் தான் பாதுகாக்க வேண்டும். இதிலே பிற்பட்ட சமுதாயம் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளைத் தெரிவித்து, இந்த மானியக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்கிறேன். காரணம் மானியத்தை முழுமையாக வரவேற்க வேண்டும். இதற்கு எதிர்ப்பு யாரும் சொல்ல முடியாது. இது சட்டம் அல்ல. ஆகவே, இதை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

12-50 மணி

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு துணை சபாநாயகர் அவர்களே, on a point of clarification. இங்கே முன்னாலே பேசி அமர்ந்திருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் முதல் அமைச்சரும் சபாநாயகரும் சேர வேண்டுமென்று சொல்வது முதல் அமைச்சருக்குத் துணையாக, அவருடைய கருத்துப்படி நடக்க வேண்டுமென்று சொல்கின்ற ஒரு பொருள் தொனித்து விடக் கூடாது. ஏனென்றால் சபாநாயகர் எல்லோருக்கும் அப்பாற்பட்டவராக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்து, இங்கே நிலவ வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய ஜனநாயக ரீதியில் சட்ட மன்றம் முழுமையாக நடவடிக்கையில் ஈடுபடும்போது ஆளுங்கட்சித் தலைவர், சட்டமன்றத் தலைவர், இரண்டுபேரும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவதுதான் ஜனநாயகமரபு. பல்ராம் ஜாக்கர் மீது நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானம் வந்தபோது ராஜீவ் காந்திதான் வந்து பாதுகாத்தார். அவரால் நியமிக்கப்பட்டவர் அவர், அவரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் அவர் ; அவரால் முன் மொழியப்பட்டார். என்னை, முதல் அமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். பாதுகாத்தார். இன்றைக்கு அந்தப் பாதுகாப்பு இல்லை.

[1990 ஏப்ரல் 9]

திரு. கே. ரமணி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர். இன்றைக்கு நம்முடைய மதிப்புமிக்க, சட்டம் தெரிந்த, முன்பு சபாநாயகராக இருந்த பாண்டியன் அவர்கள் ஒரு கருத்தை இங்கே வெளியிட்டிருக்கிறார். இதை ஒரு கன்வென்ஷனாக அவர் சொல்லியிருக்கிறாரா? சட்டப் படி அவர் சொல்ல முடியாது. உங்களுடைய சதந்திரத்தில் அப்படித் தலையிட முடியாது. இப்பொழுது அவர் சொன்ன தற்கு நீங்கள் என்ன விளக்கம் தரப் போகிறீர்கள்? நாங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. உங்களுடைய விளக்கம் என்ன என்று நாங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. பி. எச். பாண்டியன் சொன்னதிலே எதை ஏற்றாலும் ஒன்றை ஏற்க முடியாது. அமைச்சர்கள் மீதோ அல்லது முதல் அமைச்சர் மீதோ குற்றம் சாட்டப்படுகின்ற நேரத்தில், மணியடித்து உட்கார வையுங்கள் என்று சொன்னார். அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை ஏற்க முடியாது. ஆனால், பொதுவாக, ஆளுமகட்சியும் சபாநாயகரும் அதைப் போல், எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்களும் சபாநாயகரும் எல்லோரும் ஒத்துழைத்துத்தான் சபையை நடத்தவேண்டுமென்பதுதான் நாம் ஏற்றுக்கொண்ட கருத்தாகும்.

* திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையிலே பிரதான எதிர்க்கட்சி, அதற்குப் பிறகு அடுத்த எதிர்க்கட்சி, அதற்குப் பிறகு 3 வது கட்சி என்ற மரபுப்படி அழைக்கவேண்டும். என்ன காரணத்தாலோ எங்களையும் கலந்தாலோசிக்காமல், நீங்கள் அடுத்ததாக இருக்கக்கூடிய ஒருவருக்கு முன்னதாக வாய்ப்பை அளித்தீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதை யெல்லாம் நீங்கள் ஒரு பெரிய பிரச்சினையாக எழுப்புவீர்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. மாண்புமிகு பாண்டியன் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க அவரை முன்னே அழைத்தேனே தவிர, வேறல்ல. இதையெல்லாம் பெரிதுபடுத்தவது எந்த நாகரீகமும் அல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, வரதராசனைப் போன்ற நல்ல பேச்சாளர்கள் இங்கு பேசப்படுகின்ற பல கருத்துக்களுக்குப் பதில் அளிக்கக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவர் என்ற காரணத்தால்தான் அவர்கள் எல்லாம் பேசிய பிறகு வரதராசன் அவர்களை அழைக்கலாம் என்று இருந்திருக்கலாம்.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : தனிப்பட்ட முறையிலே அதைப் பொருட்டாக எடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன். கட்சி என்கிற முறையிலே, எங்களுடைய கட்சிக்கு இருக்கக்கூடிய ஸ்தானம்,

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

பாத்திரம், மரியாதை, மதிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் ஒரு வேண்டுகோளாகத்தான் சொல்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகத் துறை சம்பந்தமாக இங்கே விவாதம் நடத்துகிறபொழுது நம்முடைய நீதிமன்றங்களுடைய சமூகக் கண்ணோட்டத்திலே, அனுகு முறையிலே, அடிப்படையான மாற்றம் தேவை என்கிற கருத்தை நான் வலியுறுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். படித்தவர்கள் சட்டத் தினுடைய சந்து பொந்துகளில், இண்டு இருக்குகளில் எப்படியெல்லாமோ நுழைந்து தப்பித்து விட முடிகிறது. ஆனால், வறியவர்கள், அப்பாவிகள் அதிலே சிக்கி உழல்வதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஆண்டுக்கணக்கிலே அன்டர் டிரையலாகவே நீடிக்கிறார்கள். அந்த நீதி நிர்வாகத்தின் கண் பார்வைக்குத் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ, நம்முடைய நீதிமன்றங்கள் அன்றாடம் தீர்ப்புகள் எழுதப்படுகின்றன. ஆனால், எப்பொழுதோ ஒருமுறைதான் நீதி கிடைக்கிறது. Judgments are delivered every day but justice is rarely done.

இங்கே காங்கிரஸ்காரர்கள் போராட்டம் நடத்தியபொழுது நீதிபதி நைனார்கந்தரம் அவர்கள் தந்தி வாசகத்தை வைத்து, ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று வீட்டிலே விசாரணை நடத்தி, அதிலே கலந்து கொள்ள அவர்களை எல்லாம் அனுப்ப வேண்டுமென்று உத்தரவு அனுப்பி, பிறகு தீர்ப்பு வழங்கியதைப் பற்றியெல்லாம் பிரச்சினை வந்தது. அந்தப் பிரச்சினைகளுக்குள்ளே நான் போக விரும்பவில்லை. ஆனால், காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட என்னுடைய கணவனைக் காணவில்லை, போலீஸ் வேனில் ஏற்றிச் செல்லப்பட்ட என்னுடைய மகன் எங்கே போனான் என்று தெரியவில்லை என்று ஒரு அப்பாவி கிராமத்துப் பெண் கடிதம் எழுதினால், தந்தி அனுப்பினால், அதே அனுகு முறை, அதே நியாயம் அந்தப் பெண்ணுக்குக் கிடைக்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். சென்னை யிலே கைது செய்யப்படுகிற கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளி, ரூ. 8 சம்பளம் வாங்குகிறவன்—ஜாமீன் மனு போட்டால், மதுரையிலே போய்த் தங்கு என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். மதுரையிலே என்ன அரசு விருந்தினர் மாளிகையைத் திறந்து வைத்து அவனுக்கு உபசாரம் செய்கிறார்கள்!

12-55 மணி

ஜெயிலிலே வைத்திருப்பதைவிடக் கொடுமையானது ஜாமீன் நிபந்தனை. இப்படிப்பட்ட இந்த நீதிமன்றங்களுடைய அனுகு முறையிலே ஒரு மாற்றம் தேவை. இந்த மாற்றத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றால் முற்போக்கு எண்ணம் படைத்த, ஜனநாயக எண்ணம் படைத்த நீதிபதிகளாக நியமிக்கப்படவேண்டும். அந்தத் திசையிலே இந்த அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

நீதித் துறையினுடைய சுதந்திரம், சுயேச்சையான தன்மை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு ஊறு ஏற்படும் பாணியில் அமைந்திருக்கக் கூடிய உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய நீதிபதிகளை மாநிலம் விட்டு மாநிலம் இடம் மாற்றம் செய்வது கடந்த கால மைய அரசு கையாண்டிருக்கிற நடைமுறை. அந்த நடைமுறை இப்போதும் தொடர்கிறது. இதை மாற்ற வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

இன்றைக்கு தேசிய முன்னணி அரசு மத்தியிலே இருக்கும் போது அதிலே அங்கம் வகிக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த நடைமுறைகளை மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உச்சநீதி மன்றத்தினுடைய ஒரு ஆயம் (Bench of Supreme Court) தமிழ்நாட்டிலே சென்னையில் நிறுவப்பட வேண்டுமென்ற கருத்து இருக்கிறது. இது ஜனநாயக சக்திகளுடைய நீண்டநாள் கோரிக்கை; நியாயமான கோரிக்கை. தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய—இன்னும் சொல்லப் போனால் தென் மாநில மக்களுடைய—நீண்ட நாள் கனவு. 1983 முதலாக இது இந்தியத் தலைமை நீதிபதியினுடைய கருத்திற்காகக் காத்துக் கிடக்கிறது. 1989-ஆம் இதே பதில்தான்; இப்போதும் இதே பதில்தான். உச்சநீதி மன்றத்தினுடைய தலைமை நீதிபதியின் நீண்ட மவுனத்திற்குப் பொருள்தான் என்ன? உச்ச நீதி மன்றத்தினுடைய 'பெஞ்ச்' தமிழ்நாட்டிலே, சென்னையிலே அமைக்கூடாது என்று கருதக் கூடிய சில சுயநல சக்திகள் இதைத் தடுத்து நிறுத்துகின்றன. 'Vested interests are blocking this' என்ற எண்ணம் நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த சுயநல சக்திகளுக்கு உச்சநீதி மன்றம் கூடத் துணை போகிறதோ என்கிற சந்தேகம் இருக்கிறது. அந்தச் சந்தேகம் களையப்பட வேண்டும். உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய ஆயம் சென்னையிலே அமைக்கப்பட வேண்டும். அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய ஆயம் ஒன்று மதுரையிலே அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை 1973-லே இருந்து பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஜஸ்வந்த் சிங் குழு 1984-லேயே பரிந்துரை செய்தது. உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதியுடன் கலந்தாலோசனை இதுபற்றி நடக்கிறது என்று கடந்த ஆண்டு கொள்கைக் குறிப்பிலும் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலும் தொடர்ந்து கடிதப் போக்குவரத்து நடக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பகிரங்கப்படுத்த வேண்டும். உச்ச நீதிமன்றம் என்ன நினைக்கிறது? கடிதப் போக்குவரத்தில் என்ன இருக்கிறது? ஆயம்

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு.உ. ரா. வரதராசன்]

மதுரையிலே அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று ஒப்புக்கொள்கிறார்களா இல்லையா? அல்லது இங்கேயும் சில சுயநல சக்திகள் உயர்நீதிமன்றத்தினுடைய ஆயம் மதுரையிலே அமைக்கப்படுவதற்கு முட்டுக்கட்டை போடுகிறார்களா? அதற்கு உயர்நீதிமன்றம் துணை போகிறதா? இப்படிப்பட்ட சந்தேகங்கள் வருகின்றன. இந்த சுயநல சக்திகள் போடக்கூடிய முட்டுக்கட்டைகளைத் தகர்த்தெறிந்து அந்த ஆயம் அங்கே அமைக்கப்படுவதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீதிபதிகள் நியமனம் பற்றி. உயர்நீதிமன்றத்திலே 1975-லேயிருந்து இரண்டு இடங்கள் நிரப்பப்படவில்லை. நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையை 32 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று கோரிக்கொண்டிருக்கிறோம். இசைவு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. கொள்கை அளவில் மைய அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது செயல்படப்போவது எப்போது? நியமனம் செய்யப்படுவது எப்போது? இதுபற்றி வலியுறுத்திப் பாருங்கள். தாமதமின்றி நியமனம் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நம்முடைய உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி சொல்லும்போது இதற்கு இப்போது இடவசதி இல்லை என்று கருதுவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இடவசதி இல்லாததால் நியமிக்கப்படவில்லை என்ற பொருள்படச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

தேங்கிக் கிடக்கிற வழக்குகள் ஏராளம். அரசுத் துறை நிர்வாகத்திற்குத் தெரியும். “Justice delaye is justice denied” கொஞ்சநஞ்சத் தேக்கம் அல்ல. வழக்குகள் தேக்க நிலையில் இந்தியாவிலேயே சென்னை உயர்நீதிமன்றம் இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுகிறது. இதை நான் சொல்லவில்லை. கடந்த ஆண்டு ஜூலை மாதம் நம்முடைய மரியாதைக்குரிய ஆளுநர் பி. சி. அலக்சாண்டர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதைப்போல ஜனவரி 1990-ல் தேங்கிக் கிடக்கிற வழக்குகள் பற்றி ஜஸ்டிஸ் ஆனந்த் அவர்கள் நேற்றையதினம் பத்திரிகையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் 1,15,000 வழக்குகள்— writ petitions. அவற்றோடு பதிவு செய்யப்பட்ட இதர மனுக்கள் miscellaneous petitions 95,000 தமிழ்நாட்டில் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அந்த வழக்குகளை வேகமாகப் பைசல் செய்வதற்கு 32 பேர் கூடப் போதுமா என்ற கேள்வி எழுகிறது. ஆகவே, உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி நியமனம் செய்ய தேவையான உத்தரவுகளை உடனடியாகப் பிறப்பிக்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல மாவட்டங்களில் 70 நீதிபதிகள் பதவி நிரப்பப்படவில்லை. 11 சார் நீதிமன்றங்களில் நீதிபதிகள் நிரப்பப்படவில்லை என்று வருகிறபோது இந்த வழக்குகளை முடிப்பதற்கு காலக் கெடுவே இல்லாமல் போயிருக்கிறது என்ற நிலைமை

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஏழாவது நிதிக் குழு இது சம்பந்தமாக ஒரு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. நீதிபதிகளுடைய எண்ணிக்கை எப்படி இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபோது, ஆண்டுதோறும் தீர்க்கப்படுகிற வழக்குகள், புதிதாகப் பதிவாகிற வழக்குகள் இவற்றிடையே உள்ள விகிதாச்சாரம்; மொத்தம் நிலுவையில் இருக்கிற வழக்குகள், ஆண்டுதோறும் தீர்க்கப்படுகிற வழக்குகள் இவற்றினுடைய விகிதாச்சாரம் ஆகியவற்றைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு நீதிமன்றங்களுடைய நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஏழாவது நிதிக் குழு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது.

அரசுடைய நோக்கம், நீதி நிர்வாகத்தின் நோக்கம், லட்சியம் எப்படியிருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறபோது, கிரிமினல் வழக்குகள் 6 மாதத்தில் பைசல் செய்யப்பட வேண்டும். சிவில் வழக்குகள் 12 மாதத்தில் முடிவு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. ஏழாவது நிதிக் கமிஷன் அப்போதே அதை எழுதி வைத்தது. ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை என்ன? 6 மாதமல்ல, 12 மாதமல்ல, 6 வருஷம், 12 வருஷங்கள் ஆகிற நிலைமை கூட இருக்கிறது. அதே போன்று, நீதிமன்றக் கட்டிடங்கள், நீதிபதிகளுக்கான குடியிருப்புகள் எல்லாம் நீண்டகாலத்தேவையாக இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் நிறைவு செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது.

13-00 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் ஒப்புதலுடன் அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. உ. ரா. வரதராசன் : இது சம்பந்தமாகவும், ஏழாவது நிதிக் கமிஷன் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. நீதித்துறையின் சுதந்திரம், நேர்மையான தோற்றம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், நீதிபதிகள் தனியாரிடத்தில் வசிப்பதற்கு வாடகைக்கு இடம் கேட்கிற அவல நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் வைத்து நீதிமன்றக் கட்டிடங்கள், நீதிபதிகளுக்கான குடியிருப்புகள் ஆகியவற்றை உரிய எண்ணிக்கையில் கட்டிக் கொடுக்கத் தேவையான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விழைகிறேன்.

அதேபோல, மாவட்டங்களைப் பிரிக்கிறபோது, மாவட்ட நீதிமன்றங்களுக்கான இடங்கள் குறித்து கோரிக்கைகள் வைக்கப்படுகின்றன. முகவை மாவட்டத்தில் கூட இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பிரச்சினை வருகிறபோது வழக்கறிஞர்கள் அமைப்புகளோடு கலந்து பேசி முடிவு செய்வது

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

சரியாக இருக்குமென்பது என்னுடைய கருத்து. புதிய தலை நகரங்களுக்கான கட்டிடங்கள் கட்டுகிறதோது, மாவட்ட நீதிமன்றங்களுக்கான கட்டிடங்களை அவ்வப்போது கட்டித் தருவது வசதியாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

அதேபோல, தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள். சென்னையைப் பொறுத்தவரையில் நான்கும், மதுரையில் இரண்டும், கோவையில் ஒன்றும் என்று தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள் இருக்கின்றன. அது அல்லாமல் மாநிலம் முழுவதற்கும் சேர்த்து ஒரு தொழில் நடுவர் நீதிமன்றம் இருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றத்தில் தொழிலாளர்களுடைய வழக்குகளை விசாரிப்பதற்காக ஒரு தனி பெஞ்ச்—ஆயம்—சென்னையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு வந்தது. என்ன காரணத்தாலோ கடந்த சாலத்திலே அது கைவிடப்பட்டுவிட்டது. அதை மீண்டும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல, சென்னை நகரத்தில் இருக்கக் கூடிய தொழில் நடுவர் நீதிமன்றத்தோடு, இன்னும் இருக்கக்கூடிய லேபர் கோர்ட்டுகளை Industrial Tribunal-cum-Labour Court என்றிணைத்து ஏற்படுத்த வேண்டும். அதை ஏற்படுத்தினால் பல வழக்குகள் உடனடியாகக் தீர்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். கடந்த நான்காண்டுகளாக இதன் மீது கருத்துரு இருந்தும், அதற்கான முடிவு எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு முடிவு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது இருக்கக்கூடிய தொழில் நீதிமன்றங்களுடைய எண்ணிக்கை போதாது. எண்ணிக்கை கூடுதலாக்கப்பட வேண்டும். வேலையிலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிற தொழிலாளர்களுக்குத் தொழில் தகராறு சட்டம் 2 (ஏ) பிரிவு திருத்தப்பட்ட தன் காரணமாக இன்னும் ஏராளமான தொழிலாளர் வழக்குகள் லேபர் கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் பைசல் செய்வதற்குக் கூடுதலான நீதிமன்றங்கள் தேவை. இன்றைக்குத் தொழிலாளர்கள் வழக்குகள் 8 ஆண்டு களுக்கு மேலாக தேங்கிக் கிடக்கின்ற நிலைமையெல்லாம் இருக்கிறது. அந்த நீதிமன்றங்களில் தீர்ப்பு தந்தால் அந்தத் தீர்ப்பை அமல்படுத்துவதற்கான அதிகாரம் இல்லை. தீர்ப்பை அமல்படுத்துவதற்கு காவல் நிலையத்திற்கு உள்ள அதிகாரங்களை அந்த லேபர் கோர்ட்டுக்கும் தந்தால்தான் அவற்றை அமல்படுத்த முடியும்.

ரெவ்ன்யூ ரொக்கவரியாக வருவாய்த்துறை மூலம் செய்து தர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதற்குக் காலம் கடக்கிறது. அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். இந்தத் தொழில் கோர்ட்டுகளில் கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் பார்த்தால் 5 நிதிபதிகள் மாற்றி மூன்று உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். அப்படி அந்தப் பதவிக்கு வருபவர்கள், தங்களது பணிக் காலத்தின் கடைசிக் கட்டத்தில்தான்

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

அனுப்பப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இருக்கிற லீவையெல்லாம் கழித்துவிட்டுப் போகிறபோது, வழக்குகள் அப்படியே நின்று போகின்றன. ஆகவே அந்தப் பதவிக்கு அனுப்புகிறபோது 3—4 ஆண்டுகள் பதவிக் காலமாவது இருப்பவர்களை அங்கே நடுவர்களாக அனுப்புங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வழக்கறிஞர்கள் நலன். இதற்கான சட்டம் 1987-ல் இயற்றப்பட்டது. விதிகள் 6 மாதங்களுக்கு முன்னாலே இயற்றப் பட்டன. இன்னமும் அவை அமல்படுத்தப்படவில்லை. அதில் சில திருத்தங்களை தமிழ்நாடு வழக்கறிஞர்கள் சவுன்சில் கோரியிருக்கிறது. அவற்றைப் பரிசீலித்து அவற்றை அமல்படுத்த முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இளம் வழக்கறிஞர்கள் (Junior Advocates) ஆகப் போகக்கூடியவர்கள் ஆதிக்கமும் செல்வாக்கும் பெற்றிருக்கக்கூடிய மூத்த வக்கீல்களிடம்தான் பணியாற்றுகிறார்கள். அவர்களைப் பல்லாண்டுக்காலம் கொத்தடிமைகளாக வைத்திருக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இளம் வழக்கறிஞர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் ஸ்டைப்பெண்டு என்கிற உதவ்த் தொகையை அளிக்கும் சட்டத்தை நிர்ணயித்து அமல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை ஒரு சமூகப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடாக உருவாக்கி செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல், வக்கீல் குமாஸ்தாக்கள் பரிதாபத்துக்கு உரியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் பணிமுறைகள் வரைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பளித்து இதை ஒரு சமூகப் பாதுகாப்பான நடவடிக்கையாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

13-05 மணி

நீதிநிர்வாக அமைப்பு நிர்வாகத்தில் அமைச்சுப் பணியாளர்கள் வேலைப்பளு அதிகமாக இருக்கிறது. ஊழியர் எண்ணிக்கை கூடுதலாக் கப்பட வேண்டுமென்று தலைமை நீதிபதியே சொல்லியிருக்கிறார்கள். போதுமான பணியாளர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்துகிறேன். அதேபோல் தீர்ப்புகளின் நகல் கிடைப்பதற்கு கால தாமதமாகிறது. எல்லா நீதிமன்றங்களிலும் நகல் எடுப்பதற்கு ஜெராக்ஸ் இயந்திரங்கள் பொருத்தப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்து இருக்கிறது. அதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும்.

அதேபோல் அரசு குற்றவியல் உதவி வழக்கு நடத்துநர்கள் ஒரு தனி இயக்கத்தின் கீழ் (Directorate of Prosecution) என்ற முறையிலே கொண்டுவரப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் சுதந்திரமாகச் செயல்பட முடியும். சென்னையிலே காவல்துறை ஆணையர் அவர்களுடைய கட்டுப்பாட்டிலே, மாவட்டங்களிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுடைய கட்டுப்

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

பாட்டின் கீழ் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்பது மாற்றப்பட வேண்டும். தனி இயக்ககம் அமைக்கும் ஒரு முடிவு 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எடுக்கப்பட்டதாக நான் அறிகிறேன். அந்த முடிவு அமல்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அதேபோல் இன்றைக்குக் குடும்ப நீதிமன்றங்களில் கிட்டத்தட்ட 4 ஆயிரம் வழக்குகளுக்கு மேல் நிறுவையில் பைசலாகாமல் இருக்கின்றன என்று தலைமை நீதிபதி அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு நீதிபதி மட்டுமே சென்னையில் இருக்கிறார்கள். ஒரு நீதிபதி காணாது. கூடுதலாக ஒரு நீதிபதி நியமிக்கப்பட வேண்டும். அதேபோல் மற்ற மாவட்டங்களிலேயும் இதுபோன்ற குடும்ப நீதிமன்றங்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். இதனுடைய தொடக்கமாக கோவை, திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, வேலூர் போன்ற இடங்களிலே உடனடியாக ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி, இப்போது நான் சிறைக்கு வருகிறேன். ஒன்றிரண்டு கருத்துக்கள் மட்டும்தான்.

சிறை நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கூட ஏழாவது நிதிக்குழு “Jails have been neglected for too long and there has been practically no improvement in the environment or in the method of handling inmates” என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, அதற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்று வரையறுத்து, Priority should be given firstly to ensure that adequate direct expenditure was incurred on the prisoners and secondly to improvements in amenities in the existing jails in respect of water supply, sanitary facilities என்று சொல்லி, மூன்றாவது “Additional Jail Capacity” என்பதாகவும் அங்கே வரையறுத்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே சிறை நிர்வாகம் மற்ற பல மாநிலங்களை விடப் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளது என்று இதே நிதிக்குழு எடுத்துக் கூறி அதற்காக தனி நிதி ஒதுக்கீடுகளைச் செய்து இருக்கிறது. மருந்துகள், படுக்கைகளிலே குறைபாடுகள், உணவு வகையிலே உள்ள தொகையைச் செலவு செய்வதிலே குறைபாடுகள் எல்லாம் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. சிறை நிர்வாகத்தை மேம்படுத்துவதற்காக, சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதற்காக நீதிபதி திரு. ஏ. என். முல்லா அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. சிறை நிர்வாகம் தொடர்பாக, குறிப்பாக ஒழுங்கு, பாதுகாப்பு பற்றி ஆராய்ந்து, அதை மேம்படுத்துவதற்கு திரு. ஆர். கே. கபூர் அவர்களுடைய தலைமையிலே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தக் குழுக்களுடைய பரிந்துரைகள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன, சில பரிந்துரைகள் இன்னும் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன, என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. பரிந்துரைகள் எவை, எவை, தீர்க்கப்பட்டவை எவை, எவை, தீர்க்கப்பட வேண்டியவை எவை, எவை என்பதைப்பற்றி ஒரு வெள்ளை அறிக்கையை இந்த அவையிலே வைக்க வேண்டும்.

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

சிறைப் பணியாளர்கள், அவர்களுக்கு இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய ஊதியம் என்பது மிகக் குறைவாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. சிறைப் பார்வையாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் பலரையும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். சமூகப் பணியாளர்கள், மருத்துவர்கள் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். எம்.எல்.ஏ.க்களையும் சிறைப்பார்வையாளர்களாக நியமிக்க வேண்டும். அங்கேயிருக்கக்கூடிய புகார்களை விசாரிப்பதற்கு, அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். கடந்த ஆட்சியில் இதை ஏற்க மறுத்தார்கள். இப்போது அதை ஏற்று, சிறைகளுடைய அதிகார வரம்புக்கு உட்பட்டு இருக்கக்கூடிய எம்.எல்.ஏ.-க்களை பார்வையாளர்களாக நியமிப்பதிலே நீங்கள் தயக்கம் காட்டக்கூடாது.

இறுதியாக ஒரு விஷயம். கைதிகளை வகைப்படுத்துவது, ஏ பிரிவு, பி பிரிவு என்று. ஜனநாயக இயக்கங்களின் சார்பிலே, அது தொழிற்சங்கப் போராட்டமாக இருந்தாலும், அல்லது அரசியல் போராட்டமாக இருந்தாலும், அதிலே கலந்து கொள்பவர்களை எல்லாம், ஏ பிரிவுக்காரர்களை நடத்துவதைப் போல நடத்த வேண்டும் என்ற கட்டாய விதியைச் செய்யுங்கள். ஏ-க்கும், பி-க்கும் இடையிலே பாகுபாடு. எதிலே எல்லாம் பாகுபாடு என்று சொன்னால், சொந்த உடை, சொந்த படுக்கை, ஏ பிரிவுக்காரன் வைத்துக்கொள்ளலாம். பி பிரிவுக்காரன் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஏன் இந்த பாரபட்சம்? அதே போன்று சோப்பு, எண்ணெய், பற்பொடி, நண்பர்கள் கொண்டு வந்து கொடுத்தால், ஏ பிரிவு கைதிகள் பெற்றுக்கொள்ளலாம், அப்பாவி, பி பிரிவுக் கைதிகள் அதைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்றெல்லாம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. கடிதம் எழுதுவதிலே கூட, ஏ பிரிவிற்கு வாரம் ஒரு முறை எழுதலாம். ஆனால், பி பிரிவுக்கு மாதம் இரண்டு முறைதான் என்று இருக்கக் கூடிய நிலைமைகள் எல்லாம் நீடித்துக்கொண்டு இருக்கின்றன. அதிலே ஆயுட் கைதிகளைப் பொறுத்த வரையில் அந்தப் பிரிவு 433-ஏ ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். 10½ ஆண்டுக்காலம் நம்முடைய நீதிமன்றம் தீர்ப்பு அளித்ததின பேரில் அவர்களை எல்லாம் வீடுவிட்பதற்கான சூழ்நிலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறைக்கூடத் தொழிற்சாலைகளிலே 50 பைசாவிலிருந்து 2 ரூபாய் வரை தரப்படுகிறது. அங்கே உற்பத்தியாகிற பொருட்களை சந்தை விலைக்குத்தான் விற்கப்படுகிறது. அதற்குக் குறைத்து விற்பதில்லை. அங்கே உழைக்கின்றவர்களுக்கு மட்டும், occupational wages, அந்த தொழில் சார்ந்த ஊதியம் வழங்காதது என்பது சரியல்ல. சிறைக் கைதிகளுக்கு உணவு வழங்குவதிலே பெரும் முறைகேடுகள் நடப்பது எல்லாம் நாம் நன்றாக அறிந்து இருக்கக்கூடியது. சிறையிலே இருக்கக்கூடிய வார்ட்டர்களுக்கு எல்லாம் செல்லப் பெயர்கள் உண்டு. சில பேர்

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு. உ. ரா. வரதராசன்]

களுக்கு பருப்பு, சில பேர்களுக்கு அரிசி என்றெல்லாம் வழங்குவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அதே சிவ்றயிலே 2 கட்டு பீடிகளைக் கொடுத்துவிட்டால் இட்டிலி, தோசை எல்லாம் சிறைக்கூட கிச்சனிலேயிருந்து வரும். ஆகவே, இந்த முறை கேடுகளை எல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு கண்காணிப்புக் குழுக்களை அமைக்க வேண்டும். சிறைக் கைதிகளிலேயிருந்து அந்த கண்காணிப்புக் குழுக்களை உருவாக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்து, வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்

13-10 மணி

*திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம், சிறை மானியத் திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சரவர்கள் நமது மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவருடைய குடும்ப திருமண விழாவிலே கலந்துகொள்கிறபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அதாவது, நீதியை நீதிமன்றங்களின் பொறுப்புகளிலும், அரசின் செயற் பிரிவு மற்றும் நிர்வாகப் பிரிவினரும் தனித்து தனித்து இயங்கும். ஆனால், அந்தத் திருமண விழாவிலே மூன்றும் ஒன்றாக இணைந்தது பெரும் மகிழ்ச்சிக்குரிய செயல் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அப்போது அவர்கள் சொல்லும்போது ஒரு ஐயப்பாடுதான் எழுந்தது. அரசினுடைய செயற் பிரிவு, “எக்சிகியூடிவ் பவர்” ஆனது அந்த நீதிமன்றங்களிலே தலையிடக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகிவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இதை நினைவுபடுத்துகின்றேன். என்றைக்குமே நீதிமன்றங்கள், நீதி பரிபாலனங்கள், நீதிப் பிரிவானது ஒரு சுதந்திரமாக, தன்னிச்சையாக செயல்பட்டால்தான் ஒரு நாட்டிற்கு, நீதி வழங்குவதற்கு சரியாக இருக்கும். அதிலே அரசியலுடைய தலையீடுகள் எந்த விதத்திலும் இருக்கக்கூடாது என்பதற்குத்தான் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இப்போது பப்ளிக் பிராசிக்கியூட்டர் நியமனம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பப்ளிக் பிராசிக்கியூட்டர்ஸ் நியமனம் செய்யும் போது நல்ல தகுதியினுடைய அடிப்படையிலே அவர்களை நியமனம் செய்தால்தான் அவர்கள் நல்ல வழக்குரைஞர்களாக அரசாங்கத்தினுடைய வழக்குகளை சிறந்த முறையில் அவர்கள் செயல்படுத்தி நல்ல முறையில் அவர்கள் வாதாட முடியும். அது மட்டுமல்ல, ஏழை எளியவர்கள் சில நேரங்களில் அங்கே பப்ளிக் பிராசிக்கியூட்டரை நம்பி இருந்து, வாதாட வரும்போது அந்த பப்ளிக் பிராசிக்கியூட்டர் நல்ல திறமையும், நல்ல சட்ட நிபுணருமாக இல்லாமல் இருந்தால் அவர்கள் குடும்பங்கள் நிச்சயமாக பாதிக்கப்படும். அப்போது பாதிக்கப்படுபவர்கள் அரசாங்கம் மட்டுமல்ல, ஏழை மக்களேதான் என்பதை நினைத்து அப்படி

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

[1990 ஏப்ரல் 9]

அவர்கள் நியமிக்கப்படும்போது, சிறந்த அறிவுள்ளவர்களை நியமனம் செய்யவேண்டுமென்று இங்கே எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுபோன்ற குறைபாடுகள் இருப்பதாகச் சட்டப் பிரிவிலே சொல்லப்படுகிறது. அந்த குறைபாடுகள் நிச்சயமாகக் களையப்பட வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே எடுத்து வைக்கின்றேன்.

அதுபோன்று வழக்கு நிலுவைகள். ஏராளமான நிலுவைகள், ஏராளமான வழக்குகள் இப்போது இருப்பதாக இந்தக் கொள்கைக்குறிப்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வழக்குகள் இவ்வாறு இருந்து கொண்டே இருந்தால், அதாவது சிவில் வழக்கிலே 6,235 வழக்குகள் இங்கே இருப்பதாக இந்தக் கொள்கைக்குறிப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதுபோல, இலட்சக்கணக்கான வழக்குகள் இப்போது பெண்டிங்கில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த வழக்குகள் எல்லாம் இவ்வாறு பெண்டிங்கில் இருந்து, அது மேலும் மேலும் கூடிக் கொண்டே இருந்தால் எப்படி மக்களுக்கு நல்ல தீர்ப்பு வழங்கப்படும், காலத்திற்குள் எப்படி வழங்கப்பட முடியும் என்பதை நீங்கள் மனதிலே கொள்ள வேண்டும். இன்னும் கூடுதலாக இங்கே 9 பேர்களை நியமிக்க இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் அதிகப்படியான ஜட்ஜுகள் நமக்குத் தேவை என்பதை நினைவில் கொண்டு, நீதிமன்றங்களில் நீதிபதிகளை கூடுதலாக இந்த அரசாங்கம் நியமிக்க வேண்டுமென்பதை இங்கே வைக்கின்றேன்.

மேலும், தொழிலாளர்களுக்கான நீதிமன்றங்கள். தொழிலாளர்களுக்கான நீதிமன்றங்கள் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றன. எங்களுடைய திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அப்படி ஒரு தொழிலாளர் நீதிமன்றம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அப்படித் தொழிலாளர் நீதிமன்றம் இல்லாமல் இருப்பதனால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.ஜே. சாதிக்பாட்சா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, திருநெல்வேலிக்கு இப்போது ஒரு “லேபர் கோர்ட்டு” அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ்.எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு அமைச்சருக்கு நன்றி. இந்தத் தொழில் நீதிமன்றங்களில் சில நேரங்களில், கேஸ்கள் பெண்டிங்கில் கிடப்பதனால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை சம்பந்தப்பட்ட வரை அந்த நிர்வாகமானது அவர்கள் கேஸ் நடத்தும் போது பல காரணங்களினால் அதை ஒத்திவைத்து, அவர்கள் அந்தக் கோர்ட்டிற்கு சரியாக வராமல் அந்த கேஸ்கள் எல்லாம் தள்ளிக்கொண்டே போவதால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆதலால் தொழிலாளர் நீதிமன்றங்களை சிறப்பாகச்

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

செயல்பட வைத்து, துரிதமாக செயல்பட்டு அந்த கேஸ்களை முடித்துக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க பரிசீலனை எடுக்க வேண்டும். அதற்குக் கூடுதலாக எங்கெங்கே எல்லாம் தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமோ, அவற்றை ஏற்படுத்தி, வழக்கறிஞர்களையும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

13-15 மணி

மேலும் சட்டம் ஒரு கழுதை, அது முன்னால் சென்றால் கடிக்கும், பின்னால் சென்றால் உதைக்கும் என்று நமது திருவாளர் சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதற்காக அவர்கள் இதைச் சொல்லுகிறார்கள் என்றால்

திரு. என். கணபதி : Point of clarification. சட்டம் ஒரு கழுதை என்று வக்கீல் தொழிலைச் சரியாக செய்யாத சத்தியமூர்த்தி சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால், வக்கீல் தொழிலை சரியாகச் செய்கிறவர்கள் அதைக் கழுதை என்று சொல்வதில்லை.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : இல்லை. அவர் சொன்னதிலே ஒரு அர்த்தம் இருக்கிறது.

திரு. குமார் அனந்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்க வேண்டும் குறுக்கிடுவதற்காக. சத்தியமூர்த்தி என்று சொல்லப்படுகிற ஒரு பெரிய மனிதரை நாம் அப்படிச் சொல்லியிருக்க வேண்டாம். ஏனென்றால் நீதிமன்றத்திலே வெள்ளைக் காரன் அங்கே அமர்ந்திருந்த போது ஒரு தடவை அவர் சரியாக வாதிடுகிறபோது நம்மவரை, தமிழனை, இந்தியனை கேலி செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக வெள்ளைக்கார நீதிபதி 'நீங்கள் அழகாக வாதிடுகிறீர்கள், ஆனால், நான் இந்தப் பக்கம் வாங்கி அந்தப் பக்கம் அதை விட்டு விடுகிறேன்' என்று சொன்ன உடனேயே 'ஆமாம் நீதிபதி அவர்களே, இந்தக் காதுக்கும் அந்தக் காதுக்கும் இடையிலே உங்களுக்கு எதுவும் தலையில் இல்லை' என்று சொன்ன பெரிய மனிதர் அவர்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : நான் அதை எதற்காக சொல்கிறேன் என்றால் வாதி, பிரதிவாதிக்கு இருண்டு வக்கீல்கள் வாதிடுகிறார்கள், அவர்கள் வாதாடும்போது அவர்களுடைய சட்டத் திறமைகளை அங்கே எடுத்து வைக்கிறார்கள், அப்படி சட்டத் திறமைகளை அங்கே எடுத்து வைக்கும்போது சில நேரங்களில் அந்தச் சட்டத்திலே திறமையானவர் வெற்றி பெறுகிறார். திறமை இல்லாதவர் தோல்வி அடைகிறார். இப்படி தோல்வி அடையும்போது நீதிபரிபாலனம் கூட, நீதி கூட சில சமயங்களில் தோற்பதற்கு அங்கே காரணமாக அமைந்து வருகிறது. அதற்குக்கத்தான் அந்த உதாரணத்தை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது போன்ற சட்ட நிபுணர்கள் மூலமாக பல ஏழைகள்

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

[1990 ஏப்ரல் 9]

பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், பல பேர் நல்ல நேர்மையாளர்களாக இருந்திருப்பார்கள், ஆனால் கூட அவர்கள் ஜெயிலுக்கு வர வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அப்படி ஏதாவது ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது என்றால் அவைகளை நல்ல முறையிலே தீர்ப்பதற்கு அதற்கு ஒரு தனிக் குழு அமைக்க வேண்டும். அந்த நீதிமன்றத்திலே அவர்கள் சட்ட வாதத்தினால் வென்று விட்டார்கள் என்பதற்காக அவர்கள் பின்னால் பாதிக்கப்பட்டக்கூடாது. அவர்களுடைய குடும்பம் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காக நீதி பரிபாலனத்திடையே ஒரு இடத்தை வைப்பதற்கு இந்த அரசு ஏதாவது ஒரு முயற்சியை எடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து உயர்நீதிமன்ற ஆயம், அதாவது கோர்ட்டுகளிலே அதிகமாக கேஸ்கள் பெண்டிங் இருப்பதனால் ஆயம் என்ற ஒன்றை அமைத்து பல மாநிலங்களில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள், அது இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஆயம் நம்முடைய தமிழகத்திலே இல்லை என்றும் கொள்கைக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆயம் என்பதை இங்கே ஏற்படுத்துவதற்கு பல முறை கடிதங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன, தகவல்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, அதற்காக துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து இது போன்ற ஆயங்களை எல்லாம் நம்முடைய தமிழகத்திலே வைத்து நீதிபரிபாலனத்தை செம்மைப்படுத்த வேண்டும் என்பதைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிறை. சிறையைப் பற்றி இந்த அவையிலே பெருவாரியாக பேசினார்கள். நாங்களெல்லாம் சிறைக் கைதிகளாக அங்கே சென்றபோது—இங்கே சொன்னார்கள் சாப்பாட்டிற்காக அங்கே சண்டை போட்டார்கள் என்று—அதைப்போல இன்னொன்று சொன்னார்கள், நீங்கெல்லாம் அச்சப்படுகிறீர்கள் ஜெயிலுக்குப் போக என்று சொன்னார்கள். நிச்சயமாக காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அச்சமோ பயமோ எதற்கும் கிடையாது, சுதந்திரப் போராட்ட காலத்திலே செக்கிழுத்த சிதம்பரனாறு நீங்கள் எல்லாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும், வெள்ளைக் காரன் காலத்தில் நாங்கள் எப்படி எல்லாம் கஷ்டப்பட்டு சுதந்திரத்தை வாங்கித்தந்தோம் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஒரு சுதந்திர நாட்டிலே சிறைச்சாலையானது கொடுமைக்குள்ளாக்கப்படக்கூடாது, சிறைச்சாலையிலே மீண்டும் இது போன்ற கொடுமைகள் வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான். சுதந்திரத்தையே வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் உங்கள் ஆட்சியிலே நீங்கள் எங்களை கைது செய்து நாங்கள் வேலூர் சிறையிலே இருக்கும்போது எங்களுடைய தொண்டர்கள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டார்கள். பாத்திரத்திலே, தட்டிலே எழுதி வெளியிலே எறிகிறார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் தென்னரசு அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கே நடந்த கொடுமை அப்படி, அவர்கள் அங்கே

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அதுவும் அங்கேயிருந்த சிறைக் கைதிகளால். ஜாலியன்வாலாபாக் கொடுமையில் கூட துப்பாக்கி எடுத்து சுட்டுக் கொன்றார்கள். அது கூட பரவாயில்லை என்று தோன்றுகிறது, இப்போது சிறைக்கைதிகளை வைத்து உள்ளேயே அடித்து நொறுக்குவது என்பது என்ன முறை என்பதைத்தான் நான் இங்கே கேட்க விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் பயந்தவர்கள் அல்ல, எதற்கும் சளைக்காதவர்கள் தான் என்பதை சுட்டிக் காட்டுகிறேன். இங்கே பல பேர் வாதாடினார்கள், சாப்பாட்டிற்காக அடித்துக் கொண்டார்கள், இட்டிலி கேட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அப்படி யாரும் கேட்கவில்லை. நான் பாலையங்கோட்டை சிறையிலே இருந்தபோது, பாலையங்கோட்டை சிறைச் சாலையிலே பல்லி கூட canteen-யில் கிடந்தது. அப்போது அவர்கள் சொன்னார்கள், பல்லியைப் போட்டு விட்டார்களே என்று அந்தக் கேள்வியைக் கூட கேட்கக் கூடாதா, இது போன்ற மோசமான நிலைமைகளை எல்லாம் சுட்டிக் காட்டக் கூடாதா என்பதுதான் கேள்வி. அதுமட்டுமல்ல. என்ன சிந்தனையிலே நீங்கள் தொண்டர்களை உள்ளே வைத்து விட்டு, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களையும் விடுதலை செய்திருக்கிறீர்கள்? அது எந்த வகையில் நியாயம்? சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் தான் முதல் அக்யூஸ்ட். முதலாவது அக்யூஸ்ட்டாக அவர்களை கைது செய்திருக்கிறீர்கள். அவர்களை விடுதலை செய்து விட்டு, தொண்டர்களை உள்ளே வைப்பது என்ன நியாயம் என்பதுதான் என்னுடைய வாதம். அவர் சொன்னார். செக்கிழுத்த சிதம்பரனாரை இப்போது....

13-20 மணி

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : சிறையிலே இருக்கிற கைதிகளை, கொடுமைப்படுத்துவதில் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு தான் டாக்டர் பட்டமே தரலாம். காரணம், விலைவாசிப் போராட்டத்திலே, இதே சென்னைச் சிறையிலே அடித்தே கொண்டு விட்டார்கள் எங்கள் மாவீரன் கோ.சு. மணியை. மதுரையிலே பொற்செழியன் செத்துப் போனார். இந்த மாநிலத்திலே மட்டுமல்ல. பகல்பூரிலே, குற்றவாளிகளை கண்ணைத் தோண்டி எடுத்தார்கள் சிறைச்சாலையிலே காங்கிரஸ் காரர்கள். எனவே, சிறைச் சாலையிலே கொடுமைப்படுத்துவதில் மகா வல்லுநர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அன்பரசு அவர்கள் சரியாக அடிக்கப்பட்டு (சிரிப்பு). அதுவும் ஜெயிலில் வார்டர்களால் அங்குள்ள வேலை செய்கின்ற.....

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : அவர் அடிக்கப்பட்டார் என்பதைவிட, அவர் அழகாக சட்டையைக் கிழித்திருக்கிறார், அவரே என்று சொல்வதுதான் என் வாதம்.

[1990 ஏப்ரல் 9]

திரு. குமரி அனந்தன் : மன்னிக்க வேண்டும். பாராளுமன்றத்திலே அவர் தாக்கப்பட்டார் என்பதை அவர் அங்கே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அன்று நான் அதைச் சொல்கிற போதே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், அது உரிமைக் குழுவிற்குப் போயிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் திரு. அன்பரசு அவர்களுடைய நோக்கத்திற்கும், அவர்களுடைய செயலுக்கும் உள்நோக்கம் கற்பிப்பது என்பது தவறானது.

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : பாராளுமன்றத்திலே, சட்டையைக் காட்டியது இதுதான் முதல் முறையல்ல. பலமுறை பலர் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னாள் மக்களவைத் துணை சபாநாயகர் அவர்கள், அவருடைய மண்டையிலே அடிபட்டு, அதற்காக ஏழு தையல்கள் போடப்பட வேண்டிய நிலைமையும் இந்த முறை தான் சிறையிலே ஏற்பட்டது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி கோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும், ஒவ்வொரு விதமான போராட்டத்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்களும் அறிவித்து, நாங்கள் எல்லாம் பலமுறை சிறை சென்றிருக்கிறோம். ஆனால், ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மாறுவேடம் போட்டுக் கொண்டு, ஒரு குட்டி நடிக்கையுடன் போனதைப் போல, எந்த ஒரு அரசியல்வாதியும் போகவில்லை.

திரு. குமரி அனந்தன் : மன்னிக்க வேண்டும். குட்டி நடிக்கையா (சிரிப்பு) என்ன என்பதையெல்லாம் நீங்கள் எந்த ஆதாரத்தை வைத்துச் சொல்கிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை. நல்ல நோக்கத்தோடு சென்று அந்தப் பணியிலே ஈடுபட்டார் என்றால், கூட சென்றவர்கள்—உடன் சென்றவர்கள்—அவர்களைப் பற்றியெல்லாம் நீங்கள் சொல்வது நியாயம்தானா என்பதை நான் உங்களிடம் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். கட்சிப் பணியிலே ஈடுபடுகின்றவர்கள், எந்தத் தொழிலில் இருந்தாலும், அந்தப் பணியிலே அவர்கள் ஈடுபடுகின்றபோது, இதய சுத்தியோடு வருகிற காரணத்தினாலே, அதற்கு நோக்கமோ, களங்கமோ கற்பிக்கக் கூடாது என்று நான் உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி கோ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, களங்கம் கற்பிக்கவில்லை. ஆனால், ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், அவர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில், பொதுமக்களுக்கு தெரியக்கூடிய வகையிலே நேரடியாக போரட்டத்திலே கலந்து கொள்ளலாம். அப்படி கலந்து கொண்டிருந்தால், உரிய மரியாதை கிடைக்கும். ஆனால் மாறுவேடம் போட்டுக் கொண்டு, வாடகையாக ஒரு நபிகையை அமர்த்திக்கொண்டு போய், காவலர்கள் கைது செய்தபோது, அந்த வாடகைக்கு, நடிப்புக்கு வந்த நபிகை “என்னை விட்டு விடுங்கள்” என்று சொன்ன நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் பத்திரிகையில் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அதைத்தான் தவறு என்று சொல்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : சில நேரங்களில் முன்னெச்சரிக்கையாக கைது செய்யப்பட வேண்டாம் என்பதற்காக அரசியல் வாதியாக இருக்கின்றவர், அந்தப் பணியிலே ஈடுபடுகிறார். உதாரணத்திற்கு சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், நான் போராட்டத்திலே ஒரு இடத்திலே தலைமை தாங்குகிறேன் என்று சொன்னால், என்னுடைய தம்பி வணிகம் செய்து கொண்டிருக்கிற வசந்த குமார் முன்னெச்சரிக்கையாக கைது செய்யப்படுகிறார், சம்பந்தமே இல்லாமல். அப்படியெல்லாம் நடக்கிற காரணத்தினாலேதான், அவர்களும் அந்தப் போராட்டத்திற்குப் போவதற்கு முன்னால், மாறு வேடத்திலே சென்று தன்னுடைய காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு சென்றிருக்கலாம்.

திரு. மு. இராமநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. அன்பரசு அவர்கள் சட்டையை பாராளுமன்றத்திலே காட்டினார் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், எங்களுடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த கொள்கை வீரன் சிட்டிப்பாடி சிறையிலே தாக்கப்பட்டு, செத்தே போய்விட்டார் என்பதை—அவ்வளவு பெரிய கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பதை—காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நெஞ்சைத் தொட்டு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். சிங்காரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அன்பரசு அவர்கள் மாறுவேடத்தில் சென்றார், குட்டி நபிகையை வாடகைக்கு அமர்த்திச் சென்றார் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். குட்டி நபிகையை வாடகைக்கு அமர்த்துகின்ற பழக்கம் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு இல்லை. அதே நேரத்தில்

[திரு. ஆர். சிங்காரம்] [1990 ஏப்ரல் 9]

அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு தாராளமாக சொல்கிறார்களே, என்ன ஆதாரத்தோடு சொல்கிறார்? அவர்களுடைய பழக்கமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

13-25 மணி

மாண்புமிகு திரு. வீரபாண்டி சோ. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்ன உண்மையை மறைப்பதற்காக என் மீது ஒரு களங்கத்தை சுமத்த அவர் முயற்சிக்கிறார்கள். ஒரு வேளை அவருக்குக் கண் ஏதாவது குருடாகிவிட்டதா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். படிப்பறிவு இல்லாதவரா? எல்லாப் பத்திரிக்கைகளிலும் செய்தி வந்திருக்கிறது. கைது செய்யப் பட்டபோது அந்த நடிகை, 'என்னை விட்டுவிடுங்கள், வாடகைக் காக அவர் நடிக்கச் சொன்னார், அதற்காக நடத்தேன், ஆகவே என்னைக் கைது செய்யாதீர்கள், விட்டு விடுங்கள்' என்று தப்பித்துக் கொண்டு ஓடினாள் என்று பத்திரிகைகளிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. அவர் அதை மறுக்கிறாரா? ஆகவே, பிரச்சினை ஒன்றிருக்கிறபோது, வேறு வகையிலே திசை திருப்புவது அவருடைய வாடிக்கை. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. சிங்காரம் உட்காருங்கள். (குறுக்கீடு) வேண்டாம், முடித்து விடலாம். திரு. மோகன்.

திரு. இரா. மோகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குட்டி நடிகை என்று சொன்னதே சரியான சொல் அல்ல. அவர் ஒரு தேசிய நடிகை. அதனால்தான் தேசியப் போராட்டத்திலே கலந்து கொண்டார். இரண்டாவது, அன்பரசு தாக்கப்பட்டார் என்று சொன்னார்கள். எங்களுக்குக் கிடைத்த செய்தி, காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய கோஷ்டித் தகராறிலே அவர் தாக்கப்பட்டார் என்ற செய்திதான் வந்ததே தவிர, சிறையிலே இருக்கின்ற கைதிகள் அடித்தார்கள் என்ற தகவல் யாருக்கும் வரவில்லை.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு புதிய தகவலை இங்கே கொடுக்கின்றார்கள். எல்லாமே புதுமையாகத் தான் இருக்கின்றது. (குறுக்கீடு) அப்படி எதுவும் இல்லை என்று நான் மறுக்கின்றேன். மேலும், எங்களுடைய தலைவர் வாழப்பாடி இராமமூர்த்தி அவர்கள் தொண்டர்களைப்

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு]

பார்வையிடுவதற்காக ஜெயிலுக்கு வரும்போது, அங்குள்ள அதிகாரிகள் அவரை மிகவும் கடுமையாக நடத்தினார்கள். அதாவது 'விசிட்டர்ஸ் ரூமிலே' வைத்துக்கொண்டு, ஐந்தைந்து பேராக நாங்கள் பார்ப்பதற்கு அனுமதிப்போம் என்று கூறி, கொஞ்சம் பேர்களை அனுமதித்தார்கள். அவர் வெளியே வந்து— அந்த கேட்டைப் பூட்டியிருந்தார்கள். அந்த கேட் வழியாக— தொண்டர்கள் எல்லாம் அங்கே நின்று, தலைவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக, அவர் முகத்தையாவது பார்க்கின் றோம் என்று அவர்கள் நின்று கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், அங்கே ஒரு சேர் கிடந்தது. அதிலே கூட அவர்கள் உட்கார விடவில்லை. பாளையங்கோட்டை சிறையிலே நடந்தது இது. அவர்களை உட்காரக் கூட விடவில்லை. அந்தச் சேரை சடாரென்று சூப்பிரண்டு எடுக்கின்றார். அந்த நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. ஒரு தலைவர், ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அவர். காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய, மாபெரும் கட்சியினுடைய தலைவர், அவரைப் பார்ப்பதற்குக் கூட, தொண்டர்களுடைய முகத்தைப் பார்ப்பதற்குக் கூட அனுமதிக்காமல் சிறையை விட்டு வெளியே தள்ளிக் கதவை அடைத் தார்கள்....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : காங்கிரஸ் கட்சி யினுடைய தலைவர் நேர் காணலுக்கு வந்தபோது அவருக்கு ஒரு நாற்காலி கூட இல்லாமல் அதை ஓர் அதிகாரி இழுத்து விட்டார் என்றால் அது பெரிய தவறு தான். குறிப்பிட்டு அந்த அதிகாரியின் மீது புகார் சொன்னால் அதிகாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆனால் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினருடைய கவனத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கின்றேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், நானும், நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களும், ஈ.வே.கி. சம்பத் அவர்களும் ஒரு முறை கைது செய்யப்பட்டு அடையாறு சிறைச் சாலையிலே அடைக்கப்பட்டபொழுது, எங்களை உள்ளே அழைத்துச் செல்வதற்கு முன்பு எங்களுடைய தோள்களிலே இருந்த துண்டுகளையெல்லாம், அண்ணா அவர்களுடைய தோளிலே இருந்த துண்டு முதற்கொண்டு அத்தனை துண்டுகளையும் போல்ஸ் அதிகாரிகள் எடுத்து விட்டார்கள், துண்டு போட்டுக் கொண்டு உள்ளே போகக் கூடாது என்று. இவைகள் எல்லாம் செய்திகள் அல்ல. வரலாறுகள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, அங்கே தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் போன நேரத் திலே அன்று அவருக்கு நாற்காலி கொடுக்கப்படவில்லையா,

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

அப்படியென்றால் நான் புகார் கொடுத்தால் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்கிறார்கள். அதைப்போலவே பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அன்பரசு அவர்கள் தாக்கப்பட்டது கோஷ்டிச் சண்டையிலே என்று இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்காகத் தான் மொத்தமாகவே கேட்கிறோம். ஒரு நீதி விசாரணை வைத்து விடுங்கள். ஏனென்றால் காவல் கைதிகள் ஆயுள் காலக் கைதிகள் தான் அடித்தார்கள் என்று நான் சொல்கிறேன். எனவே, தயவு செய்து ஒரு நீதி விசாரணை வைத்து விடுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் இந்தப் பிரச்சினையிலேயே நுழைய வேண்டாம் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இதிலே ஏதோ நடிகைகள் எல்லாம் வந்த காரணத்தால், நாம் ஏன் வீணாக நுழைய வேண்டும் என்று இருந்து விட்டேன். ஆனால் நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி துணைத் தலைவர் இதை ஒரு நீதி விசாரணைக்கு விட வேண்டுமென்று சொன்ன காரணத்தால் சொல்ல விரும்புகிறேன். அன்பரசு அவர்கள் விடுதலையான அன்று விடுத்த அறிக்கையிலேயே திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறார், சிறைச்சாலையிலே இரண்டு கோஷ்டிகளில் மூப்பனார் கோஷ்டி ஆட்கள் என்னைத் தாக்கினார்கள், என்னைத் துரத்தினார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அன்று அது மாலைப் பத்திரிகைகளில் எல்லாம் வெளிவந்திருக்கிறது. இது வரையிலே அன்பரசு அதை மறுக்கவில்லை. மறுக்காத காரணத்தால்தான் அதைப்பற்றி பேசப்பட்டது.

திரு. குமரி அனந்தன் : அந்த அறிக்கையிலேயே 'என்னைக் காவல் கைதிகளை வைத்து, உருட்டைக் கம்புகளை வைத்து ஓட, ஓட அடித்தார்கள்' என்றும் வருகிறது.

திரு. கே. ஆர். சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சிறைக்குச் சென்ற நேரத்திலே கொடுமையாக நடத்தியதை எல்லாம் சொன்னார்கள். இதே காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே சிறைக்குள்ளேயே, சேலம் சிறைக்குள்ளேயே நான்கு மூலைக்குள் வைத்து 21 பேரைச் சுட்டுக் கொன்றார்களே, அது என்ன நீதியாகும் என்பதை உங்கள் மூலமாக அறிய விரும்புகிறேன்.

13-30 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 16-3-1990 மாலை முரசு சென்னைப் பதிப்பில் 'என்னை வெளியே தூக்கி வீச முயற்சித்தார்கள், மூப்பனார் கோஷ்டி மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்,

1990 ஏப்ரல் 9] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அன்பரசு வற்புறுத்தல் என்ற தலைப்பில் வந்த செய்தியில் ஜெயிலில் நடைபெற்ற மற்றொரு விஷயத்தையும் கண்டிப்பாக நான் சொல்ல வேண்டும். 'மூப்பனாருடைய ஆதரவாளரான ரங்கநாதன் வெற்றிவேல் ஆகியோர் ஜெயிலிலிருந்து என்னை வெளியேற்றும்படி ஜெயில் அதிகாரிகளை வற்புறுத்தினார்கள். அப்படி வெளியேற்றாவிட்டால் அவர்களே என்னைத் தூக்கி வெளியில் போடப்போவதாக கூறியிருக்கிறார்கள். தொண்டர்களை வாழ்ப்பாடி ராமமூர்த்திக்கு எதிராகத் தூண்டிவிட்டு இருக்கிறார்கள். இவர்கள் இருவர் மீதும் வாழ்ப்பாடி ராமமூர்த்தி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்' என்றும் அன்பரசு அறிக்கை விடுத்து இருக்கிறார்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, மற்றொரு விஷயத்தையும் சொல்ல வேண்டும் என்று இருக்கிற காரணத்தால் பிறிதொரு விஷயத்தையும் அவர் சொல்லியிருக்கிறார் அல்லவா? அதற்காகத்தான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் வேஷம் போடுவதில் கெட்டிக்காரர் என்று நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் இங்கு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார். அதனால் மற்றவையும் வேஷமாக இருக்குமோ என்று சந்தேகப்படுகிறேன். எனவேதான் பாராளுமன்றத்தில் அது உரிமைக் குழுவுக்குப் போயிருக்கிற காரணத்தால் அதைப்பற்றி மேலும் விரிவாகப் பேச நான் விரும்பவில்லை.

திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது மற்றவைகளும் வேஷமாக இருக்குமோ என்று சொன்னார்கள். சுமார் 25 ஆயிரம் தொண்டர்கள் கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கூட நீங்கள் வேஷம் என்று நினைக்கிறீர்கள்?

அடுத்து, ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகள் பற்றி. ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளைப் பற்றி ஒரு அறிஞர் சொல்லும்போது அதாவது எந்த ஆயுள்தண்டனைக் கைதியும் 6 ஆண்டுக்குள் அவன் திருந்தவில்லை என்றால் நிச்சயமாக அவன் திருந்தப்போவது இல்லை. ஆகவே அதில் திருந்தி வாழ்கின்ற ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளைப் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒரு இடத்திலே பேசும்போது எட்டரை ஆண்டுகளில் திருந்தி வாழ்கின்றவர்களை பொது மன்னிப்பு அளித்து அந்த ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளை விடுதலை செய்யலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி அதாவது திருந்தி வாழ்கின்றவர்களுக்கு கடுமையான கொலைக் குற்றம் புரியாமல் சில நேரங்

[திரு. எஸ். எஸ். ராமசுப்பு] [1990 ஏப்ரல் 9]

களில் சந்தர்ப்ப வசத்தில் ஆயுள் தண்டனைக் கைதிகளாக இருக்கின்றவர்களுக்கு ஒரு பொது மன்னிப்பு வழங்க 8 ஆண்டு என்று நீங்கள் நிர்ணயம் செய்து விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பெண்களுக்கான சிறைச்சாலைகள். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கொக்கரக்குளத்திலே ஒரு ஜெயில் இருக்கிறது. அதாவது ஒரு டன்ஜன் மாதிரி தான் பெண்களுக்கு அங்கே எந்த விதமான வசதியும் இல்லாமல், தண்ணீர் வசதி இல்லை, கழிப்பிட வசதி இல்லை, பெண்கள் மிகவும் கடுமையான ஒரு தண்டனைக்கு உள்ளாகிறார்கள். அவர்களுக்கு வசதி செய்கின்ற வகையில் பெண்களுக்கு நல்ல சிறைச்சாலை வசதிகளை இன்னும் அதிகமாக கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பி.ஏ., பி.எல். படித்தவர்களுக்கு அதாவது சட்டத் துறையிலே படித்தவர்களுக்கு சட்டத் துறையில் பணிபுரிகின்றவர்களுக்கு வக்கீல்கள் எல்லாம் பல விஷயங்களில் மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் வாழ்கிறார்கள் என்று பத்திரிகையில் கூட வருகின்றன. இவர்கள் எல்லாம் மிகவும் இக்கட்டான சூழ்நிலையில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பங்கள் மிகவும் இக்கட்டான சூழ்நிலையில் வாழ்கின்றன.

தமிழ்நாடு வெல்பேர் பண்டு ஆக்ட் 1981ல் ஒரு சட்டம் கூட வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே குறைந்த பட்சம் 30 ஆயிரம் ரூபாய் அவர்களுக்கு, குடும்பங்களுக்கு வழங்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. சட்டம் படித்தவர்கள் மிகவும் சிரமத்திற்கு உள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்கு, அந்தக் குடும்பங்கள் வாழ்வதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. கோ. பூவராகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகத்தின் சார்பாக நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 27 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நிதி வேண்டும் என்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். கேட்ட தொகையை முழுமையாக நாம் ஒதுக்கி கொடுக்க தயாராக இருக்கிறோம். குறிப்பாக நீதி நிர்வாகத் துறையின் சார்பாக நமக்கு, அரசுக்கு வரவேண்டிய வருமானத்தை நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று தடை கோரி இருக்கின்ற வழக்குகளை நம்முடைய சட்ட ஆலோசகர்கள் எத்தனை பேர் முயன்று அதிலே வென்று அங்கே இருக்கின்ற நிதியை நம்முடைய அரசுக்கு தருவதற்கு முயற்சி எடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கின்றபோது பரவலாக அதிலே அவர்கள் கவனம் காட்டவில்லை.

13-35 மணி

இந்த சட்ட ஆலோசகர்களுக்காக இரண்டு கோடி ரூபாய் ஆண்டு தோறும் நாம் செலவழித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம்

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

ஒவ்வொரு துறையிலும், இன்றைய தினம் பார்த்தால். நீதிமன்றங்களிலே தடை பிறப்பிக்கப்பட்டு அந்த வழக்குகள் அங்கே தேங்கியிருப்பதை நாம் காணுகின்றபோது அதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்ட வல்லுநர்கள் என்ன செய்கின்றார்கள்? இந்தச் சட்ட இலாக்கா எத்தனை முறை முயன்று இந்த வழக்குகளிலே நம்முடைய அரசுக்கு வெற்றி தேடி கொடுப்பதற்கு முயன்று இருக்கிறது என்பதை நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரையில் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, சென்னை மாநகரத்திலே அவுசிங் போர்ட்டிலே, அசோக் நகரில் கட்டப்பட்ட புதிய வீடுகள், ஒரு அடுக்கு, இரண்டு அடுக்கு என்று கட்டப்பட்டு வேலைகள் முடியாமல் பாதியிலே நிற்கிறது. பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய் பெருமானமுள்ள அந்தச் சொத்து இன்றைய தினம் அதிலே ஈடுபட்டிருக்கிற காண்டிராக்டர்களால் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று தடை விதிக்கப்பட்டதாலே பல ஆண்டுகளாக அந்த வழக்கு நீதிமன்றத்தால் தடை விதிக்கப்பட்டு இருப்பதாலே மேற்கோண்டு நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் இருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன், இதுபோன்று பல இருக்கின்றன.

அதேபோன்றுதான் இன்றையதினம், கமர்கியல் டாக்ஸ் ஆபீசிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட வழக்குகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. நம்முடைய அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு துறையிலும் விற்பனை செய்கின்றவர்களுக்கு வரி விதிப்பு செய்கின்றார்கள். அந்த வரி விதிப்பை எதிர்த்து அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போகிறார்கள், நீதி மன்றத்திற்குப் போகிற போது, அதிலே நம்முடைய சட்டத் துறை வல்லுநர்கள் நீதி மன்றத்திலே நம்முடைய வழக்குகளை எடுத்து வைத்து அதன் மூலம் வழக்காடி வெற்றி பெற்றுத் தந்தால் இன்றைய தினம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு வருவாய்க் கணக்கிலே வரும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று மோட்டார் வெகிகிள்ஸ்-லே ஏதாவது சட்டத்தின் மூலம் வரி போடுகிறபோது நீதி மன்றத்திற்குப் போகிறார்கள். தடை வாங்கி விடுகிறார்கள். அந்தத் தடையை நம்முடைய வழக்கறிஞர்கள் அப்படி பல ஆண்டுகள் போட்டு வைத்து அதனாலே நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு வரக்கூடிய வருமானம் போய் விடுகிற நிலை இருக்கிறது. அதே போன்றுதான் பொதுவாக நம்முடைய அரசாங்கம் எடுக்கிற நல்ல காரியங்களுக்கு இன்றைய தினம் தடை வாங்குவதாலே, பொதுவாக நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம்-சென்னை நகரத்திலே 100 அடிசாலை போடுவதற்கு ஏற்பாடு மிக வேகமாக உருவாகி நடந்து கொண்டிருப்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அங்குமிங்குமாக சில பேர்கள் குறுக்கிட்டு தடையைப் பெற்றுவிட்டதாலே அந்தச் சாலையை இன்றைய தினம் பயன்படுத்தமுடியாமல், உரிய

[திரு. கோ. பூவராகன்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

பணத்தை அதற்குச் செலவிட முடியாமல் இருக்கின்ற நிலையை நீங்கள் அறிவீர்கள். இதுபோன்ற நிலை நகரங்களிலே மட்டுமல்ல பெரிய ஊர்களிலே கூட இருக்கிறது.

என்னைப் பொறுத்தாலும்கூட, என்னுடைய தொகுதியிலே நெய்வேலி இருக்கிறது. நெய்வேலியிலே இன்றையதினம் அந்த நிறுவனத்தார் அந்த இடங்களைப் பெறுவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்து இருக்கிறது. அந்த முயற்சியிலே இன்றைய தினம் பார்த்தால் பல இடங்களிலே வழக்கு மன்றங்களிலே அந்த வழக்குகள் நிலுவையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. அவர்களுக்குரிய பணம் போய் சேரவில்லை. அந்த இடத்தை அவர்கள் விட்டுவிட்டு பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. நீதிமன்றத்திலே இருக்கிறவர்கள், அதிலும் நம்முடைய இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள், நீதிபதிகள் இதனுடைய நிலையை உணர்ந்து அவர்களுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்து விரைவிலே அதிலே தீர்ப்பு கொடுத்து அவர்களுக்குரிய பணத்தை பெறுவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். கீழ்க்கோர்ட்டிலே தீர்ப்பு ஆகிவிட்டது. உயர்நீதி மன்றத்திற்கு வருகிறார்கள். உயர்நீதிமன்றத்திலேகூட விசாரணை முடிந்து 10 மாதங்கள் ஆகின்றன. 10 மாதங்களாக அவர்கள் இன்னும் தீர்ப்பு சொல்லவில்லை. ஒரு நீதி இருக்க வேண்டும். ஒருவழக்கு, நீதி மன்றத்திற்கு வந்து, விசாரணை செய்தால் அதற்கு தீர்ப்பு கொடுப்பதற்கு, கட்டாயப்படுத்த வேண்டாம் என்று சொன்னாலும்கூட, குறைந்த பட்சம் 2, 3 மாதங்களிலே தீர்ப்பு வழங்குவதற்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் இந்தச் சமயத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பல வழக்குகள் இன்றையதினம் விசாரணை முடிந்தாலும்கூட, தீர்ப்பு வழங்கப்படாமல் காத்திருக்கிறது.

அதேபோன்று, நெய்வேலியையொட்டி இருக்கின்ற நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட அந்த மக்களுக்கு தகுந்த அளவிலே இன்னொரு நீதிபதியை வைத்து விசாரணை செய்து விரைவிலே அவர்களுக்கு உரிய தொகை கிடைப்பதற்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நீதிபதிகள் குறைவாக இருக்கிறார்கள், நீதி மன்றத்திலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு, சட்ட ஆலோசகர்கள் இன்னும் நியமிக்கவில்லை என்றெல்லாம் காரணங்கள் சொல்லாமல் விரைந்து நீதிபதிகளை நியமித்து உரிய நீதி கிடைப்பதற்கு நீங்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

குறிப்பாக, இன்றைய தினம் நம்முடைய மாநிலத்திலே லாட்டரிச் சீட்டு ஒரு மாதத்திற்கு கிட்டத்தட்ட 30 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே விற்பனை செய்யப்படுகிறது. ஆண்டொன்றுக்கு கிட்டத்தட்ட 300 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே இன்றைய தினம் நம்முடைய வருவாய் மற்ற மாநிலங்களுக்கு போய்க்கொண்டு இருக்கிறது. நம்முடைய சட்ட இலக்கா அமைச்சர் அவர்கள், சட்ட காரிய தரிசி அவர்களையும் கலந்து ஆலோசித்து இந்த வருவாய்

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. கோ. பூவராகன்]

முழுவதும் வேறு மாநிலங்களுக்குச் செல்வதற்கு என்ன காரணம் யார் பொறுப்பு, அதிலே என்ன சட்ட சிக்கல் இருக்கிறது என்பன வற்றை ஆராய்ந்து முழுக்க முழுக்க நம்முடைய அந்த வருவாயை நாம் பெறுவதற்கு, ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பதை அவர்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

13-40 மணி

அதேபோன்றுதான் ஒரு வழக்கு. இந்த உயர்நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. பல நீதிபதிகள் அதிலே தீர்ப்பு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதாவது ஜெயபிரகாஷ் கொலை வழக்கு. அந்த வழக்கில் அவருக்கு தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. பிறகு மேல்முறையீடு செய்தார்கள். அதாவது பாரத ஜனாதிபதிக்கு மேல் முறையீடு செய்தார்கள். அங்கே சென்றது. அது திரும்பி வந்தபோது ஏதோ காலதாமதம் ஆனதாகவும், அதனால் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றும் ஏதோ காரணத்தைக் காட்டி அவர்களே இன்றைய தினம் தூக்குத் தண்டனையை ஆயுள் தண்டனையாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பரவலாக வெளியே பேசப்பட்டது என்னவென்றால் வேண்டும் என்றே சில இடங்களில் இவ்வாறு செய்து அதாவது இந்த ஜெயபிரகாஷோடு இன்னும் இரண்டு மூன்று பேர்களும் சேர்த்து அதாவது அவர்களுக்கும் இந்த தூக்குத் தண்டனையை ஆயுள் தண்டனையாக ஆக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அவர்கள் காலத்தை நீட்டியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இதேபோல் பல வழக்குகள்.

ஆட்டோ சங்கர் வழக்கைப் பற்றி நீங்கள் எல்லாம் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். நாமெல்லாம் மறந்துபோய் இருப்போம். அது என்ன ஆயிற்று? அது ஆய்வில் இருக்கிறது. அது கோர்ட்டுக்கு வந்து நீதிமன்றத்திற்கு வந்து இடையிலே நின்றுகொண்டிருக்கிறது. ஏன் முழு விசாரணை நடத்தப்படவில்லை என்பதை அறிவிக்கவேண்டும். அதேபோன்று பல வழக்குகள். முதலில் பரபரப்பாகப் பேசப்படுகிறது. பத்திரிகையில் செய்திகள் எல்லாம் வருகின்றன. கோர்ட்டுக்குப் போகிறது. கடைசியில் அதன் நிலை என்ன? யாரும் அறிந்துகொள்ள முடியாது. அது அப்படியே முடங்கிப் போய்விடுகிறது. இவ்வாறெல்லாம் இருந்தால் நீதி நிறுவாகம் எந்த அளவுக்கு நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பாதிக்கும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். காலம் இல்லாத காரணத்தால் ஒவ்வொன்றாக நான் சொல்லிக்கொண்டு போக விரும்பவில்லை. நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வாறு இது போன்ற தேக்கங்களை நிவர்த்திக்கப்போகிறார்கள். அதிக நீதிபதிகளை வைத்தா? சட்ட ஆலோசகர்கள் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். பதிலுரை அளிக்கிற போது பல ஆண்டுகள் பயிற்சி

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1990 ஏப்ரல் 9]

பெற்றவர்களையும் நல்லவர்களையும் நியமித்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் பரவலாகப் பேசப்படுவதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். உயர்ந்திமன்றத்திற்கு நம் முடைய சட்ட ஆலோசகர்கள் போகிறபோது சரியான முறையில் வழக்குகளை எடுத்துவைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். வல்லவர்களாக நீங்கள் நியமிக்கவேண்டும். இவர்களைப் போடு, அவர்களைப் போடு என்று நான் சிபாரிசு செய்யவில்லை, நல்லவர்களாகப் போடுகின்றபோதே வல்லவர்களாகவும் பார்த்துப் போட வேண்டும். சட்ட நுணுக்கம் அறிந்தவர்களாக, நம் முடைய வழக்குகள் தோல்வி அடையாமல் பார்த்துக்கொள்கிறவர்களாகப் பார்த்து நியமிக்கவேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் சில சமயங்களில் வல்லுநர்கள் வேண்டும் என்பதற்காக அதிக செலவினங்களை மேற்கொண்டு சிறந்த வழக்கறிஞர்களை நியமிப்பதை மாற்ற வேண்டும். நம்முடைய வழக்கறிஞர்களே நல்ல வழக்கறிஞர்களாக அமைகின்ற வகையில், அவர்களே நம்முடைய வழக்குகளை எடுத்து சிறப்பாக நடத்தக்கூடியவர்களாக நாம் உருவாக்கித் தீரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்தெந்த மாவட்டங்களில் வழக்குகள் அதிகமாகச் சேர்கிறதோ அதற்குத் தகுந்தவாறு ஸ்பெஷல் கோர்ட்டுகளை நடத்த ஏற்பாடு செய்து அந்த வழக்குகளை விரைவில் விசாரித்து நல்ல முடிவுக்கு வருவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று நான் இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது 62-க்கு மேற்பட்ட முன்சீப்பதவியிடங்கள் காலியாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்களை நியமிப்பதில் என்ன சிக்கல் இருக்கிறது? ஆட்கள் கிடைக்கவில்லையா? நிறைய சட்டம் படித்தவர்கள் ஏராளமானபேர் இருக்கிறபோது ஏன் அதில் காலம் கடத்துகிறீர்கள்? ஏதோ தேர்வாணைக்குழுவில் சொல்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. வெளியே பேசப்படுகிற பேச்சு இது. தேர்வாணைக் குழுவால் மறுபடியும் பயிற்சி வைத்து தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் தேர்வாணைக் குழு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கும் என்று சொன்னால் வேறு மாற்று காரியங்களை ஏற்பாடு செய்து விரைவில் அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தேர்வாணைக் குழுவினர் தங்களையே சிறந்த வல்லுநர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நான் ஒரு நாள் அந்தப் பக்கம் போனபோது பார்த்தேன். எவ்வாறெல்லாம் செய்கிறார்கள் என்று. அதாவது ஒரு நாள் விடைகளைத் திருத்தும்போது 16,000 ரூபாய்க்கு பிரியாணி வாங்கிப்போட்டார்கள் என்று எழுதி வைத்திருந்தார்கள். அப்படி வெளியே போட்டு வைத்து இருந்தார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட அங்கே எவ்வாறு தவறு நடக்கிறது? எனவே இந்தமாதிரி காரியங்களில் இடையூறாக நடக்கிறது என்று சொன்னால் அதைத் தடுத்து வேறு வகையில் நீங்கள் தேர்ந்து எடுக்க முயற்சிக்கவேண்டும் என்று நான்

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

இந்தச் சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எடுக்கின்ற போது விகிதாச்சாரப்படி அதாவது 20 பெர்சன்ட், 30 பெர்சன்ட், 18 பெர்சன்ட் என்று அது என்ன இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு உத்தியோகத்தில் தகுதி அடிப்படையில் நீங்கள் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்ட வல்லுநர்களைப் போடும்போது கூட சென்னை நகரத்தில் 30-க்கு மேற்பட்டவர்களைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். அதிலே ஒரே தரப் பட்டவர்களாக நீங்கள் போட்டு இருப்பதாக நான் கேள்விப் படுகிறேன். மிகவும் பிற்பட்டவர்கள் கிடைக்கவில்லை ஆட்கள் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் இன்றைக்கு முக்கால்வாசிப்பேர் சட்டம் படித்தவர்கள், ஆசிரியர்களுக்குப் படித்தவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஆட்களே இல்லை என்று சொன்னால் அதை ஒத்துக்கொள்ள நான் தயாராக இல்லை. எத்தனைபேர்களை எவ்வாறெல்லாம் நியமித்திருக்கிறீர்கள் என்ற பட்டியலை வெளியிட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று இந்தச் சமயத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நேரம் இல்லாத காரணத்தால் நான் அடுத்த சிறை துறைக்குப் போக விரும்புகிறேன்.

நீங்கள் 16 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே செலவு செய்து இருக்கிறீர்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். இருந்தாலும் அடிப்படைத் தேவையைப் பற்றி எல்லா உறுப்பினர்களும் இங்கே சொன்னார்கள். குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லை என்றும், சுகாதார வசதிகள் இல்லை என்றும் சொன்னார்கள். அதாவது சுகாதாரக் கேடுகள் நிறைந்த இடமாக இருக்கிறது. அதைப் போக்குவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள்.

13-45 மணி

உங்களுடைய கவனம் அதிலே இருக்கும் என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். 16 கோடி ரூபாயிலே ஒரு ஆண்டிலே நீங்கள் செய்யவில்லை என்று சொன்னாலும்கூட, ஆண்டுதோறும் படிப்படியாக இந்த குறைகளை, அடிப்படை வசதிகளை பெற்று தருவதற்கு சிறைச்சாலைகளிலே நீங்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்திலே உங்களிடம் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இப்போது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் நீதி சார்பாகவும் சிறைச்சாலை சார்பாகவும் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியத்தை நான் பெரிதும் வரவேற்கிறேன், என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு ஒருங்கிணைந்த நீதிமன்றம் கட்டப்பட்டு முடிவடையும் தருவாயில் இருக்கிறது. அதிலே ஒரு குறை இருக்கிறது. அங்கே நீதிபதிகளுக்கு குடியிருப்புக்கு இடமில்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் ஒரு ஏக்கர் நிலம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கர் நிலத்தைப் பெற்றுத்தருவதற்கு இந்த பகுதி

[திரு. கோ. பூவராகன்] [1990 ஏப்ரல் 9]

யிலே ஒரு இடம் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டே தொடர்ந்து அதற்கு அனுமதி அளித்து அவர்கள் தங்குவதற்கு இடவசதியை பெற்றுத்தருவதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நீதிமன்றங்களில் தேங்கிக்கிடக்கின்ற வழக்குகளில் எல்லாம் முக்கியமாக 'அசைன்மெண்ட்' வழக்குகள் ஏதாவது இருக்கும் என்று சொன்னால் விரைந்து அந்த மக்களுக்கு நிலவுடமையாளருக்கு பணம் போய் சேரும்படியாக ஏற்பாட்டினை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வயிற்றிற்கு ஈயவேண்டிய நேரத்தில் கருத்துக்கு ஈவதற்காக நான் இந்த நெருக்கடியான நேரத்தில் நின்றிருக்கிறேன். நெருக்கடிகள் வந்தாலே சட்டங்களே சிறைச் சாலைக்குச் செல்லும். சட்டங்கள் எல்லாம்.....

திரு. என். கணபதி : On a point of clarification, மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ரம்ஜான் நோன்பு இருக்கின்றார். அவர் எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் பேசிக்கொண்டிருக்கலாம். எங்களைப் போன்றவர்கள் நோன்பு இருக்கமுடியாது. எனவே எங்களையும் சற்று கவனிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதனால்தான் நான் ஜாக்கிரதையாகவே சொன்னேன். ஈயவேண்டிய நேரம் என்று சொன்னேன். உங்களுக்கு ஈயவேண்டுமென்றுதான் சொன்னேனே தவிர, நான் உணவு உண்ண வேண்டிய நேரம் என்று சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் இந்த நேரம்தான் மிக நெருக்கடியான நேரம், நோன்பு இருந்தால் இந்த நேரத்தில்தான் கொஞ்சம் நாகக்கான நேரம் மயக்கம் வரும், பேசுவதற்கும் தயக்கம் வரும். அந்த நேரத்திலேதான் என்னைப் பேச துணைத் தலைவர் அவர்கள் அழைத்திருக்கிறார்கள். எனவே துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி நான் சுருக்கமாக முகவுரைகளை எல்லாம் விடுத்து நேரடியாகப் பொருளுக்கு வரலாம் என்று கருதுகிறேன் இன்றைக்கு அரசில் சட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குகின்ற ஜனநாயகத்தில் நீதித்துறைக்கு எவ்வளவு குறை இருக்கின்றது என்பதை நாம் உணர்வோம். என்னவென்றால் நிர்வாகம், சட்டத்துறை, சட்டமன்றத்துறை, சட்டமன்றம் இயற்றுகின்ற சட்டங்கள், அதை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற நிர்வாகம், இவைகளுடைய நடைமுறைகளையும் சட்ட நுணுக்கங்களுடைய பொருளையும் விளக்குகின்ற, ஆய்வு செய்து வியாக்கியானம் செய்யும் பொறுப்பிலே சட்டத்துறை இருக்கிறது. எனவே

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. எம். அப்துல் லத்திப்]

சட்டத்துறைதான் ஜனநாயகத்தினுடைய அடிப்படையாகத் திகழ்கிறது என்பதும், அரசமைப்பு சட்டம் என்று சொன்னால், நீதிமன்றம் உணர்த்துகின்ற வகையிலேதான் அந்த அரசமைப்பு சட்டம் இறுதியாக உருவாகிறது என்பதும் நாம் அறிந்த உண்மையாகும். எனவே ஜனநாயக நாட்டிலே நீதிமன்றங்களும் அந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதிலே இடம் பெறக்கூடியவர்கள் இடம்பெறுகிற நேரத்தில் சகுதியுடையவர்களாக, திறமையானவர்களாக நடுநிலை தவறாதவர்களாக, பொது வாழ்விலே தூய்மையுடையவர்களாக, தாம் செய்கின்ற பணி நாட்டிற்குச் செய்கின்ற பணி, இது நமக்கு செய்கிற பணி அல்ல, தூய பொதுநோக்கு, பெரு நோக்கு உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதை கணித்து ஆய்வு செய்து அவர்கள் நியமிக்கப் படவேண்டும் என்பதில் நாம் அதிக அக்கறை காட்டுவதில்லை என்ற ஒரு நிலைக்கு ஆளாகி இருக்கிறோம்.

13-50 மணி

இங்கே பேசியவர்கள் எல்லாம் நீதிமன்றங்களிலே தேக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன, வழக்குகள் எல்லாம் தேங்கி நிற்கின்றன என்பதை சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள். நீதிமன்றத்தில் தேவையில்லாத வழக்குத் தேக்கங்கள் ஏற்பட்டால் நாட்டிலே ஏக்கங்கள் தான் ஏற்படும் என்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. இதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. நீதிமன்றத்திலே பணியாற்றுகின்ற நீதிபதிகளை மட்டும் சுட்டிக்காட்டினால் பயன் இல்லை. வழக்குகளை எடுத்துரைக்கின்ற வழக்குறைஞர்கள் ஒரு காலவரையரைக்குள், பெற்றுக்கொண்ட வழக்குகளை நீதிமன்றத்தின் முன் எடுத்துச் சொல்லி, அதற்கு தீர்ப்பைப் பெற்று கட்சிக்காரருக்கு வழங்கவேண்டும் என்ற பொறுப்புணர்வு வழக்குரைஞர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். அடிக்கடி அட்ஜர்ன்மென்ட் கொடுப்பது. ஒரு வக்கீல், நான் ரெடியாக இருக்கிறேன் என்று சொன்னால், அடுத்த வக்கீல் அதற்கு அட்ஜர்ன்மென்ட் கேட்பது போன்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இதனால் தொடர்ந்து வழக்குகள் நடைபெறாமல், முறையாக தீர்ப்புகள் கிடைக்காமல், வழக்குகள் தேக்க மடைகின்றன. எனவேதான் இன்றைக்கு வழக்கறிஞர்களாக இருப்பவர்களுக்குக் கூட சில தகுதிகள் வேண்டும், சில தன்மைகள் வேண்டும். இரண்டும் இல்லாதவர்கள் இருந்தால் அது நல்ல தல்ல. நேச்சரல் ஆப்டிபூட், இயற்கையாக இருந்தால்தான் சட்ட நுணுக்கங்களை ஆராயும் பாங்கு அவர்களுக்கு வரும். அது இருந்தால்தான் அவர்கள் இந்தத் துறையில் வெற்றிபெற முடியும். ஆனால் ஏதாவது படிக்க வேண்டுமென்று படிப்பவர்கள்தான் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள். ஒரு டிகிரி, பிறகு ஒரு போஸ்ட் கிராஜுவேட் அல்லது சட்ட டிகிரி இப்படி வாங்க நினைப்பவர்கள் தான் அதிகம். அப்படி இருந்தால்தான்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1990 ஏப்ரல் 9]

கல்யாண மார்க்கெட்டில் ரேட்டுகளை அதிகமாகக் கொடுப்பார்கள். அதுமாத்திரமல்ல, அழைப்பிதழ்களில் தங்களுடைய பெயருக்குப் பிறகு நீண்ட வாசகங்கள் இருக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில் அவர்கள் கடைசியாக போகும் இடம்தான் சட்டக் கல்லூரியாக இருக்கிறது என்பது உண்மை நிலை. இந்நிலை நீடிக்குமானால் அது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. எனவேதான் இன்றைக்கு எங்கேயும் சட்டக் கல்லூரி வந்துவிட்டது. எங்கள் பகுதிக்கு சட்டக் கல்லூரி வேண்டுமென்று கேட்பது போன்ற நிலைமைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. துறைமுருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சட்டக் கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர். அவர் எந்த வகையைச் சார்ந்தவர் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காலம் மாறிவிட்டது என்ற அங்கலாய்ப்பில் அப்படி நான் பேசுகிறேன். என் காலத்தில் அப்படி இல்லை. என் காலத்தில் ஒரே ஒரு சட்டக் கல்லூரிதான். இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் சட்டக் கல்லூரிகள். மதுரையிலே சட்டக் கல்லூரி, திருப்பூரில் சட்டக் கல்லூரி; கொஞ்சம் ஏமாந்தால் வாணியம்பாடியிலும் சட்டக் கல்லூரி என்கின்ற அளவுக்கு எங்கே வேண்டுமானாலும் சட்டக் கல்லூரி தொடங்க அனுமதி கொடுப்பது என்பது இந்தத் தொழிலில் உள்ள முக்கியத்துவத்தைக் குறைக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. துறைமுருகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு காலத்தில் திருப்பூரை விட்டால் வேலூரில்தான் நீதிமன்றம் இருந்தது. இப்போது வாணியம்பாடியில் இருக்கிறது. குடியாத்தத்திலும் இருக்கிறது. ஆகவே, வழக்கறிஞர்களும் இப்போது அதிகமாக தேவைப்படுகிறார்கள். ஒரே சட்டக் கல்லூரியில் அவ்வளவு பேரையும் உருவாக்குவது சாத்தியமில்லை. ஆகவேதான் ஆங்காங்கே சட்டக் கல்லூரிகள் தோன்றியிருக்கின்றன.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இருக்கிற நிலை ஒரு சட்டப் படிப்பைப் படிப்பது அல்லது பட்ட மேற்படிப்பைப் படிப்பது, மனிதன் மனிதனாக வாழ, சில உண்மைகளை, அறிவுரைகளைப் படிக்க அது தேவை என்று படித்தால் அதில் ஆட்சேபனையில்லை. ஆனால், படிப்பவர்கள் எல்லாம் சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கு வரவேண்டும், சட்டப் படிப்பு படித்தவர்கள் எல்லாம் வழக்கறிஞர்களாக ஆகி, நீதிமன்றத்திற்கு வந்து வழக்கு நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால் வழக்குமன்றத்தில் பல்வேறு குறைகள் ஏற்படும். வழக்குமன்றம் கறைபடும். இது நான் அறிந்த உண்மை. ஆனால் விவகாரங்களுக்குள் நான் போக விரும்பவில்லை.

1990 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எல்லோரும் அப்துல் லத்தீப் ஆக முடியாது. (சிரிப்பு)

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எல்லோரும் என்னைப் போல ஆக வேண்டும் என்ற நோக்கம் இருக்க வேண்டும் அல்லவா? ஆனால் இன்றைக்கு எந்தக் கருத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும்.

திரு. என். கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, On a point of clarification எல்லோரும் திரு அப்துல் லத்தீப் மாதிரி ஆக வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சட்டம் படித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நீதிமன்றத்திற்கு போவதில்லை. ஆகவே, எல்லோரும் அவரைப் போல ஆகக் கூடாது. (சிரிப்பு).

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னைப் போல இன்றைக்கு வழக்கறிஞர்களாக இருப்பவர்கள் ஏன் என்னைப் போன்று சம்பந்தப்பட்ட துறையை விட்டு சற்று வெளியே சென்று வேறு துறையை தேர்ந்தெடுக்கக்கூடாது? அப்படி தேர்ந்தெடுத்தால் துறையில் தூய்மை ஏற்படும். நான் இரண்டிலும் இருந்தவன் என்ற காரணத்தால் சொல்கிறேனே தவிர கறை அங்கே இருந்தது என்ற பொருளில் தயவுசெய்து யாரும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. நான் சொல்வது மாதிரி நிலை ஏற்பட்டால் அங்கே இருக்கும் பழி குறையும், பழி காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிற கறை அகலும் என்பதிலே நான் பெற்றிருக்கிற அனுபவத்தின் காரணத்தால் சட்டத் துறையைப் பற்றி நெருக்கமாக நான் அறிந்திருக்கிற காரணத்தால் இதை வற்புறுத்தி சொன்னேனே தவிர வேறல்ல.

இன்றைக்கு லட்சம் வழக்குகளுக்கு மேல் தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், வழக்கை கோர்ட்டில் போட்டு விட்டால், அதற்குப் பிறகு தீர்ப்பை விரைந்து பெறுவது என்பது அரிது. அரிது என்கிற நிலைமை இருந்தால் அது நாட்டுக்கு ஏற்படையதல்ல. அதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவை எல்லாம் தொழில் ரகசியங்கள். தொழில் ரகசியங்களை இங்கே பேச முடியாது. நான் கேட்டுக்கொள்வது, இதிலே நீங்கள் ஒரு முறையை வகுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

13-55 மணி

ஒரு காலவரையறையை ஏற்படுத்த வேண்டும்: காலவரையறை ஏற்படுத்தி, இந்த வழக்குகளை தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று சட்டபூர்வமான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். இல்லையென்றால் எதுவுமே நடக்காது. அதுவும் இன்றைக்கும்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1990 ஏப்ரல் 9]

நாம் பார்க்கிறோம். ஒரு வழக்கை எடுத்துக்கொண்டால், குறிக்கபாக ரிட் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் என்றால் அது மிக உயர்வானது, புனிதமானது என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. Ordinarily it is not available to everybody. ஆகையால் அப்படி ஒரு Writ jurisdiction இருப்பதிலே கூட ஒரு subtle distinction வைத்திருக்கிறார்கள். நவீனமான பாகுபாடு. Executive orders and Administrative orders—Executive Orders—ஆக இருந்தால் write jurisdiction—ஐ invoke செய்ய முடியும். இன்றைக்கு அந்த distinction-ல் பார்க்கக்கூடியதில் எதை எடுத்தாலும் ஸ்டே கொடுப்பது, injunction கொடுப்பது என்றால் Writ has become so cheaper. It has become cheaper than a Rent Control Petition.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

ரெண்ட் கன்ட்ரோல் சீப்பாகி, எதெற்கடுத்தாலும் ரிட் பெட்டிசன் போடுவது என்ற அளவுக்கு, Anybody can go to the Court, anybody can file any petition on any ground whether it is against an administrative order or against an Executive Order. The Court is inclined to give satisfaction and that all depends on the person who appears before the Court. அதை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு, இன்றைக்கு ரிட் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் நடக்கிறதென்றால், If that is the order of the day, the writ petition has become so cheaper while it is most costly and most precious right of a citizen affected by a Government order or any action. This is a matter which should attract the deepest and gravest concern of everybody of this country, particularly of the Legislature.

Some way must be found out. We must devise some way-out to fix a time-limit within which the cases are to be disposed of, and to the satisfaction of the party. Whatever may be the judgement. That is immaterial. The court must dispose of the case and deliver the judgement within the stipulated period. If any legislative device is contemplated and brought before the Legislature, I will be the first person to welcome such a legislative measure.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு நான் சார்ந்துள்ள துறை வகைப்பதுறை. வகைப்பதுறை என்ன ஜூடிஷியல் பாடியா? இல்லை அட்மினிஸ்டிரேடிவ் பாடியா? என்பது அதனுடைய தலைவனாக இருக்கிற எனக்கே கூட தெரியவில்லை. வகைப்போர்டுக்கு வருகிற வழக்குகள் எல்லாம் கோர்ட் ப்ரோசீடியன்ஸ் மாதிரி ஃபைலாகி நடக்கிறது. அட்ஜர்ன்மென்ட் கொடுக்கப்படுகிறது. வருஷக்

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

கணக்காக நடக்கிறது. 1976-ல் லைபரலான கேஸ் இன்னும் நிலுவையில் இருக்கிறதென்று சொன்னால், அதற்கு சம்மரி டிஸ் பொசல்—அப்போதுதான் அது ஒரு நீதியைச் செய்கிற, நிர்வாகத் தைச் செய்கிற அமைப்பாக இருக்க முடியும். இன்றைக்கு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது, Civil Jurisdiction என்ற அளவுக்கு அது ஆக்கப்பட்டு, வக்ஃப்க்கு தனி டிரிப்யூனலை ஏற்படுத்துங்கள். வக்ஃப் கேஸ்களை விசாரிக்க வக்ஃப் டிரிப்யூனல் என்ற தனி டிரிப்யூனலை ஏற்படுத்துங்கள். விரைவில் நீதி கிடைக்க வேண்டுமென்றால் அதைத்தான் செய்ய வேண்டும்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு பூவராகன் அவர்கள் பேசும்போது அரசுத் துறையிலே பணியாற்றுகிற வழக்குரைஞர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வழக்குரைஞர்களுக்கு அக்கறை வேண்டுமல்லவா? அக்கறை இல்லாவிட்டால் பைஸ்களில் கறைகள் அல்லவா படிந்துவிடும். இன்றைக்கு இருக்கும் முறையிலே அதற்குச் சாத்தியம் இல்லை. Law Officer களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கிறோம். But the tendency of an Advocate is, not to get salary but to get fees. The Hon. Minister for Law is well-aware of the fact that, that is the tendency of the advocate. ஒவ்வொரு கேஸின் பைலை எடுக்கும்போதும் அவர்களுக்குப் பீஸ் கிடைக்க வேண்டும். மாதம் ஒரு முறை சம்பளம் கொடுக்கிறீர்கள் என்றால், பைலை அனுப்பும்போது பீஸ் வாங்கும் டென்டன்சி தான் இவர்களிடம் இருக்கும். Government Law Officer. களைக் கேட்டுக்கொள்வது Do not give them any fixed salary. Treat them as Standing Counsel to the Government and pay them on merit of each and every case the fees for that particular case.

14-00 மணி

நீங்கள் ரேட் வைத்து பீஸாக அவனுக்குக் கொடுத்தால் அவனுக்கு இன்டரஸ்ட் வரும். இந்த கேஸை நடத்தினால் இவ்வளவு பீஸ் வரப் போகிறது என்று எண்ணி விரைவாக ஆர்வத்தோடு செயல்படுவான். நீங்கள் அவனுக்குச் சம்பளமாக கொடுத்தால், கேஸ் நடந்தாலும், நடக்காவிட்டாலும் அவனுக்குச் சம்பளம் கிடைக்கப் போகிறது என்ற எண்ணத்திலே இருப்பான். நீங்கள் சட்ட அதிகாரிகளுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதைவிட ஒவ்வொரு கேஸுக்கும் பீஸ் பிக்ஸ் பண்ணினால்: . . .

[1990 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் தவறான கருத்தைச் சொல்கிறார். அவருக்கு விளங்குவதற்காகச் சொல்கிறேன்.

As Standing Council, they are given retainer fees ரூ. 1,000 அல்லது 1,500 என்று சம்பளம் கொடுக்கிறோம். வழக்கிற்குத் தகுந்த மாதிரி பீஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. சில வழக்குகளுக்கு நிறைய பீஸ் வருகிறது. அந்தத் தொகையைச் சொன்னால் ஒருவேளை அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் கூட அங்கே போய் விடுவார்களோ என்று பயமாக இருக்கிறது. அந்த வழக்கு மன்றத்தில் நடைபெறுகின்ற வழக்கைப் பெற்றுத்து பீஸ் கொடுக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் நோன்பு இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். உங்கள் மீது எங்களுக்கு மிகுந்த அக்கறை இருக்கிறது.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : என்ன செய்வது? நோன்பு வைப்பதே நாட்டு நன்மைக்காகத்தான். இப்போது நாட்டு நன்மையைப் பொறுத்த விஷயங்களில் நான் கலந்துகொண்டு விவாதம் செய்து கொண்டு இருக்கிறேன். நோன்பு என்பது தெரிந்து தானா என்னை இந்த நேரத்தில் பேச அழைத்து இருக்கிறீர்கள்? முன்பே அழைத்து இருக்கக் கூடாதா? மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதை நான் அறிவேன். அவர்களுக்கு கேஸ் அடிப்படையில் கொடுக்கப்படுகிறது என்றாலும், சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களை கவர்ன்மென்ட் ஆபீசர் என்று சொல்லும்போது அவர்களை நீங்கள் முறைப்படுத்த வேண்டும். இந்த இந்த கேஸுக்கு இவ்வளவு தான் கொடுக்கப்படும் என்பதை முறைப்படுத்த வேண்டும். அப்படி முறைப்படுத்தினால் தான் அவர்களுக்கு இன்டரஸ்ட் ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே அரசு அதைச் செய்தால் ஓரளவுக்கு அங்கே சீர்திருத்தம் ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன்.

வக்ஃப் போர்டில் அட்வகேட்ஸ் இருக்கிறார்கள்.

I mean the Wakf Board Advocates, not the Advocates who appear before the wakf Board, but the Advocates who appear for the Wakf Board in different Civil courts. அவர்களை நீங்கள் கவர்ன்மென்ட் அட்வகேட்ஸ் ஆக ட்ரீட் பண்ண வேண்டும். அப்படி அவர்களை நீங்கள் ட்ரீட் பண்ணி, you must pay or you entrust the files of the Wakf Board to your own Advocates. கவர்ன்மென்ட் அட்வகேட் களிடமே கொடுங்கள்.

1990 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காபட்சா : மன்னிக்க வேண்டும். நான் தலையிடுவதற்காக. வக்ஃப் போர்டு நடைபெறுவது, வக்ஃப் போர்ட்டு சட்டத்தின் அடிப்படையில். ஒருவேளை நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வது போல் அரசாங்கமே எல்லாப் பொறுப்பையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால், வக்ஃப் போர்டு சேர்மனுக்கே அங்கு வேலை இல்லாமல் போய்விடும் என்ற நிலை தான் இருக்கிறது. வக்ஃப் ஆக்ட் 54-ன்படி இப்போது நடைபெற்று வருகிறது. அது ஒரு பூரண அதிகாரம் பெற்ற அமைப்பு. அந்த அமைப்பின் மூலம் வக்கீலை நியமித்துக் கொண்டு வழக்குகளை நடத்துகிறார்கள். ஒருவேளை அப்படி முடியவில்லை என்று சொன்னால் அது வேறு விஷயம்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : நான் சொல்வது வக்ஃப் போர்டினுடைய கேஸ்களை அரசு துறையிலே வக்ஃப் போர்டுக்காக வழக்கறிஞர்களாகப் பணியாற்றக் கூடியவர்கள் ஒரு மைய அதிகாரத்தின் கீழ் உட்படுத்தப்பட்டு அவர்கள் நிர்வகிக்கப்படுவார்கள் என்று சொன்னால் அதற்கான நிர்வாகச் செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கோருகிறேன். நிர்வாகச் செலவை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். வேறு மானியக் கோரிக்கையிலே நான் ஜதை எல்லாம் பேச முடியாது. அரசு மற்ற துறைகளுக்கு அதன் கஜானாவிலிருந்து செலவு செய்கிறது. The Muslims also are tax-payers. The Government is duty-bound to protect their property, not only for this generation but for all generations to come. But the Government is not defraying any cost of administration of the Muslims' property, especially the Wakf property. Therefore, I demand the Government that as it has been done in several other States, this Government also should come forward to defray the cost of the general administration of the Wakf property. இந்த வக்ஃப் போர்டில் உள்ளவர்களுக்கு கவர்ன்மென்ட் ரேட் போட்டு சம்பளம் கொடுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். வக்ஃப் போர்டு ஆட்டனாமஸ் பாடி என்று சொன்னால் அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது? What is the control which the Government has? If it has control, the Government must also come to our rescue. அதுதான் எங்களுடைய கோரிக்கை. (மணி அடிக்கப்பெற்றது) அதை அரசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த மாவட்ட நீதிமன்றங்களில் கூட இதே நிலை தான். அங்கு ஏகப்பட்ட காலி இடங்கள் இருக்கின்றன. பல நீதிபதிகள் நியமிக்கப்பட வேண்டிய நிலை இருந்தும் அவர்கள் நியமிக்கப்படாதது நீதிமன்றங்களில் காலி இடங்கள் இருக்கின்றன என்பதுதான் நமக்குக் கிடைத்த தகவல்.

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

14-05 மணி

எனவே அரசு உடனடியாக அந்த இடங்களிலே நீதிபதிகளை நிறுவுவதற்கான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

சில ஊர்களிலே நாம் பார்க்கிறோம். சிலில் கோர்ட் அங்கே ஒரு இடத்திலே இருக்கும். அதைத்தள்ளி நான்கு கிலோ மீட்டருக்கு அந்தப் பக்கம் கிரிமினல் கோர்ட் இருக்கும். அதிலேயும் பல கோர்ட்டுகள் பல இடங்களிலே இருக்கும். ஒரு அட்வகேட் ஒரு இடத்திலே அவரது பணியைச் செய்து விட்டு, வழக்குக்கு வந்து சென்று விட்டு இன்னொரு கோர்ட்டுக்குப் போவதற்குள் அந்த கேஸ் அழைக்கப்பட்டு, அது அட்ஜர்ன் செய்யப்பட்டோ அல்லது டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டோ இந்த நிலைமைக்கு ஆளாகிறது. நான் ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன். உதாரணத்திற்குச் சேலத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சேலத்திலே இப்பொழுது இருக்கின்ற முறையிலே நாம் ஏற்காடு ரோட்டிலே அந்த ஒருங்கிணைந்த எல்லா வழக்கு மன்றங்களும் ஒரேயிடத்திலே இருப்பதைப் போல வழக்கு மன்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி ஏற்காடு ரோட்டிலே ஏற்படுத்தினால், எங்களைப் போன்ற வழக்கறிஞர்கள், ஒரேயிடத்திலேயிருந்து எந்தக் கோர்ட்டாக இருந்தாலும், இந்தக் கோர்ட்டிலேயிருந்து அந்தக் கோர்ட்டுக்குப் போய், எங்களுடைய பணியைச் செம்மையாகச் செய்ய முடியும். ஆகையினாலே, இப்பொழுது சேலத்திலே தயவுசெய்து ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன். சேலம் போன்று மற்ற நகரங்களிலே இதே நிலைமையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். சேலத்திலே அரசு தயவுசெய்து அந்த ஒருங்கிணைந்த ஒரேயிடத்திலே கட்டிடத்தைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று எல்லா வழக்கு மன்றங்களுக்காகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, வாணியம்பாடியிலே—நான்கூட அந்தக் காலத்திலேயிருந்து சொல்லி வருகிறேன். என்ன? நாங்கள் சொல்வது ஒன்று யாரோ உட்கார்ந்து, யாரோ வந்து கமிஷன் வருகிறார்கள். அவர் ஒரு ஊருக்குச் சிபாரிசு செய்கிறார்கள் என்றால் இதிலே என்ன நியாயம்? நான் எத்தனை நாளாகக் இந்த மன்றத்திலே வாதாடி வருகிறேன். வாணியம்பாடி ஒரு தாலுக்கா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ். தாலுக்கா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ்-ஐ விட்டுவிட்டு வேறே ஒரு ஊருக்கு வேறு ஒரு ஊர் என்றால் அந்த ஊரும் எனக்கு ஊர்தான். ஆகையினால் அந்த ஊர்க்காரர்கள் கோபித்துக்கொள்வார்கள் என்பதற்காக நான் இதை மறைத்துப் பேச விரும்பவில்லை. வர்ணியம்பாடி தாலுக்கா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ். அது இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஊரை விடப் பெரிய ஊர்.

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

அங்கே ஆலங்காயத்திலிருந்து, ஜமுனாமரத்தூரிலேயிருந்து அங்கேயிருந்து ஜவ்வாது மலையிலே இருக்கிற கேஸ்கள் எல்லாம் இந்தப் பக்கம் மலைப் பகுதியான மாலகடப்பா, வெல்பிமானி பஞ்சா போன்ற மலைப் பகுதிகளிலே யெல்லாம் இருந்து வழக்குகள் வாணியம்பாடிக்கு வந்தால் தான் அவர்களுக்கு முறையாக இருக்கும். அவர்கள் நீதியாக வர முடியும். ஆகவே, தயவு செய்து வாணியம்பாடியிலே முன்சீப் கோர்ட்டை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட கமிஷன் வேறு ஒரு முறையிலே சிபார்சு செய்திருந்தாலும், மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் சொல்வதை நீங்கள் கருத்திற்கொண்டு அரசு நல்ல முடிவை எடுக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

அடுத்து, இந்த நடமாடும் நீதிமன்றங்களைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறீர்கள். சென்னையிலே இந்த டிராபிக் கேஸ்களையெல்லாம் பிடித்து, பைன் போடுகின்ற முறையை நடமாடும் நீதிமன்றங்கள் செய்கின்றன. ஆனால் தெரு வீதிகளிலே கடை வைப்பது, தெரு வீதிகளிலே குப்பைகளைக் கொட்டுவது, தெரு வீதிகளிலே நியூசன்ஸ்களைச் செய்வது என்ற இந்த மாதிரி கேஸ்களையும் உள்ளடக்கி இந்த மொபைல் கோர்ட்டுகள் என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்தக் கோர்ட்டுகள் உடனுக்குடன் அதற்குத் தண்டனை அல்லது அந்தக் கேஸை விசாரணை செய்து தண்டனை அளிப்பதோ, விடுதலை அளிப்பதோ என்ற வேலையை உடனடியாகச் செய்தால், சென்னை நகரத்திலே நெருக்கடிகள் கொஞ்சம் குறையும். நினைக்கிறதை யெல்லாம் கொண்டு வந்து, தெருவிலே குப்பையைப் போட்டு விடுவது, வீடு கட்டுவனெல்லாம் டெப்ரியைக் கொண்டு வந்து தெருவிலே போட்டு விடுவது. அதையெல்லாம் யார் எடுப்பது என்று நம்மால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகையினாலே, தெருவிலே இப்படியெல்லாம் குப்பைகளையும், டெப்ரிகளையும் அல்லது தெருவிலே உட்கார்ந்து தகாத, அதாவது மறைந்து செய்ய வேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் பகிரங்கமாக நடக்கின்றன. இவைகளுக்கெல்லாம் உடனடியாக தண்டனை கொடுக்கக்கூடிய வகையிலே மொபைல் கோர்ட்டுகளை நீங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது தமிழைப்பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது) இறுதியாக நான் சொல்கிறேன். தமிழைப்பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். கோர்ட்டுகளிலே யெல்லாம் தமிழ் வர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான்கூட எல்லாயிடங்களிலும் தமிழ் வந்தால் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால்,

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

நம்முடைய வழக்கு மன்றங்களிலே கொடுக்கப்படுகின்ற தீர்ப்புகள் தமிழ் நாட்டிற்கு மட்டும்—அதுவும் உயர் நீதி மன்றத்திலே கொடுக்கப்படுகின்ற தீர்ப்புகள், தமிழ்நாட்டு மக்களால் மட்டும் பயன்படுத்தப்படுவது இல்லை. அதை எல்லா கோர்ட்டுகளிலேயும் பயன்படுத்துகிறார்கள். For Citation, என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் கல்கத்தாவிலும் பயன்படுத்தலாம்; பாட்னாவிலும் பயன்படுத்தலாம்; கேரளாவிலும் பயன்படுத்தலாம். அதை நீங்கள் முழுமையாகத் தமிழிலே அமைப்பீர்கள் என்று சொன்னால் நான் சொல்கிறேன். நம்முடைய மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டினுடைய ஒரு பாரம் பரியம் இருக்கிறது. அந்தப் பாரம்பரியத்திற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்து விடுவீர்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றம் என்று சொல்வதிலே எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அப்படிச் சொல்வதாக இருந்தாலும், தமிழ்நாடு-சென்னை உயர்நீதிமன்றம் என்று சொல்வது மிக முக்கியம். ஏனென்றால் இந்தியாவிலே இருக்கின்ற உயர்நீதி மன்றங்களிலே மிகப் புராதனமான உயர்நீதிமன்றம் நம்முடைய மெட்ராஸ் உயர்நீதிமன்றம். இன்றைக்குக்கூட உச்ச நீதிமன்றமாக இருந்தாலும், Privy Council வரையிலேகூட, ஏனைய நாடுகளிலே கூட எடுத்துக்காட்டாகப் பயன்படுத்துகின்ற நல்ல தீர்ப்புகளை இந்த மெட்ராஸ் ஹைகோர்ட்டு செய்திருக்கிறது.

14-10 மணி

மற்றும் ஹைகோர்ட்டு என்றால் தான் எல்லா நாடுகளிலும் தெரியும். ஆகவே, தயவு செய்து முழுக்க முழுக்க தமிழ்நாடு ஹைகோர்ட்டு என்று மாற்றுவதை நான் எதிர்க்கிறேன். அதை தமிழ்நாடு-சென்னை ஹைகோர்ட்டு என்று வேண்டுமானால்-சென்னையை உள்ளிட்டு வேண்டுமானால் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். எனவே, உணர்ச்சிக்கு ஆளாகி இன்றைக்கு அதில் தமிழ் கொண்டு வந்தால் நம்முடைய தரம் குறையும். தரம் குறையும் என்றால் மொழியை பயன்படுத்துகிற காரணத்தால் தரம் குறையும் என்று லத்தீப் சொன்னார் என்று யாரும் தயவு செய்து அதற்கு தப்பான அர்த்தத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். இதுவரையில் நடைமுறையில் இருந்து வருகிற மொழியைப் பயன்படுத்துவது முறையாக இருக்கும் என்பதை உங்களுக்கு எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக தரங்கம்பாடியில் நீண்டகாலமாக ஒரு கேம்பர் கோர்ட்டு, ஒரு குற்றவியல் நீதிமன்றம் நடந்து வந்தது. கடந்த ஒரு வருடமாக அங்கே அது நடைபெறவில்லை. இதனால் சின்ன பிரச்சினைக்கு கூட சீர்காழி கோர்ட்டிற்கு தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது என்று அந்தத் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர், சகோதரர் சித்திக் அவர்கள்

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

குறைபடுகிறார்கள். நான் அவருடைய சார்பாக அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்வது, மீண்டும் அந்த கேம்ப் கோர்ட்டை தரங்கம்பாடியில் நடத்தும் வகையில் அரசாங்கம் உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

திரு. ஆ. அறிவழகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகம், சிறைச்சாலைகள் மானியக் கோரிக்கையில் எனக்கு பேசுவதற்கு அனுமதி வழங்கியமைக்கு முதலில் நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நீதித் துறையின் செயல்பாட்டில் முக்கியமான பிரச்சினை யாக இருப்பது வழக்குகள் நீண்ட காலமாகத் தேங்கியிருப்ப தாகும். இதற்கு ஒரு காரணம் போதிய நீதிபதிகள் இல்லாதது ஆகும். அதனால் தான் அந்த குறைபாடு இருந்து வருகிறது. ஆகவே, உடனடியாக நீதிபதிகள் காலியிடங்களை நிரப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்போது நம்மு டைய மாநிலத்தில் 62 முன்சீப் நீதிபதிகளும், மாவட்ட மாஜிஸ்ட் ரேட்டுகளும் நிரப்பப்படாமல் இடங்கள் காலியாக இருக்கின்றன. அதே போல 11 சார்பு நீதிபதிகள் இடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, உடனடியாக அவர்கள் பணியிடங்களை நிரப்ப வேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஓய்வு பெற்று ஆறு மாதங்களிலிருந்து ஒரு வருடம் வரை யில் இந்த இடங்களை காலியாகவே வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு மேலும் நீடிக்க அனுமதிப்பது சரியான முறையல்ல. ஒரு நீதிபதி எந்த வருடத்தில் ஓய்வு பெற இருக்கிறார் என்பது மாநில சட்டத் துறைக்கும், உயர் நீதிமன்றத்திற்கும் நன்கு தெரியும். எனவே, அதற்கு ஆறு மாதங்கள் முன்பாக காலி யாக இருக்கிற இடத்திற்கு நபரை உடனடியாக தேர்வு செய்து நீதிபதியை நியமிக்க தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண் டும்.

நீதி நிர்வாகத் துறையில் பணியாற்றுகிற உதவியாளர்களும், தட்டெழுத்தர்களும் சரியாக நியமிக்கப்படாத காரணத்தால் அங்கே இருக்கிற வழக்குகள் மேலும் தேங்குகிற நிலை இருக் கிறது. எனவே, அவர்களையும் அதிகமான ஆட்களை தேர்வு செய்து நியமிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டு கோளாகும்.

சட்டக் கல்வி தற்போது பொதுக் கல்வியோடு சேர்ந்தே இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற தொழில் கல்விகள், வேளாண்மை, மருத்துவம், பொறியியல், கால்நடை போன்ற பிரிவுகள் அந்தந்த துறையின் கீழே செயல்படுகின்றன. அப்படி செயல் படுவதால் அந்தக் கல்வியின் விசேஷத்தேவையை உணர்ந்து அதை

[திரு. ஆ. அறிவழகன்]

[1990 ஏப்ரல் 9]

மேம்படுத்த இயலும். அப்படி இருக்கிற போது ஏன் சட்டக் கல்வி மட்டும் சட்டத் துறைக்கு மாற்றப்படாமல், இன்னமும் பொதுக் கல்வியின் கீழே இருந்து இயங்குகிறது என்று தெரிய வில்லை. அரசு சட்டக் கல்வி அறிஞர்களைக் கலந்து கொண்டு, ஆலோசித்து சட்டக் கல்வித் துறையின் கீழே சட்டக் கல்வியைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாவட்ட முன்சீபுகள், சார்நிலை நீதிபதிகள் நியமிக்கப் படும்போது அவர்கள் சிவில் கோர்ட்டில், கிரிமினல் கோர்ட்டில் வழக்கறிஞர்களாக இருந்து நேரிடையாக வழக்குகளை நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களை நேரிடையாகத் தேர்வு செய்யும் போது அவர்களுக்கு தகுந்த பயிற்சி அளிக்கப்படாத காரணத்தால் அவர்கள் சரியான தீர்ப்புகளை வழங்க முடியவில்லை. ஆகவே அரசு அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்போதே, அவர்களுக்கு 6 மாதமாவது நல்ல பயிற்சியை அளிக்க வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

14-15 மணி

இன்றைய தினம் மாநிலம் முழுவதும் ஆயிரக்கணக்கான வழக்கறிஞர்கள் பொருளாதார ரீதியாக மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதனால், இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களும், என்னைப் போன்ற பெரும்பாலான வழக்கறிஞர்களும் இங்கே சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கின்ற காரணத்தால், எங்களுடைய துறையிலே மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள வழக்கறிஞர்களுக்கு ஒரு நல்ல எதிர் காலத்தையும், நல்ல நிலையையும் உருவாக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீண்ட நாட்களாக நம்முடைய மாநிலத்தில் உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய, சுப்ரீம் கோர்ட்டு பெஞ்ச் ஒன்று வருவதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்தும், இன்று வரையிலும் அது வராமல் இருப்பது உள்படியே வருத் த்தை உண்டு பண்ணுகிறது. அதே சமயத்தில் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும் போது, சென்னை சட்டக் கல்லூரியிலே அந்த பெஞ்சை அமைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கூறியபோது எனக்கு எல்லாம் வேதனையாக இருந்தது. காரணம் நானும் இந்தச் சென்னை சட்டக் கல்லூரியிலே படித்த காரணத்தால், அந்தப் பேரும், புகழும் நிலைநாட்டப்பட வேண்டும் என்ற காரணத்தால், அங்கே அமைக்கக் கூடாது, அதற்குண்டான தனியான ஒரு இடத்தில் அமைக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 9]

[திரு. ஆ. அறிவழகன்]

அதே சமயத்தில் உயர் நீதிமன்றத்தில் இருக்கிற பெஞ்சை மதுரைக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று நீண்ட நாட்களாக இருந்து வந்த கோரிக்கை இன்று வரையிலும் நிறைவேற்றப் படவில்லை. இந்த அரசு உடனடியாக அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று என் சார்பாக கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய திருச்சி மாவட்டத்தில் குளித்தலை வட்டத்திலே சார்பு நீதிமன்றம் ஒன்றை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கோரி விடைபெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதித்பாட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீதி நிர்வாகத் துறை, சிறைச்சாலைத் துறை ஆகிய துறைகளின் செலவினங்களுக்காக கொண்டு வரப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் நல்ல ஆலோசனைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மொத்தமாக 10 பேர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். முதலாவதாக, எஸ். டி. உகம்சந்த் அவர்களும், இரண்டாவதாக தென்னரசு அவர்களும், மூன்றாவதாக எஸ். டேனியல் ராஜ் அவர்களும் நான்காவதாக திரு. ரகுமான்கான் அவர்களும், ஐந்தாவதாக பி. எச். பாண்டியன் அவர்களும், ஆறாவதாக திரு. வரதராசன் அவர்களும், ஏழாவதாக ராமசுப்பு அவர்களும், எட்டாவதாக பூவராகன் அவர்களும் ஒன்பதாவதாக திரு. லத்தீப் அவர்களும், பத்தாவதாக அறிவழகன் அவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். பல்வேறு நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். எல்லாக் கருத்துக்களுக்கும் பதில் சொல்ல நேரம் உண்டோ என்று நான் அஞ்சினாலும், முடிந்தவரை நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இந்த நீதித் துறையைப் பற்றி நான் தெளிவாக பதில் சொல்வதற்கு முன்னால், அடிப்படையான இரண்டு, மூன்று விஷயங்களை மனதிலே கொள்வது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். உச்ச நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜுகளை நியமிக்கிற அதிகாரம் குடியரசுத் தலைவருக்கு இருக்கிறது. அதேபோல் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜுகளைப் பொறுத்த வரையில், மாநில அரசுகளையும் மாநில தலைமை நீதிபதிகளையும் கலந்து ஆலோசித்து ஜனாதிபதி அவர்கள் உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளை நியமிக்கிறார்கள்.

மாவட்ட நீதிபதிகளைப் பொறுத்தவரையில், டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜுகளைப் பொறுத்தவரையில், மாநில கவர்னர் அவர்கள், உயர்நீதி மன்றத்தைக் கலந்து ஆலோசித்து, டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜுகளை நியமிக்கிறார்கள். அதற்கு அடுத்தபடியாக சபார்டினேட் ஜூடிசியரி, சபார்டினேட் ஜூடிசியரியைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கம், தமிழ்நாடு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனைக் கலந்து ஆலோசித்து, அவர்களுடைய நியமனம் நடைபெறுகிறது. இதை

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

[1990 ஏப்ரல் 9]

நாம் மனதிலே கொள்ள வேண்டும். இவர்கள் நியமனம் ஆனதற்குப் பிறகு, குறிப்பாக, சபார்டினேட் ஜூடிசியரி, டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜஸ் என்றாலும் சரி, சபார்டினேட் ஜூடிசியரி என்றாலும், அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துகிற அதிகாரம் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குக் கிடையாது. சூப்பர்விசன், கண்ட்ரோல், டிரான்ஸ்பர் போன்ற அத்தனை அதிகாரமும் உயர் நீதிமன்றத்தைச் சார்ந்தது. இதிலே மாநில அரசு தலையிட முடியாது என்பதை கவனத்திலே கொள்ள வேண்டும். ஏன் என்றால், சட்டத்துறை அமைச்சராக இருக்கிறவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காக இவைகளை நான் விளக்கமாகச் சொன்னேன்.

14-20 மணி

மாண்புமிகு உறுப்பினர் இங்கே பேசியபோது முக்கியமாக நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற சென்னை உயர் நீதிமன்றத்திற்கு தமிழ்நாடு உயர் நீதிமன்றம் என்ற பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தை ஏற்கனவே மாநிலத்தினுடைய உயர் நீதிமன்றத்திற்கு எழுதப்பட்டு, கருத்து அறிந்தபொழுது அவர்கள் அதை ஏற்கவில்லை. சென்னை உயர்நீதி மன்றம் என்று இருப்பதுதான் பொருத்தம் என்று அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் உறுப்பினருடைய அந்த எண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மீண்டும் தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றம் என்ற பெயரைச் சூட்ட வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்துவோம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நண்பர் இரகுமான்கான் பேசும்போது சொன்னார்கள். தமிழ் அறிந்த ஒருவர்தான் தமிழ்நாட்டு உயர் நீதிமன்றத்தில் நீதிபதியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது ஒரு காலக் கட்டம் வரை பொருத்தமாக இருக்கலாம். ஆனால் இப்படி இருக்கும் நிலைமைகளில் வேறு மாநிலங்களிலிருந்து சில நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி வரும் பொழுது அவர்களுக்கு தமிழ் மாத்திரம் இருந்தால் போதாது என்ற நிலை இருப்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. தமிழில்தான் நீதிமன்றங்கள் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக சபார்டினேட் கோர்ட்டுகள், டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ்ஸ் கோர்ட்டுகள், டிஸ்ட்ரிக்ட் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகள், சப் ஜூடிசியல் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டுகள், சப் ஜூடிசியல் முன்சீப் கோர்ட்டுகள் இவைகள் எல்லாம் தமிழில்தான் நடைபெறுகின்றன. அதற்குப் பொருத்தமாக சட்டங்களும், தமிழிலே மொழி பெயர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன. அது மாத்திரமல்ல.

'The Law Report' எப்படி மெட்ராஸ் லா ஜர்னல் ஆங்கி

1990 ஏப்ரல் 9]- [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

லத்தில் வருகிறதோ, அது போன்று தமிழில் தீர்ப்பு திரட்டு என்ற புத்தகம் மாதந்தோறும் வெளியாகிறது. அதன் விலை ரூ. 5. எனவே தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழில் நீதிமன்றங்கள் நடக்க வேண்டும் என்பதில் தமிழ்த் துறை மூலமாக நீதித்துறை தீர்ப்புகள் வெளிவருகின்ற நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து முக்கியமாக பேசப்பட்ட கருத்து. சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தினுடைய ஒரு பிரிவு மதுரையில் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பதுதான். இன்னொரு கருத்து சுப்ரீம் கோர்ட்டு டினுடைய பிரிவு சென்னையில் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பது ஆகும். ஆக இரண்டு கருத்துக்கள். சென்னையினுடைய ஒரு கிளையை மதுரையில் அமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. இங்கே வரத ராசன் அவர்கள் சொன்னது போல் 1973 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்தக் கோரிக்கை வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. இந்த கோரிக்கை அடிப்படையில் ஜஸ்டிஸ் ஜஸ்வந்த் சிங் தலைமையில் ஒரு கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டது. அந்தக் கமிஷன் நிலைமைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து, நம்முடைய கோரிக்கை நியாயமானது என்றுதான் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இதில் முடிவு செய்வதற்கான அதிகாரம் நமக்குக் கிடையாது. இங்கே இருக்கின்ற மாநிலத்தின் நீதிமன்றத்தினுடைய ஒரு பிரிவை மதுரைக்குக் கொண்டு போக வேண்டுமென்று சொன்னால், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி தேவையாக இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் நம்மிடம் என்ன கேட்கிறது என்று சொன்னால், மாநிலத்தினுடைய தலைமை நீதிபதி அவர்களையும், உச்ச நீதிமன்றத்தினுடைய நீதிபதி அவர்களையும் கலந்தாலோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஏற்கெனவே சில வேளைகளில் கேட்ட பொழுது தமிழ்நாட்டில் உயர் நீதிமன்றம் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு மாற்றம் இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன்.

எப்படி என்று சொன்னால் தமிழ்நாட்டு ஹைகோர்ட்டினுடைய சாங்ஷண்டு ஸ்ட்ரெங்த் 25 நீதிபதிகள். 25 நீதிபதிகளில் இதுவரை 23 நீதிபதிகள் நியமித்து ஆகிவிட்டது. இதிலே பெருமைக்குரிய ஒரு விஷயமாக நான் சொல்ல விரும்புவது நம்முடைய ஆட்சி வந்த பிறகு 5 நீதிபதிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த 5 நீதிபதிகளில் 2 பேர் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இதை மகிழ்ச்சியாகவும், பெருமையாகவும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசாங்கம் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு நியமிக்கப்பட்ட 5 நீதிபதிகளில் ஜஸ்டிஸ் சுவாமிதுரை, ஜஸ்டிஸ் மருதமுத்து

572 மாணியக் கோரிக்கைகள், 1990-91, விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—
தொடர்ச்சி

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா] [1990 ஏப்ரல் 9]

ஆகிய இருவரும் தாழ்த்தப்பட்ட பிரிவைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜஸ்வந்த் சிங் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டின் அடிப்படையில் நாம் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறோம். நான் இப்போது சொல்ல விரும்புவது இதுவரை நம்முடைய நீதிமன்றங்களிலே சாங்ஷண்டு ஸ்ட்ரெங்த் 25. இப்போது 7 நீதிபதிகளை அதிமாக்கி இடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே இப்போது நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை 32 ஆகிறது. இதுவரை 25 நீதிபதிகளை கொண்ட ஒரு ஹைகோர்ட்டில் ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்துவதற்காக அப்பீல் செய்வதாக இருந்தால் கூட, 3, 4 பேர் போதும். இப்போது 7 நீதிபதிகள் புதியதாக வருகின்ற காரணத்தால் அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்வார்கள் என நான் நம்புகிறேன்.

14-25 மணி

இன்றைக்கு வந்திருக்கிற புதிய தலைமை நீதிபதி அவர்களும் திருச்சியில் நடைபெற்ற ஒருபத்திரிகைக் கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் The matter is under Consideration—என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே தான் தேவையான வசதிகள் இருக்கின்றன. எனவே தான் அரசாங்கத்தின் சார்பாக நாங்கள் மீண்டும் அதை வற்புறுத்துவோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். In the changed circumstances 25 நீதிபதிகளுக்குப் பதிலாக 32 நீதிபதிகள் ஏற்பட்ட நிலையில் தலைமை நீதிபதியும் கூட மத்திய சர்க்காரும் மதுரையில் ஒரு பிரிவை அமைப்பதற்கு ஒத்துக்கொண்டார்கள் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

அதே போல் சுப்ரீம் கோர்ட் பென்ச் ஒன்று வேண்டும் என்பதும் பல ஆண்டுகளாக இருக்கிற ஒரு கோரிக்கை. திரு. வரதராசன் அவர்கள் சொன்னது போல 1983-லிருந்து இருந்துக் கொண்டு வருகிறது. சுப்ரீம் கோர்ட் பென்ச் ஒன்று தென்னகத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பது ஒரு கோரிக்கை. அதில் குறிப்பாக நம்முடைய கோரிக்கை அது சென்னையில் அமைக்க வேண்டும் என்பதற்காக. சென்னையில் அமைக்கப்படுவதற்காக வேண்டிய Infrastructure Library esid n'ial facilities இவைகளை லாம் செய்து கொடுக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது. எனவேதான் நாம் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தி வருகிறோம். இன்றைக்கு நாம் என்ன சொல்லுகிறோம் Carrying justice to the door steps of the people மக்களை நாடிச் சென்று நீதி வழங்க வேண்டும் என்பது இப்போதைய கொள்கை. எனவே தான் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலுடைய

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா]

ஒரு பென்ச், ஒரு பிரிவை சென்னையிலே அமைக்க வேண்டும் என்று அதேபோல உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய ஒரு பென்சை மதுரையிலே அமைக்க வேண்டும் என்றும் நாம் கேட்கிறோம். சில நீதிமன்றங்களுடைய நிலைமைகளையெல்லாம் நாம் பார்க்கும்போது, திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். உ.பி.யிலே இருக்கிற அலகாபாத் ஹைகோர்ட்டினுடைய பிரிவு லக்னோவிலே தனியாக ஒரு பென்ச் இருக்கிறது. பாம்பே—மகாராஷ்டிராவைப் பொறுத்த வரையில் நாக்பூரிலே தனியாக ஒரு பென்ச் இருக்கிறது. மத்தியப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்தோர், குவாலியர் ஆகிய இரண்டு இடங்களில் இருக்கிறது. என்னுடைய கருத்தின்படி இப்போது 7 நீதிபதிகள் புதியதாக வந்திருக்கிற காரணத்தினால் நம்முடைய மாநிலத்திலே கூட இரண்டு இடங்களில் வைத்துக் கொள்ளலாம். இரண்டு அல்லது மூன்று நீதிபதிகள் இருந்தால் ஒரு பென்ச் என்ற நிலைமை இருப்பதால் இன்றைக்கு இங்கே 7 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 25 பேர்களை அங்கேயே அக்காமடேட் செய்து விட்டு இந்த 7 பேர்களுக்கு தனியாக வசதிகளை செய்து தர முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய தலைமை நீதிபதி அவர்கள் பத்திரிகை செய்தி மூலமாக தெரிவித்திருக்கிறார்கள். புதியதாக நியமிப்பதற்கு வேண்டிய தேவையான வசதிகள் வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வசதிகளை மதுரையில் செய்து தர முடியும் என்ற நம்பிக்கையை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது நம்முடைய கோரிக்கை, அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்து மாவட்ட நீதிமன்றங்களைப் பற்றி இங்கே பரவலாக பேசினார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது கொள்கை. அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு கொள்கை. புதியதாக மாவட்டம் அமைக்கப்படும்போது அதற்கு ரிப்போர்ட் தயார் செய்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பு தயார் செய்யப்படுகிறது. அந்தக் குறிப்பில் மாவட்ட கலெக்டர் அவரது அலுவலகம், அவருடைய வீடு, மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரி அவரது அலுவலகம், அவருக்கு வீடு என்று ஒதுக்குகிறார்கள். ஆனால் என்ன காரணமோ துரதிருஷ்டமோ மாவட்ட நீதிபதிக்கு வீடும் ஒதுக்கப்படுவதில்லை. மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்கான கட்டிடமும் அதில் வருவதில்லை.

எனவேதான் இனிமேல் அமைக்கப்படுகின்ற மாவட்டங்கள் புதிதாக அமைக்கப்படும்போது எப்படி மாவட்ட டிஸ்ட்ரிக்ட் கலெக்டருக்கும் டிஸ்ட்ரிக்ட் எஸ்.பி-க்கும் அல்லது டி.ஐ.ஜி-க்கும் அலுவலகமும் குடியிருப்பும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறதோ அப்படி

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா] [1990 ஏப்ரல் 9]

இதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் விரும்புகிறது. அதைத்தான் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது முக்கியமாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில்—முகவை மாவட்டம் 3 மாவட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று இராமநாதபுரம் மாவட்டம், இரண்டு காமராசர் மாவட்டம், மூன்று பசும்பொன் தேவர் திருமகனார் மாவட்டம் ஆகிய 3 மாவட்டங்களாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 3 மாவட்டங்களில் இருக்கிற நீதிமன்றங்களும் இப்போது மதுரையில் இயங்கி வருகிறது. அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற முடிவிற்படி இப்போது கோடை விடுமுறைக்குப் பிறகு இராமநாதபுரத்திலும், சிவகங்கையிலும்—சிவகங்கை என்பது பசும்பொன் தேவர் மாவட்டம்—அடுத்து காமராசர் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஹைகோர்ட்டினுடைய சிபாரிசினுடைய அடிப்படையிலே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலும் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோல் இப்போது இன்னொரு கோரிக்கை. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில்—மாவட்டம் இரண்டாகப் பிரிந்த பிறகு, வ.உ. சிதம்பரனார் மாவட்டம், நெல்லைக் கட்டபொம்மன் மாவட்டம் என்று—இரண்டாகப் பிரிந்த பிறகு, வ.உ. சிதம்பரனார் மாவட்டத்திலே, தூத்துக்குடியிலே ஒரு மாவட்ட நீதிமன்றம் அமைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு கோரிக்கை. அந்தக் கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, தூத்துக்குடியிலே, இந்த “சம்மர் வெகேஷன்” முடிந்தவுடன், அங்கே மாவட்ட நீதிமன்றம் அமைக்கப்படுமென்ற உறுதியை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல், கொடைக்கானலில் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப்.....

14-30 மணி

பேராகிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் அமைக்கப்படுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற இந்த நேரத்தில் ஒரு சிறிய விளக்கத்தைத் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நேற்றைய முன்தினம், நம்முடைய உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி அவர்கள், திருச்சியிலே பத்திரிகை செய்தியாளர்களிடத்திலே பேசுகின்றபோது, ஒவ்வொரு மாவட்ட தலைநகரங்களிலும் குடும்ப விவகாரங்கள் குறித்த நீதிமன்றம் அமைக்க உத்தரவிட்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னதாக செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆனால், உங்களுடைய கொள்கைக் குறிப்பில், பத்தி—19-ல், குடும்பத் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்க நீதிபதி ஒருவரை அமர்த்துவது குறித்த செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது என்று மட்டும் தான் இருக்கிறது.

1990 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா : அவ்வாறு சொல்வது ஃபேமிலி கோர்ட், பேமிலி கோர்ட் வேறு, டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட் வேறு. நீங்கள் ஃபேமிலி கோர்ட்டுக்குப் போக மாட்டீர்கள் என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எங்கெங்கு சண்டைச் சச்சரவுகள், கல்யாணம் ஆகாதவர்கள் தகராறு, மெயின்ட்னன்ஸ் இந்த விவகாரங்கள் எல்லாம் அங்கே போகிறது. அது இங்கே சென்னை மாவட்டத்திலேதான் ஒன்று இருக்கிறது. அதை இன்னொரு அடிஷனல் கோர்ட்டாக இப்போது நாங்கள் சேஷ்ஷன் செய்திருக்கிறோம். விஷயம் எங்கேயோ போய்க் கொண்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) கடைசியாகக் கேளுங்கள் ; நேரம் போதாது ; நான் கடைசியாக பதில் சொல்கிறேன்.

கொடைக்கானலில் இதுவரை, டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட் கிடையாது. தமிழ்நாடு முழுவதும், “Separation of judiciary” ஏற்பட்டு விட்டது. கொடைக்கானலில் மாத்திரம் தாசில்தார் தான் உத்தரவுகள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். ஆக, தாசில்தார் அவர்கள், “Injunction order” கூட கொடுக்கிறார்கள். இன்று அதை மாற்றி, கொடைக்கானலிலே, முன்சிப் கோர்ட் அமைப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இடம் கிடைப்பதற்கு கொஞ்ச காலதாமதம் ஆகிறது. எனவே தான், கோர்ட்டுக்கு வேண்டிய இடத்தை ஏற்பாடு செய்ய மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் பேசப்பட்டு, உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. எனவே, கொடைக்கானலில், டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட் அமைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பொன்னம்மாள் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் சொல்வதை ஜாக்கிரதையாகக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் சொல்வேனா இல்லையா என்பதை கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்களது முக்கியமான கோரிக்கை—நிலக்கோட்டை டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட் வேண்டுமென்று பலமுறை வற்புறுத்தினார்கள் அந்த அம்மையார். அம்மையாருடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு, நிலக்கோட்டையில் ஒரு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் கோர்ட் நிச்சயமாக அமைக்கப்படும் என்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ராணிப்பேட்டையில் ஒரு சப்-கோர்ட், ராணிப் பேட்டை எம். எல். ஏ., இருக்கிறாரோ இல்லையோ தெரியவில்லை. அக்கறை அவருக்கு இல்லையோல இருக்கிறது. ராணிப் பேட்டையில் ஒரு சப்-கோர்ட் அமைப்பதற்கான குறிப்புக்

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா] [1990 ஏப்ரல் 9]

அரசாங்கத்தால் தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே, அங்கே அமைக்கப்படுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், விழுப்புரம் வட்டத்தைச் சேர்ந்த வானூரில் Constitution of a JFCM Court at Vanoor by shifting JFCM Court No. II from Villupuram. விழுப்புரத்தில் இருக்கின்ற ஒரு கோர்ட், வானூரில், ஒரு பர்ஸ்ட்கிளாஸ் மேஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் அமைக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அப்துல் லத்தீப் அவர்களின் கோரிக்கையை மறந்து விடமுடியுமா? அவரும் பசியோடு சொல்லியிருக்கிறார். அதை நான் மறந்து விட்டால், பாவம் என்னை வந்து சேர்ந்துவிடும். அதற்காக, அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு, ஏற்கெனவே வரதராஜன் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் கமிஷன் மூலமாக அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவருடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு, வரணாயம்பாடியில், அந்த வழக்கு மன்றத்தை அமைப்பதற்கு, மறுபரிசீலனை செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு). ஏனென்றால் அங்கேதான் நான் மெட்ரிசுலேஷன் வரை படித்தேன். ஆகையினால் ஜாக்கிரதையாகச் சொல்ல வேண்டும். எனவே, மறுபரிசீலனை செய்யப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதை நான் அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பிறகு, கோர்ட் காம்ப்ளெக்ஸ் பில்லிங், சென்னை, உயர்நீதி மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதற்கு பணம் சேங்ஷன் செய்யப்பட்டு அந்த வேலை நடைபெற்று வருகிறது. இன்று நம்முடைய அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் மிகுந்த அக்கறையோடு சேலம் நகரத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். ஒரு கோர்ட் காம்ப்ளெக்ஸ் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் இது எல்லா மாவட்டத்திலேயும் இருக்கிற பிரச்சினை. பல மாவட்டங்களில் சொந்தமாக கோர்ட் கட்டிடமே கிடையாது. என்ன காரணமோ ரொம்ப நாட்களாக அதை விட்டு விட்டார்கள். இப்போது கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. பல மாவட்டங்களிலிருந்தும். ஒரே இடத்தில் எல்லா கோர்ட்டுகளும் அமைக்கப்பட்டு வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. முக்கியமாக சேலம் மாவட்டத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறது. சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அந்த மாவட்டத்தினுடைய நீதிமன்றங்கள் இப்போது இருக்கின்ற நீதிமன்றத்திற்கு அருகிலேயே அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல், ஏற்காடு சாலையிலுள்ள அந்த நீதிமன்றங்கள் படிப்படியாக ஒரு “ஃபேஸ்டு புரோகிராமில்” — உடனடியாகச் சொல்ல முடியாது. படிப்படியாக அமைக்கப்படும் என்ற உத்திரவாதத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா]

14-35 மணி

அடுத்து, பரங்கிப்பேட்டை மொபைல் கோர்ட் பற்றிச் சொன்னார்கள். மொபைல் கோர்ட் ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோர்ட்டைப் பொறுத்த வரையில், இது போதும் என்று நினைக்கிறேன். சிதைச்சாலைகளைப் பொறுத்து சில விஷயங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு, (குறுக்கீடு) கோயம்புத்தூர் பற்றி ஒன்றும் இல்லை. உட்காருங்கள் (குறுக்கீடு).

திரு. இரா. மோகன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் அனுமதித்தாலும் இவர்கள் அனுமதிக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். முதலிலே, ஆனாரி மாஜிஸ்திரேட் என்று நிறையப் பேர் ஒரு காலத்திலே போட்டு, சின்ன வழக்குகளை எல்லாம் இந்த கௌரவ மாஜிஸ்திரேட்டுகள் வந்து முடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அது என்ன காரணத்தாலோ, தெரியவில்லை. பல ஆண்டுக் காலமாக ஆனாரி மாஜிஸ்திரேட் நியமனம் இல்லாமல் இருக்கின்றது. அந்த ஆனாரி மாஜிஸ்திரேட்களை நியமிக்கக் கூடிய ஒரு எண்ணம் அரசிற்கு இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது, நாம் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர், அசிஸ்டென்ட் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர்களை எல்லாம் போடுகிறோம். அவர்கள் தினசரி போலீசோடும், மற்ற துறைகளோடும் ஏராளமான தொடர்பு கொண்டவர்கள். அவர்களுக்கு டெலிபோனே கிடையாது. கோயம்புத்தூரிலேயே டெம்பரரி கனெக்ஷன்தான் மூன்று மாதத்திற்குக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டருக்கே, இதை அரசாங்கம் கவனிக்குமா, ஆனாரி மாஜிஸ்திரேட்டுகளை நியமிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா : அந்த ஆனாரி எல்லாம் “டிஸ்—ஆனர்” ஆகி அதை நீக்கிவிட்டார்கள். மறு படியும் கொண்டு வருகிற குறிப்பு என்னிடத்தில் இல்லை. ஒரு வேளை தாங்கள் விரும்பினால் அதை எழுதிக் கொடுத்தால் பரிசீலிக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டரைப் பற்றி ரொம்ப அக்கறையாகக் கேட்கிறார். என்ன விஷயம் என்று தெரியவில்லை. பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டருக்கு போன் வேண்டுமென்பது முக்கியம் தான். இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் பப்ளிக் பிராசிக்யூட்டர்கள் ஆங்காங்கே போன் அப்ளிகேஷன் கொடுத்தால் அதற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு கருத்து அரசாங்கத்தின் சார்பில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே அதைத்தான் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா] [1990 ஏப்ரல் 9]

நம்முடைய அரசு, சிறைகளில் நோய்வாய்ப்படும் சிறைவாசிகளை உடனடியாக, காலதாமதம் ஏற்படாமல் உள்ளூர் அரசு மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெறுவதற்கு வசதியாக அனைத்து பத்திய சிறைகளிலும், தனிக் கிளைச் சிறைகளிலும் ஆம்புலன்ஸ் வேன் வாங்க 13.75 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடிக்கடி ஏற்படும் மின் திடங்கலை போக்கிட பாதுகாப்பினை முன்னிட்டு, கோவை மத்திய சிறைச்சாலையிலும் மற்றும் சென்னையில் புதிதாகக் கட்டப்படும் புழல் மத்தியச் சிறையிலும் ஜெனரேட்டர்கள் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா மத்தியச் சிறைகளிலும் மருத்துவ வசதிகளைப் பெருக்கிடும் வகையில் இரத்தப் பரிசோதனை நிலையம் அமைக்க 1.91 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு சிறைச்சாலைக்கும் இ.சி.ஜி. மெஷின் வாங்கிட 2.66 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மற்ற விஷயங்களை எல்லாம் நம்முடைய நண்பர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதிலெல்லாம் அதிகமாகச் செலவிட விரும்பவில்லை. ஆனால் சிறைவாசத்திலே, அஜிட்டேஷன் எல்லாம் ரொம்ப நேரம் எடுத்துக் கொண்டது, காங்கிரஸ் நண்பர்களுடைய அஜிட்டேஷன். நான் ஒரு புள்ளி வைரத்தை வாங்கிப் பார்த்தேன்.

அதிலே பார்க்கும்போது, பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் 3,628 நாட்கள் ஜெயிலுக்குப் போய் இருக்கிறார். அதேபோல் நம்முடைய தலைவர் கலைஞரைப் பற்றி ஒரு குறிப்பு எடுத்துப் பார்த்தேன். 1953-ஆம் ஆண்டு கல்லக்குடி போராட்டம், 1958-ஆம் ஆண்டு நேருவுக்கு கருப்புக் கொடி போராட்டம், 1962-இலே விலைவாசிப் போராட்டம், 1963-இலே சட்ட எரிப்புப் போராட்டம் மதுரையிலே. 1965-இல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம். மீண்டும் 1965-இல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம். 1977-இல் இந்திரா காந்தி கருப்புக் கொடி போராட்டம். 1981-ல் ஈழப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக போராட்டம். 1986-இல் அதே ஈழப் பிரச்சினை பற்றி போராட்டம். ஆக 420, 500 நாட்கள் அவர்கள்—இன்னமும் இருக்கிறது—1953, 1962, 1965, ஆக எல்லாம் பார்க்கும்போது மொத்தமாக, இந்திரா காந்தி கருப்புக் கொடி எல்லாம் சேர்த்து மொத்தமாக 420 நாட்கள் சிறைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்று சொன்னால், சிறைக்குச் செல்லும்போது சில கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. இது நாம் போட்ட சட்டம் அல்ல. ஏற்கெனவே இருக்கின்ற சட்டம். சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு நடந்தால்தான் எல்லோரும் முறையாக இருக்கமுடியுமே தவிர, அதிகாரிகளைக் கண்டிப்பதும், அவர்களைக் குறைகூறுவதும் சரியல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். நான் ஒவ்வொரு சிறைச்சாலை பற்றியும் குறிப்பு வைத்திருக்கிறேன். நேரம் இல்லாத காரணத்தினாலே இதை நான் படிக்க விரும்பவில்லை. ஒட்டுமொத்தமாக நான் சொல்லுவது சிறைத்துறை அதிகாரிகள் மிகுந்த கட்டுப்பாடோடு தான் டேக்ட்புல் ஆகத்தான் நடந்து இருப்பார்கள் என்று நான்

1990 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்கப்பாட்சா]

14-40 மணி

நினைக்கிறேன். சிறைகள் எல்லாம் எப்படி இருக்கின்றன என்று ஒரு குறிப்பைப் பார்க்கும்போது நான் ஒரு குறிப்பைப் படித்தேன். அதைப்படிப்பதற்கு நேரம் இல்லை. ஆகவே சுருக்கமாக படிக்க விடும்புகிறேன். சனில்பாத்ரா வெர்சஸ் டெல்லி அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷன், டிகார் ஜெயிலைப் பற்றி வி. ஆர். கிருஷ்ண ஐயர் அவர்கள் சொல்லுவதைப் பார்க்கும்போது அந்த ஜெயிலில் குல்தீப் நய்யார் இருந்து இருக்கிறார். குல்தீப் நய்யார் அவர்கள் அந்த ஜெயிலிலிருந்து வந்த பிறகு “ஜெயில்” என்ற ஒரு புத்தகம் எழுதியிருக்கிறார். அந்த புத்தகத்திலுள்ள குறிப்பு களைப் பார்த்தால் எவ்வளவு அந்த டிகார் சிறையின் கொடுமை களைப் பற்றி நீங்கள் புரிந்து கொள்ளலாம்.

“..... one could get as much money as one wanted from outside— again at a price. There was a money order and mail service that perhaps was more dependable than what the postal department could offer.

For instance, when a prisoner in my ward wanted two hundred rupees, he sent a note through a warder to his people in old Delhi and in less than 24 hours he had the money. He paid Rs. 66 as collecting charges—33 per cent was the prescribed “money order charge”.....Dharma Teja, the shipping magnate who served his sentence in Tihar, for instance, had thousands of rupees delivered to him, we were told. And if one could pay the jail functionaries one could have all the comforts one sought. Teja had all the comforts—he had an air-cooler in his cell, a radio-cum-record player set and even the facility of using the phone... Haridas Mundhra, a businessman who was convicted of fraud, was another richman who spent some time in Tihar. Not only did he have all the facilities, but he could also go out of the jail whenever he liked; at times he would be out for several days and travel even up to Calcutta. All this, of course, cost a lot of money. An even richer prisoner was Ram Kishan Dalmia; he spent most of his jail term in hospital. He was known for his generosity to jail authorities, and one doctor received a car as a gift.

But more than businessmen it was the smugglers jailed in Tihar who were lavish spenders. Their food came from Moti Mahal and their whisky from Connaught Place. They had not only wine but also women. “Babuji, not tars but real society girls”, one warder said. The women would be brought in when “the Sahiblog” went home for lunch, and their empty offices became “recreation rooms”. இதுபோல் எல்லாம் இங்கே கிடையாது.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா] [1990 ஏப்ரல் 9]

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையைப் பற்றி கேட்டார்கள். இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கை என்ன ஆகியது. நடவடிக்கை உண்டா ; என்று எல்லாம் கேட்டார்கள். நேரம் இல்லை அதை முழுமையாகப் படிப்பதற்கு, சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளை மட்டும் நான் படிக்கிறேன். இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது அந்தக் கைதிகளுக்கு மண், யூரினெட்டடு சப்ஸ்டென்ஸ் இவைகளை எல்லாம் போட்டு உணவு கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கொடுமையிலும் கொடுமை நடைபெற்று இருக்கிறது. இவைகள் மீது எல்லாம் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்று தேங்கி இருந்தாலும் கூட அவைகள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உண்டான குறிப்புகளை வைத்து இருக்கிறோம்.

14-45 மணி

குறிப்பாக, சிறையில் இருப்பவர்களைப் பற்றி ரிஸ்க் அலவன்ஸ் பற்றி சொன்னார்கள். சப்சிடென்ஸ் ரேட்டில் உணவுப் பொருட்கள் வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்தார்கள். 8 மணி நேரம் வேலை வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இப்போது போலீஸ் துறையில் ரிஸ்க் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. 20 ரூபாய் வீதம் சாதாரண கான்ஸ்டேபிள் முதல் ஐ.ஜி. வரை கொடுக்கப்படுகிறது. அதே கோரிக்கை நம்முடைய சிறைத் துறையின் மூலமாக வைத்து இருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுமதியோடு இப்போது சிறைத் துறை காவலர்களுக்கு ரிஸ்க் அலவன்ஸ் காவல்துறை மற்றும் தீயணைப்புத் துறை பணியாளர்களுக்கு வழங்குவதுபோல மாதம் ஒன்றுக்கு 20 ரூபாய் வீதம் சிறைத் துறை பணியாளர்களுக்கு வழங்குதல், சிறை தலைமைக் காவலர், முதுநிலைக் காவலர் மற்றும் இரண்டாம் நிலைக் காவலர் ஆக மொத்தம் 2,650 பேருக்கு 20 ரூபாய் வீதம் கொடுக்கப்படும் என்று முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அதைப்போல, அசிஸ்டென்ட் ஜெயிலர், டெபுடி ஜெயிலர் போன்றவர்களுக்கும், மொத்தம் 2,250 பிளஸ் 171 பேருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரிஸ்க் அலவன்ஸாக 20 ரூபாய் வழங்கப்படும் என்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி).

அடுத்து சப்சிடென்ட் ரேஷன், சப்சிடென்ட் ரேஷன் என்று சொன்னால் பாதி விலையிலே ரேஷன் கொடுப்பது. நான் கூட விசாரித்தேன், என்னென்ன பொருள்கள் பாதி விலையிலே கொடுக்கிறார்கள் என்று. அரிசி, எண்ணெய், சர்க்கரை, மைதா, துவரம் பருப்பு. உளுத்தம் பருப்பு ஆகியவை பாதி விலையில்

1990 ஏப்ரல் '91 [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்கப்பட்டார்]

கொடுக்கப்படுகின்றன. அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்கள் காவல்துறை அலுவலர்களுக்குக் கொடுப்பது போல, சிறைத் துறை பணியாளர்களுக்கும் அலுவலர்களுக்கும் பாதி விலையில் உணவுப் பொருட்கள் விநியோகிக்கும் முறை நடைமுறைப் படுத்தப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஹெட் வார்டர், வார்டன் கிரேடு 1, கிரேடு 2 போன்றவர்களுக்கு, ஆக மொத்தம் 2,250 பேருக்கும் அதைப்போல அசிஸ்டென்ட் ஜெயிலர், டெபுடி ஜெயிலர் ஆகிய 171 பேருக்கும் சப்ஸிடைண்டு ரேட்டிலே உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும். ஒலி) இதனால் ஆண்டொன்றுக்கு 18 இலட்சத்து 62 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

ஆகவே, இந்த இரண்டு அறிவிப்புகளை நான் அறிவித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய கருத்துக்களுக்கு நான் நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*பேராசிரியர் க. பொன்னுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொல்லும்போது, குடும்ப விவகார நீதிமன்றங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பத்தி 19-ல் குடும்பத் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்க கூடுதல் நீதிபதி ஒருவரை அமர்த்துவது குறித்து செயற்குறிப்பு அரசின் பரிலேனையில் இருக்கிறது என்று குறிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், தலைமை நீதிபதி அவர்கள் திருச்சியிலே சொன்னபோது, மாவட்டங்கள்தோறும் அமைக்கப்படும் என்று சொன்னதாக கருத்து வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே எது சரி என்று தயவுசெய்து விளக்க வேண்டும்.

இன்னொன்று, சட்டங்கள் தமிழிலே வரவேண்டும் என்பதிலே அதிக ஆர்வம் காட்டுகின்ற இந்த அரசு 15 சட்டங்கள், ஏறத்தாழ மத்திய மாநில சட்டங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டு, மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, அச்சு கோர்க்கப்பட்டு, அச்சடிக்கப் படுகின்ற நிலையிலே இருந்ததை, அண்மையில் அந்த அச்சுக் கோர்வையை கலைத்துவிடச் சொல்லி, எழுதுபொருள் அச்சுத் துறைக்கு ஒரு ஆணை சென்று இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையா? என்பதையும் தயவுசெய்து கண்டறிந்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்கப்பட்டார் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஃபேமிலி கோர்ட் பொறுத்த வரையிலே இப்போது ஒன்றுதான் இருக்கிறது. அதுவும் சென்னையிலேதான் இருக்கிறது அந்த கோர்ட்டினுடைய நீதிபதியாக திரு. சோமசுந்தரம் இருக்கிறார். தலைமை நீதிமன்றத்தினுடைய சார்பாக இன்னொரு ஃபேமிலி கோர்ட் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதை நாம் அனுமதித்து இருக்கிறோம். அதற்குதிரு. கிருஷ்ணசாமி நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். உத்தரவுகள்

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா] 1990 ஏப்ரல் 9

பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தலைமை நீதிபதி சொல்லியிருப்பது என்பது அடுத்த ஸ்டேஜாக இருக்கலாம். இப்போது கேட்டிருப்பது அடிஷனல் கோர்ட் வேண்டுமென்று. அதை அனுமதித்து இருக்கிறோம். மாவட்டங்கள்தோறும் ஒரு கோர்ட் வேண்டுமென்று கேட்டிருப்பார் போல் தெரிகிறது. அதைப் பரிசீலித்துப் பார்த்துதான் முடிவு செய்யவேண்டும்.

இந்தச் சட்டங்களை மொழிபெயர்ப்பது பொறுத்த வரையிலே, இப்போது விவரம் இல்லை. விவரம் சேகரித்து நான் உங்களுக்குத் தருகிறேன்.

*திரு. உ. ரா. வரதராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சிறையில் பார்வையாளர்கள் என்று வருகின்ற போது, சமூகப் பணியாளர்கள், சமூகவியலாளர்கள், மனநல மருத்துவர்கள் என்றெல்லாம் வருகிறபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் பார்வையாளர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்று நான் கோரியிருந்தேன். அதைப் பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும்.

இன்னொன்று, குடும்பக் கோர்ட்டிலே ஜீவனாம்சம் வழங்கும் போது, ஜீவனாம்சம் பெறுகின்றவர்கள் வந்து காத்திருந்து வாங்க வேண்டிய சிரமமெல்லாம் இருக்கிறது. அதை மணியார்டர் மூலமாக, குடும்பக் கோர்ட்டுகளிலே ஜீவனாம்சம் பெறுகின்ற பெண்களுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்ற இரண்டு விளக்கங்களையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கேட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சிறைகளிலே எம்.எல்.ஏ-க்களை விசிட்டர்களாக நியமிப்பதிலே, அதிலும் குறிப்பாக திரு. வரதராஜன் போன்றவர்களை பார்வையாளர்களாக நியமிப்பதிலே எங்களுக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. இரண்டாவதாக, குடும்பக் கோர்ட்டிலே வரக்கூடிய அந்த ஜீவனாம்சத் தொகையை மணியார்டர் மூலம் அனுப்ப வேண்டுமென்ற தன்னுடைய எண்ணத்தை ஹைக்கோர்ட்டிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவிக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பல ஆண்டுக் காலமாக வற்புறுத்தி வந்த நிலக்கோட்டை முன்சீப் கோர்ட் சாங்ஷன் செய்ததற்கு நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய, மாண்புமிகு லா மினிஸ்டர் அவர்களுக்கும் குறிப்பாக முதல்வர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1990 ஏப்ரல் 9]

14-50 மணி

திரு. யூ. கே. வெள்ளங்கிர்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உயர்நீதிமன்றத்தின் பிரிவை மதுரையில் அமைக்கலாம் என்று சொன்ன ஆலோசனையை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு பதிலைச் சொன்னார்கள். அதேபோல 2 நீதிமன்றங்கள் அமைப்பது பற்றி வாய்ப்பு இருப்பதற்கான பல மாவட்டங்களையும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அப்படி ஒரு நிலை வருமானால், வளர்ந்து வருகிற கோவை நகரத்திலே அது அமைக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிப்பாட்சா: இப்போது சொல்லிவிட்டால் அதனுடைய சுவாரஸ்யமே போய்விடும்.

திரு. செ. நுரமுகமது: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு பிரிவினருக்கு ஆதரவான பல அறிவிப்புகளை வெளியிட்டார்கள். ஆனால் வழக்குரைஞர்களுக்கு எதுவும் அறிவிக்கவில்லை. ஏற்கெனவே அமல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிற Advocates Welfare Fund Act-டை அமல்படுத்தினால் அதனுடைய பலன் வழக்கறிஞர்களுக்குக் கிடைக்கும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிப்பாட்சா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கேள்வி நியாயமான கேள்வி. Advocates Welfare Fund Amendment Bill இந்த செஷனிலேயே கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப்படும். எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

(அ) கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம்.

திரு. யூ. கே. வெள்ளங்கிர், மற்றும் பேரரசிரியர் க. பொன்னுசாமி அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“மானியக் கோரிக்கை எண் 13—நீதி நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 27,68,13,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

[1990 ஏப்ரல் 9]

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள்

திருமதி பாப்பா உமாநாத் மற்றும் திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் ஆகியோர் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால், அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“மானியக் கோரிக்கை எண். 14—சிறைச்சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 16,28,17,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசிற்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (10-4-1990) காலை 9-00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 14-52 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

60 தமிழ்நாடு பிற்படுத்தப்பட்டோர் பொருளாதார மேம்பாட்டுக் கழகத்தின் 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான ஆறாவது ஆண்டறிக்கை (1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது (தமிழ் அங்கிலம்).

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள், ஏனைய தாள்கள், எதுவுமில்லை.